

ଅ ତିରି ଦ୍ଵୀ ।

ଉତ୍ତମ ପାଇବା ତା ୨୦ ଟଙ୍କ ମାତ୍ର ମରି ସନ୍-୯୭୫ ମହିନା ।

ନର୍ମଳ୍ୟୁଲ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର
ବହୁତା ।

ନାନାତ୍ମାସ୍ମୃତିଜ୍ଞଃ ନଚିବନାପାତ୍ର ମିଳ-
ନାଯୋ ନଦୀନାଥ ଗନ୍ଧଜୀ ନାମା ବେରେଣ୍ଠଃ
କମିଶର ପଦାନ୍ତର ବାଦେବପାରଃ । ରକ୍ଷଣା-
ଧୟା ନିଷ୍ଠାଃ ପ୍ରଗନ୍ତତୃତ୍ୟଃ ମାପବୋ
ଦୂରନାଳା ମୁଢେଦେଶେଷି ପୁରେ ନୃପତିକୁ-
ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାତ ଶିଖିଂ ବିଶ୍ଵାଂ । ୧ ।

ଇଂଲାଣ୍ଡେସ୍କିବାପିନୋ ନରପତେଃ ସ୍ଵାଧୀ-
ନତାଜ୍ଞପ୍ରଦଃ ପାଦେବୋହି ବିନ୍ଦୁତେ ବୁଧବ-
ରେଣ୍ଟେବିତାତ୍ମମରଃ । ଏତେମହିତେତୁତ୍ୟା-
ପ୍ରୟଦିବକଃ ସଂକତ୍ୟ ଲବ୍ଧ୍ୟ ରହ ଉପରୁ
ବେ କୃତ୍ବେ ସଦାତୁ ହୃଦୟପ୍ରତ୍ୟାମନକିଳାଗା

କୁରମରମୋର୍ଦ୍ଧା ପଢ଼ ମଚିବ ରେରେ-
ନାନ ବହୁଃ , ସମ୍ଭାବ ପାଦେବୋ କଥୁରବ
ସର୍ବାୟାଂ ହତକରଃ । ପ୍ରଦ୍ଵା ପ୍ରତ୍ୟେବେଳେ ବିବ-
ନମମୃତଂ ବେ ବନ୍ଧୁଧନୀ , ସୁଦିନାପ୍ରେଦାନା-
ମନମଧ୍ୟରମୂର୍ତ୍ତିରଲବନ । ୨ ।

ସ୍ଵପ୍ରେଷେଶ୍ଵରୀ ବରପବରମୁଣ୍ଡାନା-
କରୀ ବ୍ୟବ୍ଲେ ରାତ୍ରି ଶ୍ରୀମତୀ ସଂ ପ୍ରଦଳର-
ସୁତ୍ୟଂ ବାବିତ୍ତଂ ପରିଚୁଂବେ । ପ୍ରମାଣାତ୍ମେ
ବଦ୍ଧ ସା ନିର୍ମିତରଚେଷ୍ଟେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ୍ତେ ରଘୁନ୍ତି ।
ଶୋଧ୍ୟ ଧାନାବଧାନୋ ବିତରତ ନିରାଂ
ଯାଚକେଣେ ଧନାନ । ୩ ।

ଶ୍ରୀରେ ଶ୍ରୀମା ଶୁନ୍ଥଂ ହତକରବନନ୍ଦ-
ସୁତ୍ୟବର୍ତ୍ତଂ ବନ୍ଦାମୋ ଜାଗୋ ବାରେନ୍ଦନଶେ
କୁକୁକୁମୁଦାନନ୍ଦନ୍ତ୍ରୁତିତନ୍ତଃ ॥ । ଜନତ
ପ୍ରସାଦ୍ରୁ ଦେବେ ନିର୍ମିତରଚେଷ୍ଟେ ଦ୍ଵାରବା-
ନାଥନାମା ॥ ଯତ ସର୍ବେଷାଂ ହତାର୍ଥଂ ନିରକସ-
କୁମୁଦା ଶାଥକାର୍ଯ୍ୟଂ ହେବେ ॥ ୪ ॥

ଯେ ଯେ ଦୁଃଖ ପ୍ରତ୍ୟାମାଂ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିନିବନ୍ଦୀ
ବରିଜାନୀଃ ପଠନ୍ତି ତେବେଳେ ଦାତୁଂ ସର୍ବାୟାଂ
ଏକ ଶୁଣିଜନେଃ ଶାର୍ଦ୍ଦମାସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ।

✓ ପକ୍ଷର ମା ଦୀପକ ଅନୁମଦନ ।

ଶ୍ରୀ କେବାରକାମୋଦା ।

ଉତ୍ତମ ନୁହେ ଶିକ୍ଷକ ଅଧିକାରୀ ।
ଅନୁମ ହୃଦ ଯାର ଅଜ୍ଞାନୀୟ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ବସ୍ତ୍ର ମଳିନ ଚିକା ।
ଅନୁମ ହୃଦ ପରାଧୀନ ପନ୍ଥ ହେ । ୧ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ପର ମୁହେ ରହିବା ।
ଅନୁମ ହୃଦ ମାନ ମାନର ପିବା ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ଶାପେ ବୁଦ୍ଧ ଦେଇନ ।
ଅନୁମ ହୃଦ ପରକର ଯେ ଜନ ହେ । ୨ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ବନ୍ଦର ଅମେଳ ।
ଅନୁମ ହୃଦ ଦାନ ଥିଲେ ହୃଦାଳ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ପରଦିନେ ତୁଷଣ ।
ଅନୁମ ହୃଦ ପରାଧୀନ ବାମା ହେ । ୩ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ କନ୍ଧା ବିଧବା ହେବା ।
ଅନୁମ ହୃଦ ହତକାରୀ ମରିବା ହେବା ।
ଅନୁମ ହୃଦ ହତକାରୀ ମରିବା ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ଶେଷ ମନ ହେ । ୪ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନି କଷ ହେ । ୫ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନି କଷାଯା ହେ ।
ଅନୁମ ହୃଦ ବୃଦ୍ଧ କହାଦେ ସଥ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ଆଜି ଯୋଡ଼ା ରହିବା ।
ଅନୁମ ହୃଦ ପରକର ହୋଇବା ହେ । ୬ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ମୂର୍ଖ ଦୀପକ ପଣ୍ଡିତ ।
ଅନୁମ ହୃଦ ମେଳ ପାପି ସନ୍ତ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେ ସବା କର ହୋଇବା ।

ଅନୁମ ହୃଦ ପରାଧୀନେ ରହିବା ହେ । ୧ ।

ଉତ୍ତମ ନୁହେ ନିଜଶବ୍ଦ କଥନ ।

ଅନୁମ ହୃଦ ସର ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଣ ହେ । ୨ ।

ଉତ୍ତମ ନୁହେ ଶର୍ମ ବିଶ୍ଵାନ ନଥ ।

ଅନୁମ ହୃଦ ବିଦ୍ୟାବିଶ୍ୱାନ ଶାର୍ଦ୍ଦ ହେ ।

ଉତ୍ତମ ନୁହେ ପୁଣି ବିଦେଶୀ ହୋଇବା ହେ ।

ଅନୁମ ହୃଦ ପର କୃତ୍ୟ ହୋଇବା ହେ । ୩ ।

(ଏ କବିତାଟି ଉତ୍ତମଙ୍କଷେ ଅନୁମବ
ହୋଇ ନାହିଁ ପ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ଥବା ଗେଷପରିତ୍ୟାଗ
ଅର୍ଥ ବହୁ ଯେ ଶୂନ୍ୟବିଦ୍ୟା ସବୁଠାର ଆଶ-
ଶକ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ବଲହୋଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି
ନାହିଁ । ସଞ୍ଚାରିତ ଉଠିବା ।)

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାପାଇଁ ସବୁଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁଟୁ
ଯେ ଅମ୍ବେ ରହିବିଲେ ପୁଷ୍ପକ କମାଇବା
ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଁଥିଲୁ ହେ-
ବିଷୟରେ କହ ଶ୍ଵରତ୍ତ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ବହୁଧ୍ୟାହି-
ରେ ଶାପୁକୁ ଫକାରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କାଳି
ଜଣିବ ପଥ ପାଇଁ ବୋଧ କିଲୁ ଯେ ସେ ଜରୁ
ପ୍ରସକ କଥାର୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଅଗାମି ସାହାରରେ
ବିଷୟରୁ ବାହାରପାଇବ । ଅମ୍ବେ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇଁଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଜରୁ
ପୁଷ୍ପକ ବିଷୟରେ ପଥ ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ଦିକ୍ଷାରୁ
ପଠାଇବାକୁ ହବେକୁ ଥିବେ ସେମାନେ
ଜରୁଗ କ୍ଷାନ୍ତି ବହୁବେ । ଇତି ।

୨୦୨୫୭୯

। ୧ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାବର ନୂତ୍ରାମନି ।

ଏହା ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ଦେଖ ।

82.

1851

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

४७६

ମୁଦ୍ରଣ

ତା ୨୨ ରିଜମାନେ ମର ସନ୍ଦାଗମିଷା ମା କେଣ୍ଟ ଦିନ କି ସପନ୍ଦାଶାଲ ଗନ୍ଧବାର

ଅଶ୍ରମ ବାଷ୍ପକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟମଲ୍ୟ ଘାଇଁ ଜାକିମାସକୁ ୩୯

ତରିଗେହନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଖିରେ ଶ୍ରୀମଦ୍
ବର୍ଷିତାହେବ କୃତି ଥୋବାରୁର ସଭାରେ
ଯେଉଁ ଦକ୍ଷିଣ କରିଥିଲେ ତହିଁର ଜେତା
ଆହିହାର ସମ୍ବନ୍ଧାବରେ ମୁହଁର ହୋଇ ଗଲା
ଥୋମବାରିହାରି ଅବରୁଦ୍ଧ କମିଶାର ଓ ଆକାଶକ
ଲୋକରୁ ଜଣ୍ଠିଏ ଲେଖାଏ କଥା ଯାଇଥାରୁ
ଅବସର ସମସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭକ୍ତ ଧୂମକ ପଦ୍ମାଶ
ଅଛି କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ଅଭିବ ପମ୍ପେ ଏହା
ପ୍ରାଣ ହୋଇ ପାଠ ବରାବାଚୁ ଉତ୍ସୁକ ସମୟ
ଦିଅ ନ ଯାଇ ସର ହୋଇ ନ ଥାରେ ଥାମେ
ମାନେ ଯେ ପ୍ରାଣକ ଖଣ୍ଡି ପ୍ରାଣ ହୋଇଥାର
ରାଜ୍ୟ ଆବା ପାନ୍ତି ଅନ୍ଧଥ ପଢ଼ି ନାହିଁ ମୃତ୍ୟୁ
ଏ ସମ୍ପାଦିତରେ ସେ କିମ୍ବଦ୍ଵେଳ କଳି ମତ ଦେଇ
ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଯେତେବୁର ପଢ଼ି ଅଛି ମେଥ୍
ରେ କତ ଅବସୋଗ ଦେଖାଯାଏ ଉଠିଗଜ
ବର୍ତ୍ତିତା ମୁହଁର ହୋଇ ପ୍ରବର ହୋଇ ନାହିଁ
ଓ ଯେଉଁ ଅନବାନ ଦୋହିଥାର କାହା ସହି
ତରେ ହୁହାପିବାର ଦୂରେ । ଏବେ ସ୍ଥାନରେ
ଅନୁକାଦ ଏମନ୍ତ ମନ ଦୋହିଥାର ଯେ
ଲେଖିବକ ଭବ କିମ୍ବାହି ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ନାହିଁ । ମୋଟବଳ କମିଶାର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
କଥିକୁମାନେ ଯେ ଅନାଧୀସରେ ଏହାର
ପ୍ରକାତ ମର୍ମ କୁଣ୍ଡାର ଅପତି ଶଙ୍ଖକ ବରବେ
ବଥରେ ଅନୁମାଜକର କରେଥ ସଦେହ ଅଛି
ଅଥବ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ କିଷ୍ଟଧୂତି ଏହେ ଶୁଭରିବ
ଯେ ରହୁରେଇବାହାର ଜାତାସ ରାବ ଅବଳ

ମୂଳ କରିବାର ଉଚ୍ଚତା ନୁହିଲୁ ଏଥିବର ଆମେ-
ମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତରେଷ୍ଟ କରିଅଛୁ ସେ
ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଅଛିଆସୁ କୃତିବାକୁ ସମସ୍ତେ
ସତ୍ତବାନ୍ତ ହେଉଗୁଣ୍ଡ ଓ ଯାହାକୁ ଏକାକୀ ସବୁ
କଥା ଜୋନର ନ ହୁଏ ସେ ବରକୁ ନ ହୋଇ
ଅନ୍ୟନେକ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମର୍ଗକରି ଦୁଇକଥା କୁଟୁ-
ମରାକୁ ଅବମନ ବରାଗୁଣ୍ଡ । ଯେମନ୍ତ ବି ସବା-
ସମୟରେ କାହାକୁ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ହେବାକୁ ନ
ହୁଅଛି ।

ବେଳ୍ପୁରଙ୍ଗା ମୁନ୍ଦରପିମହକୁମାର ତାଳମୋ
କଳମା ବଜାଥାଗୁ ପ୍ରାୟ ଦିନକୁବନ ଚାଲୁଦିଗରେ
ବସୁର ଦେଉଥାଏ । ଧରଣାମରେ ବି ହେବ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ପଥମେ କେବଳ
କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀମନ୍ୟଧି ଅମଲମରେରେ ଧର ପବ
ହୋଇ ବୈରାଗ୍ୟାବାର ଓ ନାଜର ଭାଷଗେ
ମୋକହମା କ୍ଲୁଶ୍‌ଲୁ ପ୍ରତିକ କଟକ ଦେଖିବାନ
ମାତ୍ରାଧିକାନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଲରେ । ଏଠାର
ନାହାଧିକାନୀ ସହେନ ଏଲକାର ଭରଗ୍ରାହ
ଅମଲ ଓ ବେଳେକଳଣ ନକଳନକିମ ପ୍ରଥମେ
ତଳବହୋଇଯାଇଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନେ ଫେରି
ଅଛିଥିଲୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱୋରାକୁରେ ଗୋର-
ପ୍ରାର କୋଇ ଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଜରରେ ଅଛି ।
ଗ୍ରାସକୁ ଉଚ୍ଛବ୍ସରବାବେବ କଲାପେ ଏମୋକଳମା
ନିଷ୍ଠାତି ବରନ୍ତି ଦେଖିବାରେ ଅଛି ।

ପାଠକମାନକୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଅକ୍ଷରକ
ହେଲେ ସୁଗ୍ରୀ ଉତ୍ସବକାଳୀନ ବିଦୟାଲୟା ଥୋଡ଼ା ଯାଇ
ଅନେକଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତରକାର ଦୃବ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ସ୍ଵର୍ଗ ପୁରୁ ଅଭ୍ୟବରେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଚିତ୍ତବାହି
କଠିନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏବିଦ୍ୟାଲୟଟି ପଞ୍ଚୁକୁ-
ହୃପେ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ନଦୀରେ ନଳର ଏବୁ
କର ଏଥର ଧରିଗିପର ବ୍ୟେ ଏବା
ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ଦେବାର ଥିଲା । ମାତ୍ର ଅଛିକାଳ
ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ଅର୍ଥବନ୍ଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ବଜା ଘାନଧାର
ହେଉଥାଏନ୍ତି ଓ ମେ ମାହୀତା ଅନ୍ତର୍ବିଷ-
ଦ୍ୱରେ ଯେତେ ହେଉ ନ ହେଉ କିମ୍ବାଗିରୀ କେ
ପଥ କିମ୍ବା ହାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଥବା ଦେଖାଯାଏ ।
ଲଞ୍ଚମେତେ ପାହେବ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵରର ଶିତାଳ
ହୃତେଷ୍ଟା ହୋଇ ଯହଁରେ ପ୍ରଜାକର ଉନ୍ନତି
ହେବାର ସଂଗରେ ଅସ୍ତ୍ର ସମ୍ମାନା ସେବା
ବିଷୟରେ ଝକା ବ୍ୟେ କରିବାକୁ କୃଷଣଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଜହାନ ଏହୁ ଫଳ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷୁଳ ମହିମାଗର ସମ୍ମାନ
ଆର ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ନ ନେଇ କେବଳ ଏକପଦ୍ମ
ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅବଶିଷ୍ଟ
ଝକା ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ସବଧାରକ କିମ୍ବା ଗୋ-
ଦାଦୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେଲା କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଅବଶତ ହେଲା ଯେ ଜଳନ୍ତିର
ମହାରମ୍ଭମାନେ ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଥପାଦ କଲା

ଆପଣା ? ବଦ୍ୟକଳାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁ
ଯଥା ।

ଶା ଶା ମୁଆଗଡ଼ ଗଢା	ଟ ୫୦
” ” ସୁରା ଗଢା	ଟ ୫୦
” ସବିକର ଭଗବାନ୍ ନିତ୍ୟପଣ୍ଡିତ ଟ ୧୦୦	
” ମହିନ୍ତ ନାରୀପୂଣୀ ଦାର	ଟ ୧୦୦
” ହୃଦ୍ୟଗ୍ରାବ ଦାର	ଟ ୮୦
ଏପର ଅର କେତେ ସୁଦଶେଖିମ ଜଳାନ୍ତି ମାନେ କାହିଁ ଠକା ଦେଇଥିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କାମ କଣାଗର ନାହିଁ ।	

ବର ପୋଡ଼ିଗଲୁ ଉତ୍ତାର ଅଭି କୁଟାରଦର
ନିର୍ମିଣ କରିବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ଏଥର ଯେମନ୍ତ
କୋଠା ନିର୍ମିଣ ଦୁଆର କହିର ଉପାୟ କରିବା
ବିର୍ତ୍ତିବି ମାତ୍ର ଯେତେ ଟଙ୍କା ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବାର କଣ୍ଠାଯାଇଥାରୁ ଓ ଜାହା ପ୍ରାୟ
ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ହେବ କହିରେ କୋଠା
ହୋଇ ନ ପାରେ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର ତେବେଳେ
ଟଙ୍କା ପ୍ରେସ୍‌କଳ ଖୋଇଥାଇଁ ଏହଙ୍କା
ଯେବେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କିଛାର ଜମିବାର
ଥିଲ ଓ ମହନ୍ତମାନେ ଦେଉଥାରିବୁ ରେବେ
ବିତ୍ତ ବିଲ ହେବ ବାରଣ ସେଠା ଲୋକମାନେ
ଅପଣା ପ୍ରେସ୍‌କଳ କିମିତ ଆପେ ଟଙ୍କା ଦେଲେ
ଦେବାଳ ଅପଣା ଗୋରବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରିବେ ।
ଯେବେ କି ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଟଙ୍କା ସେଠାରେ ଭିତ୍ତି
ନ ପାରେ ତେବେ ସ୍ବାନ୍ତମୁକ୍ତ କରିବ କି
ତେବେର ଅନ୍ତରମ୍ୟ କିଛାର ଶକ୍ତା ଲମ୍ବିଦାର
ମହାକଳ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥି ହେଉଛୁ
ଅମୂଳାହଙ୍କର ବିଦ୍ୟାସ ଦେଉଥାଇ ଯେ ଏ ହୁ-
ତିକର ବାର୍ଷିକରେ ବହି ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ
କୌଣସି ପଢ଼ିଥିଲୁ କହିବି କୁଣ୍ଡିତ ହେବେ
ନାହିଁ । ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କଠାରେ ଅମୂଳ-
ନିକର ମଧ୍ୟ ଏବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କେ ସମସ୍ତେ
ମନୋମୋର ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମଗୁଡ଼ି
ନିର୍ମିଣ କରାଇ ଦେଉନ୍ତ ।

ପୁଣ୍ୟଗର୍ବ୍ଲାକ୍ ସାହୁରକ୍ଷା

ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଯାଦି ସବୁଦା ଅବିଭାବି
ହେତେ , କେବଳ ଓ ହେଉ କୁଆଜ
ରେ କମ୍ପ୍ଯୁଟର କାର୍ଯ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାର୍ଥୀ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
କୃତ୍ୟାନ୍ତର କାହାର କରିବେ ଏତିବ୍ୟବ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉଚ୍ଚତାକୁଣ୍ଡାର୍ଥୀ ଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବ

ବିଜଳୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ସର୍ବର ପ୍ରକର ହୋଇଅଛି
ଓ ଏହା ମନ ୮୨୧ ମସିହାର ଷ ଥାରେ
ବୋଲି ଖେଳ ହୋଇଥିଲା । ଥାରୁକର ଉଦେଶ୍ୟ
ଧାରକୁ ବୋଧ କରି ଅବଦିତ ଜ୍ଞାନ ଓ
ମଂକ୍ଷେପରେ ଏହି ବୋଲି ଯାଇଥାରେ ଯେ
ଯାଥି ବି ପ୍ରବାସୀ ରହିବା ଏବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିଛି ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରି ତଥାର ନଗରର ହାସ୍ତଧ-
କଣ୍ଠର ବିଭାଗ କରିବା । ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣର ଏହି
ନିୟମ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ କଷାୟରେ
ମେତେ କୋକ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଥାବ କଣ୍ଠପ୍ରତି
ଅଂଥାଳା ଲେଖାଏ ଫିର ତୁମାର କରି ଯାହା
ଦେବ ଘରର ମାଲିକ ତାହା ସରକାରରେ
ଦାଙ୍ଗଳ କରି ଖଣ୍ଡିବ ପଞ୍ଚା ଆଶିବ ଓ ପେହି
ପଞ୍ଚା ଏକବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବଳ ରହିବ । ଯେ
ପଞ୍ଚା ନ କେବ ଯେ ଅଥବା ଦରେ ପ୍ରବାସୀ
ରଜି ପାଇବ ଜାହାନ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛଵିତ କମଳ ଜଗନ୍ନାଥ
ଅଭିନନ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକତା କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କାହା
କେ କହିର ବ୍ୟୟ ହେଉ ଦୟାଜ ଆଜନନ୍ଦ
ଯେ କପୂରମାନ ହୋଇଥିଲା ଅମେମାନ
ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵ ଅପତି ଦେଖୁ ନାହିଁ
ଧିସର ପରମାଣ ମଧ୍ୟ ଅଥବା ହୋଇ ନାହିଁ
ଯେଉଁ ଏରେ ଏକାବେଳକେ ଏକଣ ରହୁବା
ଦ୍ୱାଜ ଅଛି ସେ ବରପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ୪୪ଙ୍କାମା
ଦେଖାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ସେହି ଏରେ ବର୍ଷମଞ୍ଜି
ଅରକୁଥିବ ହୋଇ ଯେବେ ମୋହରେ ୫୦କୁ
ବର୍ଷକୁ ଭେବେ ଲଶ୍ପିତ ଏକଅଣାର ଭାବ
ପରିମା ଅଭିନନ୍ଦ ଦେଖାଯାଏ ସେ ବୁଝଇ ମାଲିନୀ
ଉଚ୍ଚତମତ ଘରଭାବ ସନ୍ଦେହ ଏ ଧିସର ଯାହିଁ
ଠାର ଉମ୍ବଲକଳେ ଯାହିଁର ବଜା କ୍ଲେପ
ମାଲିନୀ ତୁଟି ହେବ ନାହିଁ ନରଂ ଅମ୍ବମାନ
କର ଅପକ୍ଷା ହେହାଅଛି ସେ ବିଶାପର ମାଲିନୀ
ବଜର ବିଶେଷ ହେବାର ସମ୍ମାନକା କାରାର
କୁଣ୍ଡଳ ମାଲିନୀମାନେ ପ୍ରଭେଦ ଯାହିଁକୁ କହିଦେ
ସେ ତୁମ୍ପାଇଁ ସରକାରକୁ ଅଠାରା ଟଙ୍କା
ଦିଶ ପଢ଼ୁଅଛି ତୁମ୍ମମାନକୁ ଏଠଙ୍କା ଦେବାକୁ
ହେବ ଏହା କହି ଅହୁବା ନେଇଁ ବିଲକ୍ଷଣ
ଲାଭ କରିବେ । ଅଭିନନ୍ଦ ଯେହୁଲେ ଘରର
ମାଲିନୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସନ୍ଦର ହୋଇଥି ସମ୍ମାନ
କହା ନାହିଁ ସେହୁଲେ ଏମାଜେ କାହିଁତ ପଢ଼ୁ
ହେବା କରୁଥିରେ ମେଲି କରିଅହୁକୁ ଅନ୍ତେ
ମାନେ କିମ୍ବା ଦୁଃଖାର ନାହିଁ । ଅମେମାନ
ମରାଟି ଯେ ଅଭ୍ୟ କରିବ ପରମାର୍ଥ ପାଇ

ନା କର ନାହାନ୍ତି । ଧର୍ମା ଜ ନେବେ ଯେ
ଯାରୀ ଦରେ ରତ୍ନପାଇବେ ଏହା କଦାଚ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୁହିଲା ଓ ଆଜନ ଲାଜକଲେ ଅବଶ୍ୟ ଛାତ୍ର-
ର ଦଶ ଦେବନକରିବେ । ଆଜଏବ ନିର୍ମଳ
ଭଣ୍ଡାର ଯେ ମେମାନେ ଅରୁମାନ କର
ମେଲିବର ରୁହିଲେ କେବଳ ଅଧିଶା ହେବଳ
ହାତ କରିବେ ନରୁବା ଥର ଦିଲ୍ଲି ଧଳ ହେବ
ନାହିଁ ।

ମାତ୍ରକୁ ଦେବାକୁ ସୁଧାବନ୍ଧୁ ଲୋକେ ଅପ୍ରକଟି
ଦ୍ରୁଥାନ୍ତି ଓ ପୁଣ୍ୟକାହିମାନେ ଏତେବଳ କୋ-
ଶବ୍ଦି ସ୍ଥାନୀୟ ଜାଳ୍ସ ଦେଇ ନ ଥିବାକୁ ସଂକ୍ଷିତ
ଭାବା ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର
ଏପ୍ରକାର ଅଚିରଣତାର ଯେ ଦେଖାନେ ଆଇ-
ନବୁ ମୁଣ୍ଡି ପାଇବେ ବଦାତ ଦେଖାଇ ତ ଫରେ
ଯେବେ ଅଭିନନ୍ଦାର ବୌଦ୍ଧିକି କେବ ବି ଅଭ୍ୟା-
ସର ଦେବାର ବୋଧ ଦେଇଲାଏ ତେବେ
ଭାବ ବନ୍ଦୀମେଳକୁ ଆବେଦନପଦଭ୍ୟାଗ୍ର ଚାଲାନ୍
କୁ ଦୁଃଖଭାବ କରିଲେ ଭାବାକୁ କାହାର ପ୍ରଦ୍ରୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ
ଅବୁ ଯେ ବରଷ ବହୁର ଯାଦି ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କୁ
ଅମୁଖରୁକ୍ଷି ଯେବେ ପରକାଳକର ଏପରି ମେ-
ଳି ରହଇ ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ବସାପର ମିଳି-
ବାର କଷ୍ଟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କେବୁ
ଲୋକ ଅଦ୍ୱୟ ପଞ୍ଚା ନେବେ ଅନ୍ତମାନ ହେ-
ଉଥାର ଓ ଯେତ୍ରମାନେ ସେବଣ କରିବେ ଯତ୍ତି
ଦେଖାନକର ବ୍ୟକ୍ତିର ଜାତ ହେବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ସବୁଯାଦିକର କରାଇ କିମ୍ବପେ
ହେବ ? ସ୍ଥାନୀୟ ବନ୍ଦୀମେଳକୁ ଦର୍ଶନରୁ ଏହି
କଥା ବିବ୍ରାତ କରିବାର କିମ୍ବା ପ୍ରଦ୍ୟୁତିମନ୍ୟ
ବାରଣ ରଥଯାତ୍ରି ଅତି ବିକଟ ରହିଲ ଓ
ଆଗମି ଶତକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ବହୁର ଯାଦି
ସୁଧାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ବନ୍ଦୀମେଳକୁ ଏତେ
ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖାନକପାଇଁ ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଗଲାନ୍ତି
ବି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ବୋଧ ହେଉଥାର କମ୍ପି
ଅଛି ରହିଲ ବହୁ ସ୍ତର ତେବେ ନାହିଁ । ଯେବେ
ଯାଦିକ ବସାପର କିମ୍ବା ହୋଇଗରେ ତେବେ
କର ନୋହିଲେ ଆଇନକୁ ଏବର୍ଗ୍ୟାର୍ କରି
ରଖିବା ବନ୍ଦା ଅର ବହୁ ଉତ୍ସାହ ନାହିଁ ।
ଦ୍ୱାନୀୟ ବନ୍ଦୀମେଳକୁ କି କଥାର କରିଥିଲା
କାହିଁକାରୁ ଅନ୍ତମାନକର ଏକାନ୍ତ ବାଜା ହୋଇ
ଅଛି ।

27

✓ হস্তালোচনা।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମୁନିବିଦ୍ୟାଲୟ

ଶ୍ରୀମତୁ ଜେ, କବିଲାରୁ ଲେଖିଥାଏବଳି
ପ୍ରାଚୀ ରାଜମହାରାଜ ଉତ୍ତରଲଭାଗରେ ଅନ୍ଯା
ବାଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଲେଖିଥାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତଳ
ଅନୁବାଦକ କରିବ ଏବ ପୁସ୍ତକ ରଚି
ଦାରେ ଏହି ଜାଙ୍ଗର ପ୍ରଥମ ଦେଖୁ । ଧୂରକ
ଶ୍ରୀବ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ରଚନ
ଦେଖଇଅଛି ଓ ପରାର୍ଥବିଦ୍ୟା ଏହାର କଷମ
ଅଟଇ ଉତ୍ତର ବିବନ୍ଧ କୁଷମୁକ୍ତ ରହିଛି । ବିଦ୍ୟା-
ରାଜ ବିବନ୍ଧରୁର ବାଲକଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଦେବାର
ପରମ ଉତ୍ସାହ ଏହାଥାମ୍ବ ଦେବାର ଜଣ୍ଯାଏ
ଇକ୍ଷୀନଗାନ୍ତ ଅଧ୍ୟଦ୍ୱାନ କେତେ ହୃତକର ଜାହା
ଯଥାର୍ଥ ବନ୍ଦୀନା କମ୍ପ୍ୟାଇ ନ ଧାରେ ।
କଥିନାଲୟରେ ଏହିଶାତ୍ର ପଶାଇବା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକ ଜାହା ନ ହେଲେ ବିଦ୍ୟର ଫଳ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଦୟ ନାହିଁ ଲେଖା ପଶା
ଜୀବି ସୁଶା ମୋକେ ମୂର୍ଖ ବୋଲିଯାଇ ପାଇନ୍ତି
ମାତ୍ର ମେ ବୁଦ୍ଧି ପରାର୍ଥଜ୍ଞଙ୍କରେ ଯେତେ
ମାତ୍ରଦୀର୍ଘତା ଲାଭ କରଇ ଜାହାରୁ ମେଧି-
ମାନରେ ଜ୍ଞାନ ବୋଲିଯାଏ । ଧୂରମଜ ପରାର୍ଥ-
ବିଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷଣ କରିବା ପ୍ରଦେଶ ବାଲକମାନେ
ପୁସ୍ତକ ଶ୍ରୀବ ପାଠ କରିଥିଲେ ଅନେକ
ଦେହର ବିଷୟରେ ଜାଙ୍ଗର ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିବ ଓ
ତିଥିରେ ପରମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ଦେଖାଯାଇବା

କେବୁଜନାନ ଅଳ୍ପପରିହାମରେ କୁଣ୍ଡଗାନ୍ଧୀ
ବରୋଷରେ ପିଲାଦିନେ ଲୋକଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସ
କୁଣ୍ଡ ଅଳ୍ପକ ପରମାଣରେ ଲୁଣିତ ହୁଅଛି
ମେଘବାନରେ ଯେବେ ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଛଳରେ
ପରିବ ହୋଇଥିବା ଏହି ପାମାନ୍ୟ ମୁଖଗଣୀକ
କମାନଙ୍କୁ ପଢାଇ କଥାରେ କଥାରେ ସେମାନ୍ୟ
କର ବୋଲୁବ ଅଳ୍ପକର କୃତି ଦେବ
ଏହି କଥାମାନ ଜାଣିବାକୁ ମନ ବଂଶ ହେବ
ପଢିବ ନାହିଁ । | ଅଚବକ ଅମ୍ବୋମାନେ
ଲୟମୁକଗଣ୍ଠକ ଆଜନର ସହିତ ଅନୁମୋଦନ
କରୁଥିବୁ ଓ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରକଳତା
କ୍ରେଅମୁଦର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଅଭାବମୋରନ-
ଏକରେ ଅଭିମର ହୋଇଥିବାନ୍ତି । ଅମ୍ବୋମାନେ
କର୍ଯ୍ୟାଚାରୀ ଯେ ପ୍ରକଳତା ଏହାର ଅନ୍ୟ
ଲୋକମାନ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ଶିଥଥାଲିଦୂର
କର୍ତ୍ତ୍ଵପରମାନେ ଏମୁଦକର ଅବଳମ୍ବନରେ ବିଦ୍ୟା-
କମ୍ପମାନଙ୍କରେ ପାମାନାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବ

ଏଷୁଦ୍ଧିକରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗୋଟିଏ
କଥାର ଅଭାବ ଦେଖୁଅଛୁଁ ତାହା ଏହି ମେ
ଏହାର ଗୁଡ଼ଳା ଭଜନ ହୋଇ ଜାହାଁ ଏକ
ବିଷୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ପୁଅକ୍ଷ୍ଯ ଅମାସୀରେ
ଲେଖା ନ ହୋଇ ଏକ ଏକ ଅଆୟ ମୟତେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର ବିଷୟର ବିନ୍ଦୁ ଲେଖା ଯାଇଅଛି
ପ୍ରଚ୍ଛଦର୍ତ୍ତା ଏବୋଷ୍ଟି ପରିହାର କଲେ କହ
ଚଳ ହେବ ଏହି ବେତେ ସୁଲଭେ ନୃତ୍ୟାକ୍ରମ
ଭାଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନର ମୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ସଂବାଦ

ଗର ମଙ୍ଗଳବାର ବେଳ ଦୂରପ୍ରହିର ଛିନ୍ନା
ସମୟରେ ଏ ନଗରରେ ଭାବ ବଜାଏ ଓ ଭାବା
ପରେ କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା । ଏବଜାଏ ଘରୀମ-
ଦିଗର ଅଭିଲାଷ ଓ କ୍ଷଣମାଧ୍ୟବେ ନଗରର ବିଦ୍ୟୁତ
ଘର ଗରୁ ପ୍ରଯ୍ୟତ୍ତ ଘରୀପକାଇଲା । ଗୋଟାଏ
ବୁନ୍ଦିର ଅଧିକାରୀ ମୂଳର ଭାଗୀରଥାର ପକାଇଅଛି ।
ଆଜ ମେରେ ଏହାର କୁଣ୍ଡ କରିଯାଇଅଛି
ତାହାର ସାଙ୍ଗେ କବ ବନ୍ଦିଲ । ମୋତେ ବଳଦର
ମୟ ଏଦିନ ଦିନ୍ବା ଏହାପୁର୍ବ ହୁଇବକହନରେ
ବେଳେ ହାନରେ ଏହିପରି ବଜାଏ ହେବାର
ମୁଗ୍ଧାବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଜଳ ଅଲେହିଜୀଗୁରୁଙ୍କାହେବ ଛଳ-
ସପ୍ତାହର ହୃଦୀ ଧାରୁ ଧର୍ମ ବାପ କରିବା ହାତର
ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏସନ୍ତାକରେ ଯେଉଁପ ଗ୍ରାସ୍ ପଡ଼ିଲା ତାହା
ଅତିକ୍ରମ ଅସହ୍ୟ ହୋଇଥାଏଛି । ଗ୍ରାସ୍ତାଳ
ଅଭୟ ହେବା ସମୟର ଅନୁଯମିତ ବସ୍ତୁକେବାଜ
ବର୍ଷାତାଳପର ଲୋକେ ଆଜୁରବ ଦରାଇଛନ୍ତି
ଏଥରୁ ବୟକ୍ତ ଗ୍ରାସ୍ ପଢ଼ାଇଛି ଯେ ଅଶେବ
ଶୁଣୁଣିଠାର ବଳିନୀଣି । ଏବର୍ଷ ଗ୍ରାସ୍ବର୍ଦ୍ଧ
ପାଇସନ୍ତିପେ ଗୋଟିଏ ଦେଉଥାଏଛି ।

ଗର ଡେଜେନ୍ସନ ମୟରେ ଯେମନ୍ତ ବୁଝି
କାରଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ଏକାଳରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖା
ପାଏ ନାହିଁ ଓ ଥୁବେ କେବେ ହୋଇଲ
ବାର ଜଣାଯାଏ । କଲିକଣାରେ ଏହିମାଧ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ସନ୍ତ୍ରାହରେ । ଇଂର ଅଧିକ ବୁଝି
ଦୀର୍ଘତମ୍ କିନ୍ତୁ ଗର ୧୭ ବର୍ଷର ହାତୁଛାର
ଧ୍ୟାବରେ ହେବଳ ୯ ଇଂର ଅଳ୍ପ ଅଧିକ
ଦୀର୍ଘତମ୍ ଏଥର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ର୍ଭାଜ ଦୋହାରୁ ବୁଝି ଏବାଲ ହେଲାଣି ।
ଶିବାଲ୍ୟକେ ବୋଲିଲ ଯେ ସଜ ୧୪୫୪

ଓ ଏକ ମସିହାରେ ଏପ୍ରକାର ବୃତ୍ତଶ୍ରୋଗ
ହୋଇଥାଲା ।

ଶୁଣାଗାନିଥଙ୍କ ଏଥର ଜୀବନାଥଙ୍କେହଳ
ଅନେବସାଧି ଗମନ କରୁଥାଇଲୁ କଲକାର
ଦୂରପଞ୍ଚାର ଯାଦି ଗତିରବାର ଦିନ ଶୁଣାର
ମୋଗରେ ଉଲ୍ଲବ୍ଧିଯୁଗାରେ ଧାର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦକାରେ ପାଠକଳୀ
ଯେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଜଣ ଏକଦିଲ ଭାଗିକାଧୀ
ମୋଗଲ ବାଲେଶ୍ୱର ବାଟୁ ଯାଇଁ ହେବଳ
ଘୋରତାରେ ଜମିବାର ବାବୁ ଶେମାନଙ୍କ
ଦେବକର ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଖଜଣା ଲୁଟିକୁ
ରହିଲା । ଅବଜ୍ଞ ପୁରୋଧ ମାଝକୁଟେହାହେବ
ଶେମାନଙ୍କୁ ଥର ବାବୁଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦିଅର ଦେଲେ
ଓ ଶେମାନଙ୍କୁ ୫ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଜରମାନା କଲେ ।
ଶେମାନଙ୍କର ଅଗର ଦିନହାର ଦେଖିଲେ
ବୋଧ ହେବ ଶେମାନେ ଚିମ୍ବଦଳ ଆଗ୍ରା ।
କୁଣ୍ଡଳ ଜରବା ଯେ ଶେମାନଙ୍କର ବିଷବାଧୀ
ଜାହାର ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ଶୁଣାଯାଏ ଶେମାନେ
କଟକ ଜଜିବାହେବଙ୍କ ଠାରେ ଅଫିଲ କର-
ଅଛିଲା ।

କାଳେଶ୍ୱରରେ ଏ କର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ର ଅନ୍ଧକ
ମୁଦ୍ରିତା ଦେଖାଯାଉ ଲାଗୁ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ
କୁଣ୍ଡି ହେଉଥାଏ । ଅଛବିକୁଣ୍ଡିହେଉଥାଏ କୁଣ୍ଡକ-
ମାଳେ ଧାନ ବୁଣିବାର ଅବଜାଗ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧି-
ତାରେ ଜାହାନ ।

ଆଜିକାର ବାଲେଷ୍ଟରରେ ଧାନିଅମ୍ବ
ପଥେଷ୍ଟ ମିଳୁଅଛି । ଏମନ୍ତ କି ଯାହିସାତ ବର୍ଷ

ଏପରି ଏପକାର ଥାମ୍ବ ଦେଖା ଯାଇ ନ ହୁଲୁ
ହକ ଟାଟିଗାଟା ମରିହାରେ କେନ୍ଦ୍ର-
ଜଳାନେ ଶୂନ୍ୟବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଶାକମାଳ
ରହୁଲେ ତା ହା କିବାରସରେ ଜଳନ୍ତିକ ଜଳି-
ଅରମନେ ଜଳକୁମେରାଙ୍ଗ ମାହାଯ୍ୟ ରହିଥିବାର
ଦୀନାଳ୍ୟ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବବର୍ଧିର ଚକ୍ରବଳ
ହେବ ସନ୍ଦେଖ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ଆସଣା
ମ ପାର୍ଶ୍ଵକୁତ୍ତିତ ଉପାୟମାନ ପ୍ରଦାନ କରି-
ଦିଲ ଯଥ ।

ପାଲ ଛମିଦାର ପାଳନହତ୍ତା ରକ୍ତାବାହୀନ୍ତର
ଗନ୍ଧାରଜ ଜଗଦେବ ପିଂକ

ପେଣ୍ଠୋରୁଧୀ ଗୁରୁକାହାଦିର
ଏଇ କିଧୁଳିଯୁଦ୍ଧରେ ବୋନରୁ ବାହାଦିର
ମୁଖ୍ୟ ଗୃହଜାତ ରଜକା କରୁଥାଏ
କି ଶୁନରେ ଗୁମନାର ନାମର ଜାତ

ନେବକୁ କୌଣସି ଜାଗେ ନେବ ବଥ କରିବାଗ୍ରେ
ତାହାର ନାନୀର ଭକ୍ତ ବିଲୁର ଗୁରୁଙ୍କଠାରେ
ହୋଇଥାଏ ଗୁରୀ ମୌଖିପ ତମ୍ଭେର ଜପାରଙ୍ଗ-
କମିତି ପୋଲୀର ସାହାଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରବାନ୍ଦ ଅଧିକାର
ମୁମୋଗ୍ନ ସବିଜନରେକ୍ଷନ୍ସର କାନ୍ଦୁବେଳୀମାଧ୍ୟବ
ମୁଗୋପାଞ୍ଚ୍ୟ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦରକୁ ଜପାରଙ୍ଗ କମିତି
ଯାଇଥାରୁନ୍ତି ଜପାରଙ୍ଗରେ ଯାହା ହେବ ପରେ
ନେବରୁ ।

କୋବନବ ଏହିବର୍ତ୍ତାଇଲୁ ସଂମ୍ବାଦ ପାଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ହେଲା ତିନା ବିଜୟ-
ନଗର ନାମକ ପ୍ରାମରେ ଏହି ଉତ୍ସବର
ପଞ୍ଚାଶମାନ ବଜାସ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିଲା ।
ଏ ବଜାସ ଦେଖି ତୁର ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଏ ଶଶୀ
ସମୟରେ ଘଟନା ହେଲା ଏହି ବଜାସ ସଜ୍ଜେ
ଦୃଷ୍ଟି କହି ପଥର ବସିଥିଲେ । ବଜାସ ଏତେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଲା ଯେ ବସୁର କୁଷରଦର, ଗଛ ଓ
ଧଳକୁଥିଲ ଗୋଟି ଉତ୍ସବ ପ୍ରାମ୍ୟପଣ୍ଡ ରଖୁଥାଳୀ
ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତହିଁ ଏହି କି ତୁରମାଲାର
ଅନୁଭବରେ ପଢିଲେ । ଜଣେ ରଖୁଥାଳ ପଥର-
ମାତ୍ରରେ ମରିଯାଇ ବଜାସରେ ଉତ୍ସ ପ୍ରାମ୍-
ନ୍ୟାନର ଏହି ସୁରକ୍ଷାରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟରେ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣଲାଲପିଲାଦାସଙ୍ଗାବଳେ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା
ମୋହନେ ।

୬୮ | ପ୍ରେସ

ପରମାନ୍ତଦିତ କୋର ଅମ୍ବେ ଅପଟି ଦଶଳ
ଯେ ନୂରନ ପୁରୀଯୁଧାତ ଗ୍ରା କଞ୍ଚିକେଶ୍ଵର
ମାନଧାରୀ ପୁରୀଷୋତ୍ତମ ସେହିକୁ ଅଛି ତଜୁମୁ-
ନ୍ତିର ଉତ୍ତରପୁରୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଅକ୍ଷାଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ମାନ ପରିଦର୍ଶନ କରି ଅପଣାର ବିଦ୍ୟାଲୟଗାର
ପରିଚୟ ଦେଲେ । ମାନଥାରାଙ୍ଗର ସଥଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାହାର ମନରେ ସୁବିଧା ସମ୍ଭାବିତ
ହ ଥିଲା । ବିପ୍ରାବ ଗତକାଳ ଗୁରୀ ବୋରଲେ
ଚର୍ଚିମାନ ନବୀ ସଂଗ୍ରହୀଯରେ ମୂର୍ଖ ବିଦ୍ୟର
ଅନିତବ୍ୟାଧି ଓ ଅନିତାହାରୀ ଓ ସମାନ୍ତର୍ମୁଖୀ-
ମାନ୍ତ୍ରୀ ପୁରୀ କବାରେବେ କିମ୍ବା ବୁଝାଏ ନାହିଁ
ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ପରିବାଧନରେ କେତେକବୁଦ୍ଧି ଗଢା ରଜ
ଅଛୁଟ ? ଦେଖାନାଳ ମହାଶୂନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତରେବେ
ଅମ୍ବେ ଅର ବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହେବୁଥିଲୁ
ବିନ୍ଦୁ କଟିବ ଲାଜୁରେ ଦେଖାନାଳ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଯେପରି ଯୁଗରୋତ୍ତମ କିଣ୍ଠାରେ ଲଞ୍ଚିକେଶ୍ଵର
ମାନଧାରୀ କରୁ ପ ଏହା ବିଶ୍ୱମ ବୋଧ ହେଉ
ଅଛି । ଯନ୍ମୟ ବ ମାନଥାରାଙ୍ଗର ଦେବହର୍ଷ

ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ବଦାମୀନ୍ଦରା ପୂର୍ବରେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ
ବରାଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତୁମ ଯେତେ
କଣା ଜାହା ପରି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ସେ ଅଚ ପବନ-
କର୍ମ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଆଇଥାଏ । ଇବସନ୍ନ
ବଦାମୀନଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱକ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣି
ଗୁଡ଼ମହାଶୟ ପଞ୍ଚରତ୍ନପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଫିରିଟି-
ପୁରୁଷରେ ଲେଖି ଦେଉଥିଲା ଏହି ଅପରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟମିତି ତିକଣରମ୍ଭପ୍ରାଣ ପଦାନ କରିବାକୁ
ସମ୍ମରି ପ୍ରକାଶ କରି କର୍ତ୍ତ୍ତୁମ ଲେଖି ଦେଉଥା-

ଶୁଣୁ ତବିଦ୍ୟାକଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକାଳୟ
 ଦାଖାଯାଇବୁ ଟ ୧୦୦
 ଉଚ୍ଛଳବିଦ୍ୟାକଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକାଳୟ
 କିମିର ୫
 କୋଣେ ବ୍ରାହ୍ମିଣମନକରେ ଶୋଭିଏ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ତହେର
 ରକ୍ଷଣର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଟ ୧୫

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବନ୍ଦିମାନଙ୍କ ପାଦମୁକ୍ତ ଅଧିଳେ ପ୍ରାଚୀନ
ବୈଶିଶ୍ବରାଜ ରେଟିରେ ଓ ଭାବାଙ୍ଗା
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରୟାତିବାରେ ଶର୍ମି ପହିଲା ବିନ୍ଦୁ
ବରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଘେରିଲୁ ଥିବା ଏଥର ପ୍ରାଣକ
ଆଉ ବିଦ ହେବେ ଓଡ଼ିଶାରେ କରିଥିଲେ
ଅବସବ ଅମ୍ବୁ ପ୍ରସରିଲାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଅଛୁ ଯେ ମାଜାଜା ପାର୍ଵତୀଙ୍କ ଦୋଷ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶର୍ମିବରୁରେ ପରିବେହିତ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କର ଯତ୍ତିଥିଲୁ
ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଓ ଅପରିପର ବଜାମାନଙ୍କ
ପାଦମୁକ୍ତ ଯାତ୍ରି ମହାର ଦିନିନ୍ଦା

ଅତି ଗୋଟିଏ ମହି କୌଣସି କଥା ବଜାଇ
ମୁଖର ଶ୍ଵରା ହୋଇଥିଲ, ତାହା ଏହି ଯେ,
“ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଭାବ କୋହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେବକୁ
ନାବାଲଗ ବୋଲିବିବାର ଉଚିତ, ମଝ ଏପ୍ରକାର
କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ, କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଏତେ କୁପାଳ
ହୋଇ ଗନ୍ଧକାଣ୍ଡୀ ମବୁ ରହିବୁ ବୁପାଇଁ ଥିଲା
ଦେଇ ପଗାଇ ହାତ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଯେହେତୁ ତାହା
ଗଢ଼ିବାର ଗୁର୍ବାମାନଙ୍କର ନାବାଲଗ ଅବହାଦିନ
ବହି ହେଉଥାଇ, କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ କିମ୍ବା ତାହା
ଗୁରୁନ କର ନାହାନ୍ତି ? ” ଅନୁଭୂତ ମାତ୍ରାତିଥି
ଏ ବହି ସମ୍ମଳରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଲେଖି
ଅପଣାର ଉତ୍ସବଭାବ ପରିଚୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ତାହା ଏହି ଯେ ଘର୍ଜଣ୍ଣେତ୍ରମଣେଷର ଗର୍ଭ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନାବାଲଗ ହୋଇଥିବାନ୍ତି ତାହାର

ଭାବୁର୍ଜ ବିବିଧାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ କବ୍ୟଶାଖା
ଏବଥା ବଢ଼ି ଉପକାଶ ଅମ୍ବେ ଏଥୁରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲୁ ଯାହାରୁଙ୍କ ସମେ
ବର୍ତ୍ତବାବୁ ଯେବେ ଗଜାଙ୍କର ପରିଷଦଙ୍କର
ଆପଣି ଥାଏ ଭେବେ ବେ ପୃଥିବୀ ଗୋଟିଏ
କେବରେ କମନ୍ତୁ । ଦର୍ତ୍ତମାନ ପୁଲ ବ୍ୟକ୍ତି-
ରେବେ ଯାଉ ବୌଦ୍ଧବିଦୀରେ ଦୂରିକ୍ଷା ହୋଇ
ନ ପାଇଁ । ତୁମ୍ଭୁରେ ଦର୍ତ୍ତମାନ ପୁରାଣୀତିମ
ଗର୍ବକୁ ଯେହି ମର୍ତ୍ତିର ପଦାଳଥର୍କୁ ଯେ
ତୁମିରେ ବିଶ୍ୱାସମାନ ହୋଇଥାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
କେବେବେଳେ ନଜାନ୍ତି ଗୋଡ଼ି ପାତିପତ୍ରରେ
ତଳେ ମୁର୍ଦ୍ଦ୍ଵାସିନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି । ଏପରି ଦୁଷ୍ଟର୍
କେଇଁ ଠାରେ କ୍ରିଷ୍ଣରେ ଦେଖିଲୁ ? ଧର୍ମକାରୀ
ସୁଧରିରଙ୍ଗଠାରୁ କି ଓଡ଼ିଶାରଜା ନାମନାଥାଙ୍କ
ଆଖିକ ପଦିଷି ? ଆଉ କୃଷ୍ଣ ପର୍ବତି ତେଣେ
ଆଜିନ୍ତି କହାଗୁରୁ ତିଥି—ମେ ଯାହାଙ୍କଠା-
ରେ ଆହା କି ପାଇଁ ଥିଲୁ ଏକପ୍ରକାର ଜନକନ୍ତି
ବେଦ କି ଲୁହ ହେଲା ? ମନୁକ ଥୋଇଗଲା ?
ଯାକିବଳ୍ପ କାହାନ୍ତି ? ନାହିଁ ଦେବାମାନଙ୍କର
ବିଜ୍ଞାର କାହା ? ପରିଶେଷରେ ମୋତେ ଯାହା
ମୁହଁନ କଲା ଯେ ଏକବିଧ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖି ମୋ
ଦେଇରେ ମୁଁ ଜଗନ୍ନ ଅଛି । ହା ତେବେ
ହା ଦେବ । ହା ଦେବ ! ଶୁଦ୍ଧ ବତ ।

କୌଣସି ପାଇଲୁଗା

THE END

NOTICE

It is hereby made known that, the partnership business hitherto conducted by the undersigned, Messrs Mullick, Venkatareddy, Naidu & Co. is dissolved from this date.

Soobal Chunder Mullick.
W. Venkatarreddy Naidu,
Cuttack

4th May 1871.

১০৪

ବାରୁ ଉଦ୍‌ଗାତା କହେବଧାରୀ ପ୍ରଜାଳ
ବକ୍ଷୀ । ୫୯

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛେବ
୧୦୨୫

ଦେଖିଯାଇଥାଏଇବା ।

ଅମ୍ବିନାର୍ଦ୍ଦର ଲେଖାନଙ୍କୁ ଗବସ୍ତୁରୀଯାହେବ
ଦେଶୀୟଭାଷାଶିଳ୍ପ ଏହି ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗା
ଦେବାର ବେଜାଯାଏ । ଅନୁଭାଲ ହେଲା
ଆମ୍ବିନାର୍ଦ୍ଦ ଲେଖାନ୍ତରୁ ସେ ବିଶ୍ଵାକର୍ଷଗର
ସମସ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥିବି
ଯେ ଯେଉଁ ଚାହାରେ କର୍ମ ଚରଣ ସୋର
ମାତ୍ରକଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାକର ତହୁଁରେ ପରିଶ୍ରାଣ
ଦେବେ । ଏହି ଅଚିନ୍ତତ ହାବିମଛ ପରି
ସେହିକିମ୍ବା ଥିଲୁ ପ୍ରତିରୋଧ ହୋଇଥିଲା । ଦିପା-
ତ୍ରିଭୁବନକୁରାମାନେ ଅପରା । ମାତ୍ରକଷ୍ଟ
ଉତ୍ତମରୂପେ ଲେଖି ପରି ପାରନ୍ତି କି ନା ବିଦେ-
ଶ ଯେଉଁ ମାକେ ମାତ୍ରକଷ୍ଟରେ ପରିଶ୍ରାଣ ଦେଇ
ନାହିଁ ତାହାକଠାର ଉତ୍ସନ୍ତ କରି ଉପୋର୍ତ୍ତ
ଦୟକୁ ପାଇଁ ବିମ୍ବିତରାମଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା
ଏପରି କର୍ତ୍ତାକୁପୁରୁଷହୁରେ ପାଠକର୍ତ୍ତାଙ୍କା
ଶୁଦ୍ଧମାନେ ସମ୍ମତ ବନ୍ଦୁ ଭାଙ୍ଗାରେ ପରିଶ୍ରାଣ ନ
ଦେଲେ ଶବ୍ଦକ୍ରିୟାର ନାହାନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଲେ-
ଫୁନ୍ଦନଙ୍ଗ ବବର୍ତ୍ତିରୀଯାହେବ ଏଥକୁ ଗୋଲକି
ଯେ ଏକିଧୂମ ଉଚିତ ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖମାନେ
ଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଲେଖା ପରି
କରି ପାରନ୍ତି ବି ମା ଏହାପାଇଁ କଣାବିବାର
ବିପାକ୍ତ ନାହିଁ ଓ ଦେଶୀୟଭାଷା କାହିଁବା ସମ୍ବନ୍ଧ
କେବେବେ ବିଶ୍ଵାକର୍ଷର ଜୀବରେଇବୁହିଲୁ ଲେଖି
ଅର୍ଥାତ୍ କି ଯେଉଁ ଜୀବାରେ ଦେଶୀୟଭାଷା

ଲେଖ ପଢି ପାଇବାର ପଣ୍ଡା ଦେବେ
ତାହାଙ୍କ ବ୍ରଦ୍ଧିତ ଦଅବକାର ନିମ୍ନମ କରନ୍ତୁ ।
ଆପଣାର ଗୀତକୁଣ୍ଠା ପ୍ରଥମରେ ଜ୍ଞାନିଦୀର
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏଥରେ କିମ୍ବି ସହେଳ
ନାହିଁ ଓ ଏବସମ୍ଭବରେ ଲେଖିତକଣ୍ଠ କବିତରକ
ମର ଆମ୍ବେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ସିଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତୁ
ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆମକା ହେଉଥି
ଅଛି ଯେ ଏକମୂଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ଯ୍ୟର ବିମେଷ
ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ହେବ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ିବା କିନା
ଯେବେ ଶ୍ରୀକୃତି ପାପ ହେବ ତେବେ କେ
କାହିଁ କି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ିବି ? । ବିମୁକ୍ତବ୍ୟାଳୟ
ନିମ୍ନମାନୁଷ୍ଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ କିବାନ୍ତୁ ପ୍ର-
ଦ୍ୱୋଜନୟ ବୋଲି ଶ୍ରୀମାନେ ତାହା ପଢ଼ି
ଅଛନ୍ତି ଅଛିଏବ ଆମ୍ବେମାନେ ବିଦେଶନାକର୍ତ୍ତା
କି ଯାଏଇ ସମ୍ଭାବ ନିମ୍ନମ କୁଅର ଯେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା-
ଲୟର ପ୍ରତିକଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟାରକୁଣ୍ଠାରେ ଶ୍ରୀମାନେ
ପଣ୍ଡାରେ ଦେବେ ମାତ୍ର ଜାହାନ୍ତୁ ଦେଶାଧିକାରୀ
ଜାଗର୍ଥବାର ସାର୍ଵଧିକର ଦେଶରବାଲୁ ହେବ
ଏହିପରି ସାର୍ଵଧିକର ଯେ ଦେଶାଲୀନ ଧାରକ ସେ
ହୃଦୟର୍ଭାବ ଧାରକ ଜାହାନ୍ତୁ । ଏମନ୍ତ ହେଲେ
ବୋଧ କୁଅର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟେନନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଜ
ନ ହୋଇ ଦେଶାଧିକାରୀ ନିଷାପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ
ଦ୍ୱୀପିବା ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫*
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାବମାସିଲ୍ୟ ୫*

ପୁଲିସ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଗତ ବୃଥବାର କଠକ ଏହିଏ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ କରେଶ୍ଵରେ ଗେଟ୍‌ବ ଗୁଡ଼କର ପୁଲିସ୍ ମନ୍ଦିର-
ମାର ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା । ତହଁ ର
ବୃଥାନ୍ତ ଏହି ସେ ସବ୍ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକ୍ଷେତ୍ରର ମଜଳ
ପିଂକ ପୁଲିସ୍ରେ ସମ୍ମାଦ ଦେଲା ସେ ବ୍ୟାପକ ଶାଖା
ସମୟରେ ସେ ମସଜିଦ ବାଜାଟେ ଗ୍ରେନେଗ୍
ର୍ରୁ କରି ଅନୁମୂଳ ହୋଇରେ ଉଚିତ ମୁଦ୍ରା
ମାହ ମଦପାନରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ଗୋପି-
ମାଳ ବୃଥବାର ଦେଖିଲା ତହଁ ସେ ଏହି
ତଥକୁ ଥର ଥାନାକୁ ପାଇଁ ଦେଲା । ଅନ୍ୟ
କଣକୁ ସେହିପରି ଧରି ନେବା ସମୟରେ
ତାଳାପଦ ବାଜର୍ଯ୍ୟ, ଦେଖ ଆମ ଓ ଗୋପି
ପ୍ରକ୍ରିୟା କେତେଲେକ ଜମୟତବସ୍ତୁ ହୋଇ
ବାଲିବାକୁ ଡ୍ରାଇମ ଦେବାନୁଷାରେ ସମ୍ବାଦୁ
ଛନ୍ତାଇ କେଲେ ଓ ଆମ ସଙ୍ଗେ ଥିବା
କନ୍ତ୍ରେବଳ୍କୁ ମାରିପିଟ ବଳେ । ଭର୍ତ୍ତାର
ଦଳ ସକାଳେ ଉଚ୍ଚ ମଞ୍ଚଟିହିଁ ବରଚମିନରେ
ପଞ୍ଚମୀ ଅସାମୀମାନଙ୍କୁ ତଥାର ମବଦମା ଭଦ୍ରା-
ରବ କରିବିଲା । ଅଥେ ବୁଢ଼ ହୋଇ ଲାଗି
ପଶ୍ଚାତ ଗୁଣିଥ ହୋଇ ଟୁଟିବାର ବ୍ୟାପାର
ଆସାମୀମାନେ ଦେଖି ବୋଧ ଦ୍ଵାରା ଦେଖିଲା
ଅଥାବାକରେ ବରଚମିନକୁ ଅଥି ଜଣାଇବ
କଲେ । ଅସାମୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ସେ
ମଞ୍ଚଟିହିଁ ସେହି ବସି ଏଠା ଶା ସମୟରେ

ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର ସୁଣୀ ଦୋକାନରେ ମଦ ବିଶ୍ଵ
ପାନକଲ୍ ଓ ପୟାତ୍ର ଦୂର ଗର୍ବଜୀଙ୍କ ସରେ
ସେହି ସୁଣୀରେ ଦିବି ଅନେକ ମଦ ଯାହାକଲ
ଉତ୍ତାର ସେହି ଲୋକଙ୍କ ସରେ ଉକ୍ତର
ହେବାର ଜଣକୁ ମାରପିଚି କରି ଥାନାକୁ ଧର-
ନେଇଗଲା ଓ କଣେ ବହୁଜ ବେହୋମ ଥିବାର
ଭାବାକୁ ସେଠାନାହିଁ ଏକ କେବଳାରେ
ଶୁଅଇ ରଖିଲା । ଗୋଲମାଳ ସମୟରେ ଆସା-
ମାମାନେ ଘର ଉଠିଥାଏ ଭାବାକୁ ବହିଲେ
ଯେ ଆସେ ଭାବାଙ୍କ ସରେ ମଦପିର ପଢ଼େ
ଭାବାକୁ ମାରପିଚି କରି ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଉଚ୍ଛର
ନୁହର ଏହି ହେବୁର ସଦ୍ରବ୍ୟମେତ୍ତର
ହିଁଶାପୁରି ଏ ମନୁଷ୍ୟମା ଛାପି କରିଅଛି ।

ମୁଦେଇ ପକ୍ଷରେ ଗୁର ଜଣ ବନ୍ଧୁଷ୍ଟେବଳ
ଓ ପୁରୁଷିତଙ୍କ ଭାବ ସ୍ଥାନର ରହିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ସାମ ଦେଲେ ମାତ୍ର ପଢ଼ୋଏ ଲୋକମାତ୍ରେ
ସମ୍ପ୍ରେ ଜୀବାଞ୍ଚଙ୍କ କଥା ସପ୍ରମାଣ ବଳେ
କେବଳ କେବୁ' ମାରସିତର ଶବ ଶୁଣିଥିବାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗଲେ ।

ଲନ୍ଧେବୁଟର ମହାଶୟ ଉଚ୍ଚପଣ୍ଡର
ତ୍ରମାଣ ଅଲୋଚନା ଓ ଅପଣା ହୃଦ୍ୟକୋଷମଜେ
ଅନୁସବ ଜ କରି ଏହି ଅର୍ଥପ୍ରାୟରେ ରଘୋର୍ତ୍ତ
କଲେ ଯେ ଅସାମାନୀନେ ଯନ୍ତ୍ରିତବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ
ସାହାବାକୁ ଛାଡ଼ାଇ ନେବାର କଥା ଅମୂଳବ
ମାତ୍ର ସେଗ ଗୋପୀ କୁନ୍ତୁ ଉତ୍ସବାଦି କରେ-
ଫ୍ଲେବଲଙ୍କୁ ମାରିପିଠ କରିବାର ବିଶ୍ୱାସ
ହୃଥର କୁନ୍ତୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଧରାଣ ଜ ଥିବାର
ଗୁରୁତବ ବରି ପାରିଲେ ଲାହଁ ଓ ଏ ବୃତ୍ତାନ୍ତମାନ
କି ତିର୍ଯ୍ୟକ ପାର୍ମରେ ରଘୋର୍ତ୍ତ କଲେ । ମର୍ତ୍ତ୍ଵ-
କ୍ଷେତ୍ର ପାଦେବ ରଘୋର୍ତ୍ତକୁ ସନ୍ଦ୍ରାଷ ଜନକ
ଛଗର ବର ପିରାମ୍ବାରେ ରଜିବାର ଅଜ୍ଞାନ
ଦେଲେ ଓ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ପୁରୁଷ ସବ୍ରଦ୍ଧିଷ୍ଠେ-
କୃତରର ଅଭିଭାବ ପ୍ରତି ବରକୁ ପ୍ରକାଶକର ଏ
କିଷ୍ଟପାନ ପୁରୁଷ ସୁଧରଣ୍ଣେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନବା-
ରରେ ଅର୍ଦ୍ଦାକୁ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଲେ । ପୁରୁଷ ସୁଧ-
ରଣ୍ଣେଶ୍ଵର ସବ୍ର ଭଜନ୍ତେକୁରାଜ ପରିଷ
କି ପ୍ରକାରେ ଦୃଢ଼ି କରିବେ ସମୟରେ ଦେଖିବା-
ରେ ଥୟିବ ମାତ୍ର ସେଷିଲେ ଉନ୍ଧେବୁଟର
ଜନାରଣ କର ମବଦମା ଅମୂଳକ ଥିବାର
ଲୋତୁଥିଲେ ସେଷିଲେ ମାରିପିଠ ଯେ କୁଟ
ହୋଇ ରହିଲେ କହ ଅର୍ଥର୍ଥର ବିଷୟ ପୁରୁଷ
ମର ଦୌରାନ୍ତର ଲୋକେ ସଂଦା ଦିତ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ
କି ଜହାରେ ସେବେ ଏମାନ ଅମୂଳ

ମନ୍ଦିରମା କରିବାକୁ ଉପ୍ରାହି ପାଥରୁ ଗେଦେ
ହେଉଁ ଦଳ କାହାକୁ କେତେ ପରିରେ ହରବର
କରିବେ ତାହିଁ କିଏ କହିପାରେ ।

କଳକର ଅଦ୍ୟାସୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶାଲି ।

ଏହି ବିଷୟରେ ଗ୍ରାସକୁ କରୁଛି ମାନେବ
ଯେଉଁ ବଜ୍ରଜା ବର୍ତ୍ତନେ ଓ ଯହିର ଉଲ୍ଲେଖ
ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ବର୍ତ୍ତନଲୁଁ ବୋଧ
ହୃଦୟ ବର୍ତ୍ତନଙ୍କ ଜାହା ଅବଳମ୍ବନ କମିଟାର ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୱିତ୍ତ ସ୍ମୃତିର ହୋଇଥିବ ଓ
ସେମାନେ ଜାହାକୁ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ଧାର
ବର ସଫୁତ୍ତର ଦେବାର ଗେଣ୍ଠ କର୍ତ୍ତବେ ।
ତଥାକ ଆମ୍ବେମାନେ ବିଦ୍ୱିତ୍ତ କଟି ଯେ ଉଚ୍ଚ
ବଜ୍ରଜା ଭୌତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କର
ହେବାର ଅନେକ ଧାରକ ଏହାର ବିମେଶ
ପରିଚ୍ୟ ପାଇ କି ଥିବେ ଅଜ୍ଞବ ସେମାନଙ୍କ
ଜାଣିବା କାରଣ ଉଚ୍ଚ ବଜ୍ରଜାର ସାରଂଗ ଏବଂ
ତହିଁରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ନଜି ଯାହା ଅନ୍ତର
ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କର୍ଣ୍ଣ ପାହେବ ପ୍ରଥମେ ବିଜନ୍ମୟ
ଯେ ନାଲକଳର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଏଦେଶାମ୍ଭୁତି
କେହି ବୁଝି କର ନ ଥିବାର ତହୁଁ ଯେତେ
ଉପକାର ହେବ ଭାବା ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ
କେବଳ ଅନାବୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତରେ ଲୋକେ ଜାଲକଳା
ଲୋକାଥିବନ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତରେ ହେଉ
ନ ହେଉ ବର୍ଷା ହେବାର କୃଷି ଅରମ୍ଭ କରିବା
ଓ ବର୍ଷା ସମୂର୍ଖ ଏକା ସମସ୍ତରେ ହେଉ
ନ ଥିବାର ଦେଉ ବର୍ଷ ଗାୟରେ କେଇ ବନ୍ଦ
ଛିଲମ୍ବରେ ଗ୍ରେ ଅରମ୍ଭ ହୁଅଇ ହୁବର୍ବ ମନ୍ଦିର
ଜଣା ଅନ୍ତର ଘାଇଲା । ଉପଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତରେ ଗ୍ରେ
ବରିବାରେ ଯେବେ ହଜୁ ଲୁଗ ଥାଏ ଓ ବହୁ
ଲୁଗ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ତେବେ ନାଲକଳା
ବିଶେଷ ଉପକାରୀ ହେବ କାରଣ ବର୍ଷା ହେବ
ବା ନ ହେଉ ନାଲକଳା ସହାୟତାରେ ବୁଝ
ଯଥା ଜୀବରେ ଷେଷ କର ପାଇବ ଓ ତହୁଁ ଯେ
ଯେତେ ଉପକାର ଅଛି ଅନାଶ୍ଵାସରେ ପ୍ରମାଣ
ମାନ ହେବ ମାତ୍ର ଏଠା ଗନ୍ଧିମାନେ ହେବ
ଏ କଥା ବିତ ନାହାନ୍ତି ଅଥବା ନାଲକଳା
ଉପକାରଜନକ ଦୁଃଖ ବୋଲି ବହିତ୍ରବା
ଶୁଣୁଣେ ବହୁ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ନେ
ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ କର୍ଣ୍ଣ ପାହେବଙ୍କର ଏ କଥା ଯଥା
ଅପାର । କୌଣସି ବଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଖେ ବିଜନ୍ମୟ
ପୂର୍ବର ଜହାର ଦ୍ୱୀପ ଗାୟ କିରାର କରି

ସୁନ୍ଦରୀ କାହାର ଏଥର ବିନ୍ଦରବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ
ମୁଥ ବୋଲି ଯାଇଗାରେ । କାଳରେ ଜଳ ପୁଣ୍ଡି
ରହିଲାକୁ କେଇ ଉପରକୁ ଆବିବାର କୌଣସି
ଅପୁଣୀର କାହାର ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେବେ କେହି
ଲୋକ ବାହସ କର ଜଳର ଉପଯୋଗିତା
ପଣ୍ଡା କି କରିବ ଅଥବା କିନ୍ତା କର କରିବ
ତେବେ ଜାହାର କିବ ପ୍ରକୃତବାଦୀ ବୋଲି
ଶୁଣାର କରିବ ?

ନାଲ୍ଲକର ଉପଯୋଗିତା ଦର୍ଶାଇବା ରା-
ତ୍ରାର ସାହେବ ମହାଶୟ ଜଳକର ଅଦ୍ୟ ପ୍ରକା
ଅପରିମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀନ ଦୟାବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥ-
କ୍ରତୁ ସେ ବୋଲନ୍ତି ଜଳକର ଅଦ୍ୟ ପ୍ରକା
ତୁଥିବ ପ୍ରଥାନ ଅପରି ଅଗନ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଯଥା । ୧ ତଜ୍ଜବ ପଦବୀ ଛେପ । ୨ କାଣିକାଳ
ଦେଖାବ । ୩ ଧୂର୍ବଳଶବ୍ଦୀ କେନାଳ ଜଳ ଦିନ
ଗଲେ ତହୁ ଉପରେ ତର କର୍ବାରିବା । ୪ ଜଳ
ମତାଯାଇ କି ଥିବା ଜମି ନାପ ହୋଇ କର
ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ । * ଅମାଜନ ଓ ଅନ୍ୟବର୍ତ୍ତନ
ଗୃହଙ୍କ ଅଭିଭାବ । ୬ କେନାଳ ହେତୁଳ
ଦୀବା ଅବିବାର ଅରଣ୍ୟ ବନ୍ଧୁଦୀବ ଓ ବହୁତ
ପ୍ରୋଲ ଶିର୍ମିଶର ଅବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରଥମ ଅପତ୍ତି ରୂପ ଥିବାର ପାହେକବୁ
ବଥାର କଣ୍ଠା ପଡ଼ୁଥିଲୁ କାରଣ ସେ କିଛି
ବନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାହାଙ୍ଗ ପଦବୀ ଦେଖି ଉ
ହୋଇ ଅଳ୍ପମାତ୍ର ବଜ ଅଟଇ । ଅପତ୍ତିକାର
ମାନେ ସ୍ଵୀଳିଂ ଦେଖି ମନ୍ତ୍ରକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି ପରମର୍ମ ଦେଇଥିଲୁ କାରଣ
ଅକ୍ଷ୍ୟ ଭୋଗନ୍ତି ପ୍ରକାରରେ ଏହା କିମ୍ବା
ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ଅପରିପଣରେ ସାହେବ କହନ୍ତି ମେ
କାଣିନିଲ ହସାବ ଠିକ ଆଜିର ଓ ଏଥରେ
ଗରବତା ଏବଂଶାମାତ୍ର ଅନ୍ଧକା ପଢ଼ୁଆଛି ।
ଉଥାର ଯେବେ ଯେବେ ଏହସାବକୁ ମୂଳ ପା-
ରୁ ନାହାନ୍ତି ଆଗାମିନର୍ତ୍ତ ଏହା ପରିଚାଳନ କରି-
ବେ । ଏଥରେ ଅମୂଳନକର ବିଜ୍ଞାନି
ନାହିଁ । ବାଣିନିଲ ହସାବ ଠିକ ଓ ବନ୍ଦନାବ୍ୟ-
ରେ ଜାହା ନ ହୋଇଥିଲ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା
ଠିକ ହସାବ ଦରକା ପାଇ ଉଦ୍ଦେଶ ଲୋକ କ
ପାରେ ।

ତୁମ୍ଭୁଧ୍ୟାପରି ବନ୍ଦମ୍ଭରେ ସାହେବ ବୋଲି
ଯେ ଜାହାଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ ନଥିଲୁ ଓ ଦିଘାପୁରକ
ହୋଇଥାଏ । ନଥାପୁର ହେଉ ଏହି ଯେ ଜଳ
ବନ୍ଧମୂଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖା ଜାହା କ୍ଷେତ୍ରରେ

ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମବାଧୀର ବସୁର ଠକା ବନ୍ଦ୍ୟ ବରାହିଛି
ସେଇଲ ଯେ କେବ ଅବଶ୍ୟ ଦାମ ଦେବ ଏବଂ
ଦୟାର ବନ୍ଦ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏକବଜାର ଗଜରୁ
ଏତେବେଳେ ଲେଖାଏ କର ନିର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ୍ୟ ଥିବାପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ
ପୁରୁଷୀର ଅଥେଇଲ ଶ୍ରଦ୍ଧବେର ବାଜା ଅଥବା
ମରବାଣୀ କଳ ଥିବାର ଜ୍ଞାନ କର ତହିଁ ଉପରେ
ମଳପୁର କେବଳ ଠାର ଲେଖାଏ କର ଥର
ମାତ୍ରାକୁ । ମାତ୍ର କେଉଁ ନିଃସ୍ଵରେ କଳ ସୁନ୍ଦର
ଜାହାଙ୍ଗ ବହୁଗଲ ଓ ସେଇପଥ ବହୁବିବାର ବାହା-
ରମ୍ଭର ଦୟା ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବି
ଦୂର୍ଧ୍ୱାର ନାହିଁ ଦିମା ସାହେବ ବୁଝାଇ କହ
ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ କରୁଡ଼ାନେବ ବାରମାର
ଜାତି ଉଲ୍ଲେଖେ କଳ ସୁନ୍ଦରମାନ୍ତର ବହୁଗଲ
ତେବେ ଜାହା ନିଃସ୍ଵର ଅନୁଭବାର ପ୍ରବେଶ
ଓ ଅନ୍ତରଦୟର ଅଧିକରଣ କରିଥିଲୁ ଏ ସମ୍ପଦୀ
ସେ କିମ୍ବି କ୍ଷତି ହେଲା ଜାହାଙ୍ଗ ସମ୍ବାର ଉଚିତ ।
ଅର୍ଥେତରେ ଯେବେ କେବୁ ଅନୁଭବାର
ପ୍ରବେଶ କରି ଗସି କରଇ ତେବେ ବି ସେ
ଯଥାର୍ଥ ଅନୁଭବାରଠାର ପରିମାର ମୂଳ୍ୟ ପାଇ-
ବ ? ମା ଜାହାଙ୍ଗ ବାହାର କରିବେଲେ କ୍ଷତି
ପରିବ ଯକାରେ ଅଧିକରଣ କହା ପାଇବ ?
କେବଳ ଯାହା ଘୋଷଣାରୁ ପାଇ ବାଲୁ ଜାହାଙ୍ଗ
ପରିବ କର ନ ଦିବ ସେପୋମଣିର କଳନେବା
କ୍ଷତିକ୍ଷତିପରେ କର ବିଦ୍ୟାତ୍ମ ଅଥବା ସେମା-
ନେ ଘୋଷଣା କଳ ନେଲେ କି ସରବାଣୀ କଳ
ହେଲେ କଣ ନାହିଁ । ଘୋଷଣା ଅଥବା
ଅନୁଭବ ଶୁଣ ନ ହେଲେ ସରବାଣୀ କଳ
ନେବାର କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ । ପଳକଟି
ଅମ୍ବେମାନେ ଅମେବ ବିଶ୍ଵର କଲେ ମାତ୍ର
ଏ କର ଧ୍ୟାର୍ଥରେ ନିଃସ୍ଵର ଓ ଦୟାର ଚିତ୍ତ
ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

କୁର୍ବି ବନ୍ଧୁରେ ମାହେବ କନ୍ତୁ ସବୁଜମ୍ବ
ମାତ୍ର ହେବାର ଅକଳାଙ୍କ କୋରି ଜରିଲି
କବାରୁ ମାତ୍ର ସବୁ ତରବଜମ୍ବରେ ଉପରେ ଯେ
କୁର୍ବି ଏମନ୍ତ ଅଛିପାରୁ ନୁହଇ କେବଳ
ମୋର୍ମୁଖକୁ ଜଳ ଯାଉଥାଏ ସେହିଜଳଭାଷ-
ଭାବ ଦିବ ।

ପଞ୍ଜି କଣ୍ଠରେ ସାହେବ ମୋଲନ୍ତି ମୁଖ
ମନ୍ଦିରମାର କର୍ମଗ୍ରଙ୍ଗ ପ୍ରଳ ଏହାଅପରି ହୋ-
ଇଥାରେ ଜେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟରିତ ନିବା-
ରାଯାରେ ସଥାପାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଛିରାଇଲାନ୍ତି ।
ଏଥରେ ଅମୂଳକଳ ଏହିକି ମୋଲିବାର
ପଦ୍ମାଳିନ ସେ ସାହେବ ଅମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ

ମନ୍ତ୍ରଚରସିର କଥା ସବାଦା ସ୍ଵରଗ ରଖି ଜ୍ଞାନ୍ୟ କରିବେ !

ଷ୍ଟ୍ରେ । ଅପତ୍ତିକୁଷ୍ଟରେ ସାହେବ କହନ୍ତି
ଯେ ଏ ଅମୁଦ୍ଧାମାନ କିବାରଣର ଯଥାଗାତ୍ର
ଉଦ୍ଦୋଗ ହେବ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇଲୁ ।
ଅମ୍ବୂମାନେ ଏଥକୁ ଜଥାପୁ କହିପାଇଁ ।

ଏସବୁ ପାମାନାନ୍ଦକଥା ଉତ୍ତାର ବକୁଳ ସା-
ହେବ ଜଳକର ଆଦୟ ପଞ୍ଚବରେ ପ୍ରଥାନ
ଆମ୍ବତିର ଦୟା ବହୁଅଛନ୍ତି । ତାହା ଏହିକି
ଯେଉଁଠାରେ ଉଚିଷ୍ଟେତର ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖି ସେଇକୁ
ଜଳ ବହୁପାଇଅଛି ସୋଠାରେ ତକୁ ନିମ୍ନଲ୍ଲି
ଷ୍ଟେତର କବୁଳିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ନିଆ
ଜଳକରି ଦାବି ହେଉଥାଇ ପାହେବ ଏହିଥା
କର ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ନାଶ୍ୟମିଶ୍ର ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ତାରଣ
ଅନେବଲୋକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି କି ତାହାଙ୍କ
ସେଇକୁ ମାଗିଥିବା କେନାଲ ପାର୍ଶ୍ଵରୁଟିକ ଉଚି
ଜମିପାଇଁ ଦୁଇଏକଜଣ କବୁଳିଷ୍ଟ ବଳେ
ତାହାଙ୍କ ଯୋଗେ ସେହି ଜମିର ଜଳ ବହୁଅ-
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଷ୍ଟକାର ଘାଟି ଓ ତେବେଳୀରେ
ଅମୂରେସ୍ତୁରଠାରେ ଏପରି ଉପକାର ଲାଭ
କରିବାର ଗହେବ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତରୁଷ୍ମଳେ
ଜଳକର କି ବସାଇଲେ ପରବାରର ବହୁତ
ଅତି ହେବ । ରମ୍ପଜମାନେ ଯେବେ ଆପଣା
ତମି ଗଢ଼ୁତ୍ତମରେ ଏପରି ବନ୍ଦ କିମ୍ବାଣ ନ
ବରୁବେ କି ଯାହାକୁ ଟପି କରି ଜଳ ଅନ୍ତର
ସେଇକୁ ବିଦ ନାହିଁ ଜେବେ ଯେଉଁ ଜମିକି
ଉଚିକମିର ପାଣି ବିଦ ତାହାପ୍ରତି ଜଳକର
ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲେ ଗବୁର୍ମେଖ ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଧାନ
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଉଅଛି । ଅନ୍ତର୍ଧାନ
କୌଣସି ଉପାୟ ପାହେବ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଏସୁକୁର ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରତିକା ଅମ୍ବେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ

ଯେ କରିବା ସ୍ଥିତି ହବି ପାଇଁ କାହାର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ନୁଷ୍ଟର ଯେବେ ସହିତ ମନ୍ଦିର ଏ କିନ୍ତୁ ହୋ-
ଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଆଜା ବିତାରି ଭାବ ଲେଖି
ପାରନ୍ତି ଏହି ଜଳକର ହେଲାକୁ ଯିନା ଏହାଗ୍ରୟ
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିପାରିଲୁ । କଣ୍ଠର ଛାର ବା
ବୋଷପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶତିପୂରଣ କରିବ
ଏହାଠାର ସୁମାର ବଥା ଅଛି ବି ଅଛି ?
ସରଜାରଙ୍କ ଜଳ ବହୁମୁଲ୍କ ଅମ୍ବେମାନେ ଧୀ-
କାର କଟି ତେ ତାହା ଯେବେ କେହି ଗେଇ କି
ଅନ୍ୟପରିବାରରେ ଅପହରଣ କରେ ସେ ବିଶ୍ଵ
ଦ୍ରୋଘକର ବା ମୂଳ ଦେଉ ଏହା ମନ୍ଦ ବାଞ୍ଚିମାୟ
ଅଟେ । ମାତ୍ର ଯାହା ଦୋଷରେ ଜଳ ବିଦ୍ୟୁ

ହେଲା ତାହା ଉପରେ କର ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଆବ-
ଶେଷ ଓ ସରକାରକୁ ଉଚିତ କ ଜଳ ଦେବା
ପୂର୍ବରେ ଏମନ୍ତ ଉପାୟ ଦେବାର ଦେଖିବେ
କି ଯଥାଗ୍ର କରୁଲାଥର ଜମିର ଅନ୍ୟଷ୍ଠାନକୁ
ଜଳ ବାହାର ନ ଯାଏ । ଜଣେ କରୁଲାଯତ୍ର
କଲାକୁ ମନରଙ୍ଗରେ ଜଳ ଚାହାର ଦେବ ଓ
ତାହା ପରେ ? ଗ୍ରାମୀକ ଲୋକରୁଥରେ କର
ବସାଇବ ଏ କେମନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଯେବେ କରି ତା
ଥାହେବ ଏହି ନ୍ୟାୟକୁ ବଳବତ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣ
ପାରନ୍ତୁ ତେବେ ଅମ୍ବେଳାଜେ ତାହାକୁ ନାହିଁ
କଲେ ଅନେବ ଉପକାର ଦେବ । ଆମ୍ବେଳାଜେ
ବହୁତମ୍ଭୁ ସମ୍ମବପଦ ଶ୍ରୀ ଦଶଶା କଜାୟ
ବୋହିଲୁ ବେଳେ ବାଠ୍ୟୋଡ଼ କୁଳରେ ଯେବେ
ବସିବା କାଗଜ ସବୁ ଉଛି ଯାଇ ଯାହାଙ୍କ ଘରେ
ପତ୍ରକ ତାହାଙ୍କଠାର ଠଙ୍କା ଅଧାୟ କରିବା ଓ
କେହି ଅପରି କଲେ ତାହାକୁ କହିବା ଯେ

ଅମେରିକାରେ ଏହାରେ ସକଳ
ହେଲୁ ଆଗାମି ସନ୍ଧାନରେ ଥର ଯାହା ବୋ-
ଲିଗର ଅଛି ପ୍ରକାଶ ଦିଇଗୁ ।

ସାଧୁଦ୍ୱିତୀ ସଂବାଦ

ଗରସ୍ଥାହରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ଛାଲମୋହଦମ
ବିଷୟରେ ସେଠା ବିଶ୍ୱାଦାରୁ ଓ ନାଜର କଥା
ସାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଦୂଳ ସ୍ଵାରୁ ଅବଗତ
ହୋଇଥିଲୁ ବେଳ ମୋହରଙ୍କ ଉପରେ
ମାମଳ ଭଲୁଅଛି । ସରସ୍ତାଦାର ସହେରେ ଗର-
ମ୍ଭମେଶ୍ଵରରେ ମାନ୍ଦାସ୍ଵର୍ଗ ଉପରୁତି ହୋଇ-
ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଆର୍�ଣ୍ୟକ ସାହେବ ଏକଟିଠ ଯିବଧୁ
ମାଲିଙ୍ଗେ ବିମ୍ବେ ପୂର୍ବବର୍ଷ ହେଲା ଏଠାର
ଛାତ୍ର ନେଇ ବିଲାତକୁ ଯାଇଥିଲେ ସି ଏହି
ମାସ ତା ୨୭ ରାତରେ ଜାଗବର୍ଷରେ ଫେର
ଘରୁରୁ ଦାକାବାଦ କିମ୍ବାରେ ଉନ୍ନତିଶୋଭାର କରି-
ରେ ଲମ୍ବକୁ ହୋଇଥାଇଲା ।

କଠକ ଓ ଘୁଣାଜଳ୍ଲା ଗତିଜାଗମାହାଲ ଦେଇ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶଠାର ସ୍ଵରାଜୀନ୍ଦ୍ର ଗୋଷମା—
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେଲାଲକଣ କାରକାର ବିବାହଣ
କାରଣ ଯେଉଁ ପହଞ୍ଚ ରହିବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ—
ଥିଲ ତେଲିକିମୁସର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କଜାକ ଭାଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ—
ମେଘ ଉଣିପୂର୍ବ ରିପୋର୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ

ଜହଁର କିମ୍ବା ଗାୟ ହେବାର ସମ୍ମାନଜୀବନା ନାହିଁ
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁତରେ ଜାହା ହୁଏ ହେବ ।

ପ୍ରେସ୍ ଅବ୍ଲାଶିଯା ହୋଲନ୍ଟ ଇତ୍ତିନାଥାରେବ
କୁଞ୍ଜଦେଶରେ ଦିନକା ଏହି ସୁମଧୁର ସହିତରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କେନ୍ତିର କହିଅଛନ୍ତି ।

କରିଲା ମିଳିଯୁନ୍ନଥାରେହମାନଙ୍କ ମାରେ
ନିର୍ଦ୍ଦୟସଂଖ୍ୟାର ଅଗ୍ରତାକୁ କହି ଏକଶରେ
ତୁମ୍ଭ କେଉଁ ମଳତରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ଆଗାମି
ଅନୁଭବମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ହାତାକୁ ଏକ-
ଏକ ତୁମ୍ଭ ଦିଅଯାଇ କି ପାରେ ।

ପଣ୍ଡିତଙ୍କମିରର ଦୋଳନ୍ତ ମହାଶୀଳ
ଧାନ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଲୁହାର ବିବାହ ଉପଲସରେ
ବଲଦେବାର କଣେ ଗର୍ଜ ମହିଳା ଗୋଟିଏ
ଜହିଥ ପାରଗୋଷିବ ସଠାଇଅଛନ୍ତି ମହାଶୀ-
ଳୀଙ୍କ ସେଫେରେ ଏହାକୁ ଅଦ୍ସପୂର୍ବକ ଶ୍ରୀହା
ବର ଜାହାଙ୍କ ବନ୍ଦତକୁ ବୃତ୍ତଜୀବା ମୁଢକ ଖଣ୍ଡିବ
ପଥ ଲେନ୍ଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ।

ପୁନିବର ଉତ୍ସହେଳାର କେନରେଲ ବଟ୍ଟେ-
ଲୁ କୁହ ମାହେବ ଜୀବିତଦୀର୍ଘର ସମ୍ମ ପୁନିବ-
କର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟର ସଂଗ୍ରାମ କୁଣ କରିବାର ଅବ-
ନ୍ଧବଜ୍ଞା କଷ୍ଟଧୂରେ ଗର୍ବସ୍ମିନ୍ଦେଶ୍ୱା ନିଜଠରେ
ଅନିଗେବ କରିଅଛି ।

କରିବାକୁ ଉତ୍ତର ପର୍ବତ ପ୍ରଦେଶାୟ ଗର୍ଭ-
ଶୁଣେଥୁ ସେ ହ୍ରାନ୍ତ ଦେଶାୟରେ ପୁରୁଷ
ପ୍ରକଳନିତ କଣ୍ଠରେ ଜ୍ଞାନ ପୁରୁଷର ଦାନର
ଆନାମାର କରିଅଛନ୍ତି । ନିର୍ଭର ମହାକାଳ
ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକଳନକୁ ଭିନ୍ନାଭିନ୍ନ ଯେ
ପରମାଦିକ ତତ୍ତ୍ଵର ପଦେ । ପ୍ରମାଣାଶ୍ରାନ୍ତ ବ୍ରଦା

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଶରୀଅକ୍ଷୟ ଏତଦେଖାଯା
ଶ୍ରୀଖ୍ରୀଧାର ବିମେଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାକୁରପୁରକ
ଜଗଥବୃତ୍ତ । ଏତଥାରୁ ମିଳନରମାନଙ୍କର
ଯାହାକୁ ତାକୁ ଶ୍ରୀଖ୍ରୀଧାର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା
କେବେଳୁ ସଫଳ ହେଉଥିଲା ସମସ୍ତେ ବିଳମ୍ବ
ଅନ୍ତରି କରିଥାରିଲା ।

ବଲୁକଣା ଗେତ୍ରେରେ ହାଇକୋର୍ଡ କୁରୁ
ଯେଉଁ ତାମିଳ ପ୍ରକାଶିତ ଦୋଷାନ୍ତରୁ ଚତୁର୍ବେ
ଜ ଏଟିଏ ରଜବେଶମ୍ବନ୍ଦ ଓ ତାଙ୍କୁ ଏ
ବଦେଶୀୟର ଜାମ ଦେଖାଯାଏ ଏହି ତାଙ୍କୁ
ଏ ବନ୍ଦେଶୀୟର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଏ ମୂଳ-
ଭାବାକ ମାତ୍ର । କଲ୍ପକାର ୫,୫୦୦୦ ରାଶିକ
ମୂଲକମାନ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଏ କୁରୁର
ମନୋମତ୍ତ୍ଵରେ ହେବାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅନୁଭବ
ପ୍ରବାସ କରିଥିଲୁକୁ ।

ଦଳକାରୀ ପ୍ଲାଟିନମ୍‌ବେବଳ ସ୍ଥାର
ବେଚିଏ ହରଳଗାମୁଦ୍ର ହରଥିଲ୍ ପୁଲିସରେ
ସଂବାଦ ଦାମନଗର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ଯାହେବଳ ଅଧ୍ୟା ଉପରେ ଅପରାଧ ବାତକ
ବଳ ପୁଲିସ କରୁ ଅଧାରୁ ଦ୍ୱାରା କଲ ଓ
ମାତ୍ରମୁହଁଙ୍କ କରରେ ଦୋଷୀ ହୋଇ ବବର୍ଜି
କାଗଜାଘର ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ଓ ବିରାପାର କରି
ଥିବା ପୁଲିସ ଇନ୍ଡିପ୍ନେହୁତର ବଢ଼ ପ୍ରମାଣ୍ୟ
ପାଇଲା । ସଙ୍କୁଳ କରୁ ମୁଖ ମେନ ପ୍ଲାଟିନମ୍
ର ଅଳକାର କାହିଁର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ଓ ଶେଇ ଯାଇଥିବାର ଜଣାଯାଉ କାହିଁ
ପୁଲିସ କରିବାର ସଂବାଦ ପାଇ ଇନ୍ଦିପ୍ନେହୁତର
କୁ କରିବ ବିପର୍ଯ୍ୟତ ଓ ମହିନ୍ଦ୍ରମେଣ୍ଟ ଅନୁସର
କମେ ଅଧାର କାରାକରି ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଇଥାବା

ହୁନ୍ତେଣ୍ଟି ଅଜ ଅକରଇ ହୋଇଥାଇଲି
ଯେ ସବୁଦ୍ବିଜନ ହାବିମନାନଙ୍କ ଧରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବ ଅନୁଯାୟେ କରିପାରେ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶମତା ଦେଉଥିଲେ ହେବୁ ଅଗରାମାକ କଳା
ମାଛଷ୍ଟେଟ ଦେଇ ପାରିବେ ଗ୍ରାସକୁ କେଣ୍ଟ
ଚାଲ ଗବର୍ନ୍ମ୍ର ସାହେବ ଏମନ୍ତ ପ୍ରସାବ କରି
ଅଛିନ୍ତି । ଏହି ହେଲେ ସବୁଦ୍ବିଜନମାନଙ୍କ
ସ୍ଥାନତା ଗଲା ହେବ ଅନୁମାନ ହୁଅଛି
ବାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମାଛଷ୍ଟେଟର ମନ ଯୋଗ
ଇବାକ ପଡ଼ିବ ।

ତେବେଷୁଦ୍ଵାରା ଅକଗଜ ହେଉଁ ଯେ ମ୍ୟା
ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରସରିଥିଲା ନାମକ ଯୁଦ୍ଧରେ
ପଥରକୋରିଲାର ଜଣା ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲା
ଏ ଜଣା ନାଥକୀଳାର ଏବମାଇଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଏହି ଏହି ପ୍ରାଣ ଗରୁଡ଼ରେ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି
ଏ କୋରିଲାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ଭାବିତମେ କଥା
ହୋଇକାହିଁ ମାତ୍ର ଗୀତ୍ର ଏହାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅବଶ୍ୟକ
କରିପାରିବାର ଉପାୟ ହେବାରି ।

ପ୍ରାଣଦେଶରେ ଦୁର୍ଲିଖ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଭୟ
କର ଶୋଭାପକ୍ଷ ଓ ଲୋକମାନେ ଧର୍ମଭବବେ
ଦାତ ଓ ଚର୍ମ ପିଣ୍ଡାଳ ଦୂଷଣ କରିଅବ୍ରତ
ଏହିହାନ୍ତକ ପ୍ରାଣରେ ଦୁର୍ଲିଖ ଦେବୁଗ୍ର ଲୋକେ
ହଜାନ ମନୁଷ୍ୟମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହାର ବଳେ
ତଥେ ମୁଖର ଗୋଟିଏ ଧାରୀ ପିଲାକୁ ମାତ୍ର
ଜାଇଗଲା । ଅଛୁ କେତେମତିଏ ମୁଖର
ଛଢନ୍ତ ବାଲଦଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଜାଇଗଲେ । ଧର୍ମଭବ
ଭାବରୁ ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର କରିଅବ୍ରତ କରାନ୍ତିର
ଜାହୁ । ମାତ୍ର ହୃଦୟକ୍ଷପନ ଯେ ବିଦେଶୀ
ଜାନ୍ମଦୁର୍ବଳ ଅଶ୍ରୁ ପକାଇ ପ୍ରାଣରେଷା କରିବୁ

ବେଦେଶ ଗାନ୍ଧାର ଏହିତୁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କ୍ଷାରତ୍ସମ୍ବଲପୁଣ୍ୟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଆରମ୍ଭ
ଦେଇଥୁ ପାରିମାଳକୁ ହରିଷରେ ପାହାଯା
କରିବା କାବଣ ବନ୍ଦେଇ ପାରିମାଳେ ୫୫୦୦
ଟା ବେଳା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ମାତ୍ରାକ ଅଷ୍ଟବ୍ୟମ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କେବେ
ତତ୍ତ୍ଵ ମୂଳର ନକ ପାଇବା ଅପରାମାଧରେ,
ଦୁଇଥ ଅର୍ଥ ଲାଲେ ଓ ଦମେ ଚହୁଁରେ
ଉତ୍ତର ଶୋଇ ତୁଣା ବନ୍ଦକାର ପରିଲ ଉତ୍ତର
ମୋକ ଉପ୍ରଭେ ଦତ୍ତ ଆପାଇଗାଇ ହାମସାକା-
ଲାରେ ପରାତକ୍ଷଣ ଓ ଦୂରଜାର ବସ୍ତବାର
ରିମା ନାଁଏ । ମନ୍ଦିରାଗ୍ରେ ବେମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଉଥାକ ହୁଅଇ ।

କମେଲରେ କଣେ ଦଶିଥ ଅଳ୍ପଦନହେଲ
କଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବନାଇ ଫାଇଅଛୁ ବୋଧ
ତୁମ୍ଭର ଜୀ ଜାଗରିଦିନମନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଆଜାତ
ଦରନାଙ୍କୁ ମନ୍ଦରୁ କରିପୁନାଗୁ ସେ ଆପଣା ଜକା-
ଲ ପ୍ରାଚୀ କାହିବେହେସମାଜଙ୍କୁ ସମ୍ମାଦ ଦେଇ-
ଅଛୁ କି ଯେବେ ମେମାନେ ଦଶିଥ ଦିନ୍ମା ଜାହା
ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅକାଶ କରିବେ କେବେ ଜାହାଙ୍କ ଜାନ-
ରେ ଗେହାରତର ଜ୍ଞାଲଗ ହେବ । ଏବେ
ଜାତକର୍ମରେ ଅଛନ ବନାଇନାର କଥା
ଶୁଣାଗଲାଣି ।

କୁଣ୍ଡ ପା ଶାମିଲ ମହାନାଶା କରିବାରେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟାକୁଳଙ୍କିମାନଙ୍କୁ କରିବାରୀ ଦେଖ
ଏ ଉତ୍ସାହ ପଦାଳ କରିଥାଏଣ୍ଟି କହି ମହାର
ଜାଗାର ଅଭିନବପତ୍ର ଏହଜର ଘାଁନ୍ତି ଏହାଙ୍କ
ଏ ସମ୍ମାନ ପଦ ନିଲି ଆହଁ ।

ରେକ୍ଷୁଣ ଅନ୍ତରାଳୀମାଧ୍ୟ ରେକ୍ଷୁଣ
ମହିମାରେ କେଉଁଛନ୍ତିରେ ରେକେ ଜଲହିନ୍ଦିର
ଲଗିବ ଏ ଦିଶ୍ସରେ ନବର୍ଷମେଣ୍ଟୁବଜ୍ଞାନ
ଆହା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଇଥିଲେ ଶାସ୍ତ୍ର ଗବଣ୍ହିରଙ୍କେ-
ନରନାରୋଚିତ ଭାବା ମହୁ ର ବିଅଜନ୍ତୁ ଦେଖି-
ର କିମ୍ବା ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଲହିନ୍ଦିନ୍ଦିର
ପ୍ରଥମବର୍ଷଧାର୍ଯ୍ୟ ଏକବ୍ୟାକ କୋଣାର୍କରେ
ବୃଥାଶାଳେଣ୍ଠାଏ କଥାପିକ ମାତ୍ର କୋଣିକିଲେ
ମୋଟ ଦେଇ ପାଇ ଅଥବା କେବ ନାହିଁ ।

ଏହି ଭାବରେ ପଦାର୍ଥ କାହାର ବନ୍ଧନରେ
ଦିଲ୍ଲିକୁ ଯହାର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ପଦାର୍ଥ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ।

ଅଜ୍ଞାନ ପାତ୍ର

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦିନିକ

ସଂଖ୍ୟା

ତା ୧୦ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୫୮ ମସିହା ମୁହଁ

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦିନ ୧୯୫୮ ମସିହା ମୁହଁ

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମୁଲ୍ୟ

୩୫

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭

ମଧ୍ୟାବ୍ଦ ଘାର୍ଜ ଜାତମାଲୁ ୪୮

ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଵର

ଯାହାକୁ ଉପରେ ଗତବର୍ଷର ମୂଳ୍ୟ ପାଇଣା
ଅଛି ଯେମାକଙ୍କୁ ପାର୍ଥନା ଯେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ବାବୁ ମନ୍ଦ ପ୍ରଥାନ ବରତେ । ଅଗ୍ରମାହରେ
ନିଜକର୍ତ୍ତର ଗାତରା ଜାରି ହେବ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଜେତା

ଆମୁମାନଙ୍କ ଏକଟି ୦ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାମକୁ
ତଥାନଙ୍କ ସାହେବ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଜେତାଙ୍କ ଦୌର୍ଗଭ୍ୟ
ନିବାନଙ୍କ କରିବା ପାଇଁ ପେମନ୍ ଦୃଚ୍ଛପ୍ରତିଜ୍ଞା
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଅନୁମାନ ଦୁଅଇ ଭାବୁମୁକ୍ତ ବିବେଦ
ଫଳ ହେବ । ଅନୁଭାଳ ଦେଇ କିମ୍ବପେ
ବାହେବ ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ ଯେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଜେତା-
ମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ହାଗଜି କିମ୍ବପେ କରିବା
ଏବଂ ହୁଏ ଏବଂ ମୋହନାମରେ ସବୁ ବା ଆହୁ-
କାଂଗ ଶ୍ରୀ ଜାଗର କିମ୍ବା ସବୁଦା ଲୋଜା
ହୁଏଇ ଅପଣା କହୁଲେ କହା ଲେଖି କିମ୍ବାତୁ ଓ
ଜାହକ ବାଲେ ଜାହକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କାନ୍ତର
ଜାଗର ଦ୍ୱାରା । ଏହାର ହେଉ ଲୋଜା
ଏହାର ବୋଲନ୍ତୁ ଓ ଜାହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗରେ
ଅଟିର ଯେ ବହୁରେ ବାହ ଥିଲେ ଜାହକୁ
ଅବଲ୍ ହୁଏ ତାହିତକୁ ନିର୍ମୟ କରିବୁ
ବରତୀରୁ ହେବ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଅର
ହେବାର କହୁଲେ ସେ ଥାପଣ ପ୍ରେସିଜନ ଦୁଇ
ଅବଶ୍ୟ କହୁଅବ୍ଦି ଦେବ ଅର୍ଥକୁ ଶ୍ରୀ-
ବିଜେତାଙ୍କରେ ବରତୀରୁ ପ୍ରତାରଣ କରି

ଅଥବା ମୂଳ୍ୟ ଦିଅନ୍ତିର । ଯାହା ହେବ କଲେ-
କଟର ସାହେବ ସମ୍ବାଦ ପାଇଲ ମାତ୍ରକେ ଶ୍ରୀ-
ବିଜେତାଙ୍କରୁ ହାଜାର ଜବାରମ କରିବାରେ
ନିଯାମ ଦିନୀ ବରତୀର ପରିବାର ପାଇଲ ତହୁଁ
ପାଇବେ ଦୂରକଣ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଜେତାଙ୍କୁ ଯହିମାନ
ଲେଖାଏ ସମ୍ବାଦକୁ କହାଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଜେତାଙ୍କ ଦୌର୍ଗଭ୍ୟ କେବଳ ସମ୍ବାଦ
ମୂଳ୍ୟରେ ହୁଅଇ ନାହିଁ ମଧ୍ୟବଳ ଅର୍ଥକୁ
ସବିଭିଜନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏହାରେ କରିବାର
ଶୁଣ୍ୟାବ୍ଦ ଏବଂ ଏହା ଏହା ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରନ୍ତି
ଜାହା ହୁବେ ଥାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ
ଅଥବା ଧନ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି । ସରକାର କରେ
ରିବ ବିମ୍ବାମା ଯେ ସେଠାରେ ବିହୁ ଭର୍ତ୍ତା
ପାଇଲ ଜାହାର ଟିକି ଉପର ଲାଗୁ କରିବାରେ
ଧାରାନ ହେଲ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଜେତାଙ୍କ ପରି
କାରିଜ କିମ୍ବାଗ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ପୁରୁଷ ପାର
ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱାସ କାରିଜ ପରି ଦୂରପରିଷ୍ଠା-
ପାର ଦୂରଥାରେ ଧର୍ମ ଧର୍ମ କାରିଜ
ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଲେ ତାହିଁ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏ କଥା-
ମାନ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ କୋରିରେ କାରିଜ ହେଲ ନାହିଁ ।
ଯେହିଁ ଲୋଜକୁ ପୁରୁଷ ମଦ ଜାର ଗୋଲ
ମାଳ କରିଥିବା ଅବ୍ୟୋଗରେ ଗର୍ବନ କଲା
ଦେଲେବ ସବିଭିଜନଙ୍କରେ ମରାଜିଷ୍ଠ
ନାମରେ କାଲିବ କଲ ଉଚ୍ଚ ମୋହନମାର
ବାବୁ କରିବାକାନ୍ତି ଦିପେତ୍ରିମାଜିଷ୍ଠେ ଟଙ୍କ କିମ୍ବା
ବ୍ୟାଧିରେ ଅଧିକ ଓ ସେ ଉଚ୍ଚ ମୋହନମାର
ପ୍ରମାଣ ଓ ଦକ୍ଷତମିନ ଜଗାରକ କରି ଦୁଇ
ମୋହନମାରୁ ଉପରେ କଲେ । ପୁରୁଷ କିମ୍ବା

ମୁଲ୍ୟରେ କାଗଜ ବହିକେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବାଦ ହେଇ
ନାହିଁ କାରିଜ ଯେବେ ଲୋକ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ-
ଅଛନ୍ତି ପାଇଁ ସମସ୍ତକର ସବପରାକର ଜବାରର
ଯେବେ ସରକାର ଜବିବିଲା ଲୋକଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ
କରିଯାଏ ଓ ପଣ୍ଡାଦାରମାନେ ପ୍ରତିମାଦରେ
କେ କେମନ୍ତ କରିବିଲା ପାର ଲାଗୁ ଦେବ ଦେବ
ହୁଅଇବାରେ ଥାର ଥାର ଥାର ।

ଏପର୍ଯ୍ୟାବ ଲେଖା ହେଲ ଭାବା ଶୁଣିଲୁ
ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀ ବାଗଜ ବାଗଜ
ଯେବେ ଖରବ ଜାହା ନାମର ନ ଥାଏ ତେବେ
ଜାହା ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ କଲେକ୍ଟର ହାତରେ
ଅଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।

ପୁରୁଷମୋହନମାର

ଗତପଥିତାରେ ପୁରୁଷର ଯେଉଁ ମୋହନ-
ମାର ବିବରଣୀ ଲେଖିଥିଲୁ ଜାହା ପୁରୁଷର
ଜଗାରକ ଜାଗକରେ କମ୍ପ ହେଲ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ଲୋଜକୁ ପୁରୁଷ ମଦ ଜାର ଗୋଲ
ମାଳ କରିଥିବା ଅବ୍ୟୋଗରେ ଗର୍ବନ କଲା
ଦେଲେବ ସବିଭିଜନଙ୍କରେ ମରାଜିଷ୍ଠ
ନାମରେ କାଲିବ କଲ ଉଚ୍ଚ ମୋହନମାର
ବାବୁ କରିବାକାନ୍ତି ଦିପେତ୍ରିମାଜିଷ୍ଠେ ଟଙ୍କ କିମ୍ବା
ବ୍ୟାଧିରେ ଅଧିକ ଓ ସେ ଉଚ୍ଚ ମୋହନମାର
ପ୍ରମାଣ ଓ ଦକ୍ଷତମିନ ଜଗାରକ କରି ଦୁଇ
ମୋହନମାରୁ ଉପରେ କଲେ । ପୁରୁଷ କିମ୍ବା

ମୋବଦମାରେ ସାହିମ ଏହି କଣ୍ଠଟି କଲେ କି
ହମିଦଗାନ କନେସୁବଳ ମଙ୍ଗଳପିଂଚ ଓ ଅଳ୍ପ
ଦୁଇ କଣ ସହଜ ମଦ ପାନକରୁଥିଲେ ସତ୍ୟମାତ୍ର
ସେ ମଦଶିଷାରେ ଦେଖୋଏ ହୋଇ କୌଣସି
ଗୋଲାଳ କରିବାର ପୁଣାନ ନାହିଁ ।

ହମିଦଗାନ ମଙ୍ଗଳପିଂହ ନାମରେ ନାଲୁ
କରଥିଲ ବି ମଙ୍ଗଳପିଂହ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ
ସଜେ ସେ ମନ୍ଦ ପାହକରଥିଲ ତଣେ ସଜୀ
ମଦ୍ଦଳରେ ଅଗରୁ ହୋଇ ପଡ଼ିବାର ତାହାକୁ
ଏକ ବେଶୀଦରେ ଶୁଆଇ ରତ୍ନବାକୁ ଗଲେ ଓ
ସେ ବେଶୀକୁ ପାରିଗୋପିଲ ଦେବାକାରଣ
ହମିଦଗାନ ଅପଣା କେବର ଏକଠିଲା ବାହାର
କରିଦେଲ ବେଶୀ ସେଠିଲା ନ ନେବାଚି
ଜଣେ ସବୁ କନ୍ଧବୁଲି ତାହା ଥାତଗୁ କାଟି
ନେଇ ମଙ୍ଗଳପିଂହକୁ ଦେଲ ଓ ଗେଷଳତ୍ରିଲ
ବନ୍ଦ୍ରୁ ଅପଣାଠାରେ ରଖି ମୁଦେଇ ମାରିବାର
ତାହାକୁ ଦେଲ ନାହିଁ ଓ ସେ ନାଲୁ କରିବା
କଥା କହିବାର ତାହାକୁ ଏବଂ ଦୂରା ମାରିଲା ।
ଏମୋକହମାରେ ମଙ୍ଗଳପିଂହ ପକ୍ଷରେ କରିଛି
ମୁକ୍ତାର ଓ ବାବୁ ହରବେଳିର କୋଷ ଉଦ୍‌ଦିଲ
ଥିଲେ ଓ ମୁଦେଇ ଗେଷଥିବାରେ ବାବୁ
ନାଲମାଧବ ବୋଷକୁ ଉଦ୍‌ଦିଲ ମୁକ୍ତାର କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭପକ୍ଷ ଉଦ୍‌ଦିଲଙ୍କର ଏକଥିନ ବଜ ଜର୍କରିଜର୍କ
ହେଲ ଓ ଥରଦିନ ମନ୍ଦାଳର ଉଦ୍‌ଦିଲ ମୋକ-
ଦମା ବେଳେ ଅଧିଲେ ମାହିଁ ପଣ୍ଡାତ ଅନ୍ୟ
କରିବେ କରେନିକୁ ଅଧିଲେ । ଯାହା ଦେଇ
ତାହାକୁ ଅନୁପତ୍ତି କରେ ମୋକୁଦମା ନିଷ୍ଠା
ହେଲ । ବାବମ ମାଉପିଂର ପ୍ରମାଣ ଦେବାକିନ୍-
କ ଜ୍ଞାନ କଲେ କାହିଁ ବାରଣ ଗୁଣ ଅନକାର
ଥିଲ ଓ ମୁଦେଇଠାରେ ଠକା ଥିବାର ଅବ-
ଶ୍ଵାସ କଲେ କାରଣ ସେ ଠକା ରହିବାର ଏହି
ହେତୁ ହେଲାଇଲ ବି ଲୁଗା ବିଦ୍ୟା ପାଇ ଠକା
ଆଗିଥିଲ ଏଥିରୁ ବାବମ କହନ୍ତି ଯେ କରିବେ
ଲୁଗାକଣ ଶୁଆଇ ନାହିଁ । ବେଳ ଏତିବ
ପ୍ରମାଣ ପାଇଲେ ଯେ ମଦେଇ ମନ୍ଦାଳ
ହୁହେ ମଦଗାନ କରିଥିଲେ ଭେବେ
ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରା ଥରକଣକୁ କି ପର
ଗଲିନ କଲ ତାହା କହି ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।
ପତ୍ରେହିମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ମୁଦେଇ ପକ୍ଷରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେବାର ବାବମ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ
ଏମାନେ ମଙ୍ଗଳପିଂହ କରିବିରେ ମେଲ କର-
ଅଛିର । ଏ ଅନୁମାନଟି ବଜ କମାର ଅପର
ବାରଣ ଅନୁଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯଇ ସବୁଲାନଶେବର

ନାମରେ ମୋକଦମା ହେଲା ଓ ପୁରୁଷରେ
ଲୋକେ ମେଳେ କରିଥିବାର ହାତିମମାନେ
ମୟୁକ ବଲେ । ଏଥରୁ ବୋଧ ହୃଦୟ ଯେ
ହାତିମଙ୍କ ମରରେ ଲୋକେ ବତନନ୍ତ ମାତ୍ର
ପୁଲିସ ଭଲ ସେମାନେ ଭଲ କବନ୍ତୁ ମନବରନ୍ତୁ
ଲୋକେ ଛାନ୍ତ କହିଲେ ସେମାନେ ମେଳି କରି
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଯାଜପୁର ପୁଲେ ରନ୍ଧେକଟର ।

ଲୁହ୍ରେବ୍ରର ମନମୟୁକଳଦ୍ଵାରା ମୋକଦମାର
ଜଳସ ପାଇବାର କଥା ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲା ।
ଗତଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ସେ ପୁନଃପାର ଅପଣାକର୍ମରେ
ନୟକୁ ହୋଇ ଯେହ ଯାତପୁରକୁ ଧେଇ
ହୋଇଥିଲା । ପୁଲିସ ଅଣିଶୁଣୁ ଗ୍ରେବସା-
ହେବ ଏଥେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଉଚିତ କରିଥିଲା
କି ନା ଏବିଷ୍ଟରେ ଅହଳ ନୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକ ତର୍କ ବିଜର୍କ ହେଉଥିଲା ଓ ପାଥାରଣ
ମତ ଏହ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପୁନଃର ଏ କାନ୍ତି
ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନାହିଁ । ଜଜସାହେବଙ୍କର
ସବୁ ସବୁ ଓ ସବସାଧାରଣର ମଜାନ୍ତାଦି
ହୋଇଥିଲା କି ନା ସେବଣ୍ୟ ଏପରେ ବ୍ୟକ୍ତ
କରିବା ମାତ୍ର ରହୁ ଗ୍ରେବସାହେବଙ୍କର
ଜଗ୍ଯାରେ ବିଜନ୍ମାର ନାହିଁ ବରଂ ତାହା
ପାଠକଲେ ବୋଧ ହୁଆଇ ଯେ ପ୍ରକାଶନ
ରହେ ଜଜସାହେବ ମୋକଦମାକୁ ମିଥିଳା
ଥିବାର କହ ଅଛନ୍ତି ଏଥବସାରେ ପୁନଃପା-
ହେବ ଯାହା ବରିଥିଲା ଜାହିର ଅନ୍ୟଥା କହ
ନ ପାରନ୍ତେ କାରଣ ଉପସ୍ଥିତ ଅନ୍ତରିକ୍ଷର
ଲୁହ୍ରେବ୍ରର କୌଣସି ଦୋଷ ଥର ଯା
ନାହିଁ ଏତରୁ ମୋକଦମା ହେବା ପୂର୍ବେ
ଗ୍ରେବସାହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଯେ ପଦରେ ଥି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେହମୁକ୍ତ ଲାଭିଲା । ବିନ୍ତ ଜଜ
ସାହେବଙ୍କ ଗ୍ରେବସାହେବଙ୍କୁ ପୁରାଣ
ଯେ ତାହା ପୁଲିସାହେବଙ୍କୁ ପୁରାଣ ରହିବ
ଥିଲା । ସାହେବ ଲେଖନ୍ତି କି ମୁଦ୍ଦାର ବିବରଣୀ
ମେଲ ହେବାର ତାହାଙ୍କ ବୋଧ ହେଉଥିଲା
ସେଠା ନିବାସ ପ୍ରମୋଦମାନେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମ
ତାହା ନନ୍ଦ ଅଗରଣର ଶୁଣା ସାକ୍ଷ ଦେଇ
କିନ୍ତୁ । ଏପରି ସରଜମାନ ଉଦ୍‌ବଳରେ ଲୋକ
ସମସ୍ତେ ଗ୍ରେବସାହେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହ
ଅଛନ୍ତି ଅଗରଣ ଲୁହ୍ରେବ୍ରର ବାତ୍ରୁକ
ମୋଶ ହେଉ କି ନ ହେଉ ତାହାକୁ ଯେବେ
ଲୋକେ ସଙ୍ଗ ପାଇଁ ନାହିଁ ଓ ମୋକଦମା

ଫଳ ଭାବାଙ୍କ ମନୋମତ ନ ହେବାର ଥାଏକ
ପୁଣୀ କରିବେ । ଲକ୍ଷ୍ମେଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର
ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦୁଃଖଜୀବ ହେବୁଣ୍ଡ ଯେମାନଙ୍କୁ
ମଦ୍ଦ ଜ୍ଞାନ କରିବେ କି ଅବା ପ୍ରତିଧାଳ ଦେବାରୁ
ମନ୍ଦିର ବର ନ ଥିଲେ ସୁଧା ଦେଲେ
ଭାବାଙ୍କ ବାର୍ଷିକ୍ସର ଲୋକେ ଭକ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ଦେବାଗମ୍ବେ ଲାଗିବେ । ଅଜ୍ଞବ ଯେ ସୁଲେ
ପ୍ରଜା ଓ ସରକାରମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ପରିଚାର
ଅବଶ୍ୟାସ ତେ କଷ୍ଟର କାରଣ ଉଛିବାର ହୁଏ
ବୁଝେ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ ସେ ହୁଲେ ଏହୁକୁଳୁ
ଏବରରେ ରହିବାର ବସାର ଦୂରତ ହୋଇ
ଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କଜଙ୍ଗାହେବ ଯେସମ୍ପତ୍ତ ହେଉଥି
ଆସନ୍ତି ଖଳ୍ପ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜାହା ଅନୁ-
ମାନଙ୍କର ମନୋନନ୍ତ ହୋଇ ଦୟାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଏ
ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନୀୟର ନିଷ୍ଠାବିନ୍ଦୁ ଅମେରିକାନେ ଯଥ
ବିହୁଲମ୍ବନେ ମାନ୍ୟ କର ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା ବିହୁଲାକୁ
ବାକ୍ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁମାହିସ୍ତେଷ୍ଟ କିନ୍ତୁ
ପର ଜଜଙ୍ଗାହେବ ଖଳ୍ପେ ଅପରି ବନ୍ଧାଇଅଛନ୍ତି
ପ୍ରଥମ ଏହି ଯେ ତେଣୁମାହିସ୍ତେଷ୍ଟ ଶୁଣାଳଧ୍ୟେତା
ପଞ୍ଚୁଣ୍ଡିର୍ବ୍ୟପେ କରିର କରିବାଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଏହିପରି ସାନ୍ତ ନେବା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବିଶେଷରେ
ସାଥୀର୍ବା ପୂର୍ବରହିର ପ୍ରମାଣ ନେବା ହାଇକୋ-
ର୍ଚର ମନା ଅଛି ବାରଣ ଜାହା ଅଜନ ଦିଶ
ପ୍ରମାଣ କାହାରୁ । ଦ୍ୱାରାୟ ସାନ୍ତାତ ପ୍ରମାଣ ଯେସବୁ
ଦିଅଯାଇଅଛି ସବୁ କେବଳ ଜାହାଙ୍କୁ
ମେଲ ନାହିଁ ଓ ମୁଦେଇର ଉତ୍ତରବିରୁ କିନ୍ତୁ
ଏହିଅଛି । ତୁମ୍ଭୁସ ଅପରି ଦ୍ୱାରା ଏକମାତ୍ର
ଭାଇର ନାମ ଦୋଇଅଛି ଓ ଏବାଗ୍ରହାର
ଅପରିଶର ଦୂରଜୀଳସ ବକ୍ତଵ୍ୟରେ ହୋଇ-
ଅଛି ଏଥିର ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ ମେଲେ
ମେଳି କର ଏମୋକବିମାମାନ କରିଥିବା
ଅପରିବନ୍ଦୁବିରା ଗର୍ଭିନ୍ମଦ୍ୟାର ପ୍ରାୟ ଉତ୍ସବେ
ସତ୍ତବବାରେ ଏପକାର ମନାରରଣ କରିବା
ବଥା ଅପରିବ ଅଛି । ମାତ୍ର ଦିପେଟିମାହିସ୍ତେଷ୍ଟ
ମାହେବ ଏ ଅପରିମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା
କର ଉତ୍ତରବିରେ ଖଣ୍ଡନ କରିଅଛନ୍ତି କେବେ
ଅଛି ସେସବୁର ବଳ କି ରହିଲ ? ଯେତେକେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମାଣ ଅଛି କେହିଲେ କଣା ପ୍ରମାଣର
ହୋଇ ପର୍ବତ କୁହାଇ ଓ ପର୍ବତ ପ୍ରମାଣର
ଅମେଲ ଘଣରେ ଦିପେଟି ବହୁଅଛନ୍ତି କି
ମୁଦେଇ କାହୁଁ କାହିଁ ଉତ୍ସବେ ସବୁ କଥା
ଗୋପନୀୟ ରକ୍ଷିତାକୁ ରେଖା କରିଅଛି ଓ

କୁଳ ପାତେବ ସେ ବୋଲନ୍ତି କି ଯେବେ
ପ୍ରତିବିମ୍ବାନେ ଜାଗିଲେ ଅଧାଳତରେ ଲୁଗ୍-
ନାର ପ୍ରଥ୍ୟେକନ କି ? ଏଥର ଏହି ବୋଧ
ହୁଅର ସେ ଲେବଙ୍କ କଥା ଓ ଅଧାଳତରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେବା କଥା ମଧ୍ୟରେ ଏଦେଶ ଲେବେ
ଦେବେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଥିବାର ଜୀବ କରନ୍ତି ତାହା
ଜୀବାକୁ ଜଣା ଜାହିଁ । ତୁମ୍ଭୁ ଅପରି ବିଷୟରେ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତବିନ୍ୟେ ମୋକଦିନା ଅନ୍ଧପ୍ରକାରରେ
ହାତିମଙ୍କ ଜୀବାରରେ ଅହିଲାଗ୍ର ମୁଦେଇମା-
ନେ ନାଲସ କଲେ ଓ ଏଥର ଏହି ପ୍ରକାଶ
ଦୁଆର ସେ ଜାଗି ବିବା ଉତ୍ସରେ ନାଲସନ୍ତି
ଜୀବ ଉତ୍ସରେ ସୁମୋଗ ପାଇଲାର ପ୍ରତିଧଳ
ଦେବା ଅଗାରେ ଅଧାଳତକୁ ଆବିଲେ ।
ରତ୍ନ ଅପରି ବିଷୟରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତବିନ୍ୟ କି
ଯେବେ ଭିନ୍ନଲୋକମାନେ ସାକ୍ଷ ଦେଇ ଜ
ାନେ ତେବେ ଜୀବା ବଳବତ୍ତର ଦୁଆରୀ
ଦେବଳ ଉଚିକର୍ମ ପାଇଲେ କେହି ଉତ୍ସନ୍ନେବ
ଦୁଆର ଜାହିଁ ଯେବେଳେ ଉତ୍ସନ୍ନେବକାରୀରେ
ଆମର ପାଏ ଓ ଯାହାକୁ ସଂପାଦ କରୁ
ବୋଲନ୍ତି ଦେହ ଉତ୍ସନ୍ନେବ ଫଳରଃ ଅଖିନ
ଅଧାଳତ ଓ ରତ୍ନ ଅଧାଳତର ଉତ୍ସନ୍ନେବକାରୀ
କରନ୍ତାରେ ବେଷ କଷ୍ଟକି ମନ୍ଦିର ବେନ୍ଦୁ ନାହିଁ ।

ବେଳରୁ ଯତ୍ତାର ଜୀବପାପ ହାକିମ
ଦେବତାଗୁଣକାଳେ କୁରୁ ମେମାନି-
ଷ୍ଟେ ଶ୍ଵରୁ ଉଚ୍ଛଵ ସାହେବ ଯେବୁପେ
ଧରନମାରୁ ବିଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥି-
ରେ ପ୍ରତାଙ୍କର କିମାର ହେବାର ହଠିଲ ପ୍ରଥମେ
କିମ୍ବା ମୁହାମର ପୁରୁଷ ସବଲନଷ୍ଟେକୁ ନାମମେ
ଆହାନ ଗଲୁ ଅବମାନନା କରିବାର ଅଭ୍ୟୋଗ
କର ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରିଥିଲେ ଜାହା ମାର୍କଟେ ଟେ
ବାହେଦକ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର
ଜଥ ହାତରୋତ୍ତରୁ ପଠାଗଲ ତ ସେଥିର ମୁଖ
କୁଟ ଦ୍ୱାରା ଅଦିନ । ସେ ମୋବଦମାରେ
ଅଭିରୋଚନ ଜଳମାନେ ଯାଦା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥି-
ଲେ ତହିଁ ର ମୃତ ହେଉଥିଲା ଯେ ହାମେ
ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ କରି କରିବେ ମାତ୍ର ତହିଁ ର
ହୋଇବି ତହିଁ ଅବ୍ୟ ଦେଗାଯାଇ ମାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟପାତ୍ରରେ ଗଲ ସାହିରେ ଜଳମର
ମୁଖ କହ ହେଲାଣି ଓ ଏକଜନମର ହାତରୋତ୍ତରୁ
ପଠା ଯାଇଅଛି । ରହ ହୋଇଥିବା ମୋବଦମା-
ମଧ୍ୟ ଦୂରମୁଖ ଅବକାଶ ଅଛନ ଲକ୍ଷନ
କରାର ଅପରଥ ଥିଲା । ତହିଁରେ ଏକ

ମୋକଦମାରେ ଟ ୧୦ ଟ ଅନ୍ଧରେ ଟ ୨୦ ଟା
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବୋଲିଥିଲା । ଅପିଲରେ ମାଛପ୍ରେଟ
ଏବରେ ଟ ୩ ଟା ଓ ଅନ୍ଧରେ ଟ ୫ ଟା ମାତ୍ର
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବାହାଲ ରଖି ଆହୁନ୍ତି । ସାମନ୍ୟ
ମୋକଦମାରେ ଏତେ ଅୟକ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରିବା
କେତେ ବିଠିନ ପାଠମାନେ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।
ବିନା ପ୍ରତ୍ୟାରେ ମଦତ ବିକ୍ରି କରିବା ଅପରାଧ
ଅଚାର ସଜ୍ଜି ମାତ୍ର ଯେଥିଲେ ଅପଣା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ମଦତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବାହାରକୁ ନିଷେଖ
ନାହିଁ ଓ କୁଇ ଘରଜିଲ ହେବାବର ଅପୁ ବଣି
ଏକାଟେ ମଦତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବାଣିନେବାର
ଦେଖାଯାଏ ଓ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧାୟ ବିକ୍ରି
କରେ ତାହାଠାରେ ବହୁତ ମଦତ ନ ଥାଏ
ବେଳୁଲେ ପାମାନ୍ୟ ଗେଲି ବିଦ୍ୟୁତେ ତାହାର
କିମ୍ବା ଲାଭ ବି ସରକାରର ବହୁତ କଣି
ତୋର ନ ପାରେ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ପ୍ରଚୂର ଅଂଶ ବନୁକରି ମାଛପ୍ରେଟଙ୍କ ବିଗ୍ରହ
ଅଛି ତିରମ ହୋଇଥାଏ ବୋଲିକାର ହେବ ।

ଅନ୍ୟ ମୋହଦମାତି କହି ରୁଧିଙ୍କର ଅପର
କାରଣ ଏଥରେ ଅନର୍ଥକ ଅସାମିଲୁର ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ଏଥରୁ ବିବରଣୀ ଏହି
ଯେ ମୁଦେଇ ନାଲୁସ କଲା ଯେ ଦୂଲଜଳ
ଆଗାମ ଜାହା ଅବାଦ ବଲଗମ୍ବେଜର ବଳମ

କରେଗାର ତତ୍ତ୍ଵଦେଲେ । ତହୁଁ ସେ କଟକଳୁ
ଆମି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ବନ୍ଦରେ ଏହି ସମସ୍ତ
ଲେଖି ବରଣୀତ ଦେବାର ନଥ୍ ତଳବ ହେଲା
ଓ ବନ୍ଦରେ ଗ୍ରେ ରଦ ହୋଇଲା ମାତ୍ର
ତହୁଁରେ ଆସନ୍ତିର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲା ନାହିଁ
କାହିଁର କଣେ ଦେଇବିଣ୍ଟି ପାଇଥିଲା ଓ ଶାଶ
ପାଇବାରେ ବିଲମ୍ବ ଦେବାର ଅପିଲ ନିଷ୍ଠାତି
ଦିନକୁ ତାହାର ମାପେ ମିଥ୍ୟାଦ ପୁଣ୍ଡି ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହିପରି ଯାନ୍ତାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଠାନଙ୍କି-
ଗାହେବ ବଜ ଦୂରେ ହେଲେ ଓ ନକଳ
ନ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ଅଗିକୁଣ୍ଠ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ
କରୁଣ୍ୟକ ଉପରେ ନିର୍ଗରି କର କହିଲେବ
ଯଦ୍ୟପି ଅରଜ ଅନୁସାରେ ଦୋଷ ଦେଲା
ଯାଇ କାହିଁ ତଥାର ଆସନ୍ତିର ସଂକ୍ଷେପ
ସମ୍ମୋଗ ଦେବାର ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଏଣେ ଅଗ୍ରଷ୍ଟୁମ୍ବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ
ଆସିର କାଳ ଉପରେ ଅଦାଲତର ଅବମାନନ୍ଦ
ନା କରିବାର ଅର୍ଥଯୋଗ କରି ତାହା ନାମରେ
ସମ୍ମନ ଜାରି କଲେ ଏ ଅର୍ଥଯୋଗର ହେଉ
ଏହି ଯେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସାହେବଙ୍କଠାରେ ଉଚ୍ଚ
ବାଣୀ ଯେଉଁ ଦିରଖାସ୍ତ ଦେଇଥିଲା ଉହିରେ
ଅଦାଲତର କିମା ଓ ନିଧିଶ ଲେଖାଥିବାର
ବାହିମ ଜୀବ କଲେ କାରଣ ସେ ନକଳ
ଦେବାକୁ ନିଷେଷକରିନ ଥିଲେ କିମା ଦରଖାସ୍ତ-
କାରିକୁ ବାହାର କର ଦେବାଧାର୍ମ କନ୍ଧାଷ୍ଟବଳକୁ
ବହୁ ନ ଥିଲେ । ସମ୍ମ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଉଚ୍ଚ
ବାଣୀ ଉପରୁ ହେବାର ତାହା ଉପରେ
ଅପରିଧ ପ୍ରକାଶ କରି ତାହାକୁ ଏକ ସଂପାଦ
ବନ୍ଦ ଦେଲେ ଓ ବନ୍ଦିର ଏହି ସଂକ୍ଷି
ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଆସିର କାରଣ ଉପରେ
ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା ଏଠା ଲା ଅର୍ଥଦଶ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ଏଦୁହେଁ ଏକବ୍ରତେ ବାର ବରତ୍ତି
ନୂତରିଂ ଅର୍ଥଦଶ୍ତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ତାହାକୁ
ବଜାବାସକ ଅର୍ଥର ଅଗ୍ରଷ୍ଟୁମ୍ବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ଦ୍ୱାରା କରି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ ଦେଲେ ଅର୍ଥଦଶ୍ତ୍ର
ହେଲେ ପରେ ଫେର କିମ୍ବନ୍ତା କାରିବାପରି
ଫେରିବାର ନହିଁ ।

ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପାଇବାରେ ଥାବେବ ଅଛି ବିଚାରଣା ସହିତରେ ପୂର୍ବର ଏହି ଫଳର ଆଗନ୍ତୁ ବିର୍ଦ୍ଧଲେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ମୋକଦ୍ଧମା ଦିଶରେ ଉତ୍ତାର ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମିତ ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ନିର୍ମିତ ପ୍ରକେଶମାତ୍ରକେ ସେ ଅବିନର ହୋଇ ଥିବା ଜାଣିପାଇ ବାଇକେର୍ତ୍ତରେ

କିମ୍ବର ନିମିତ୍ତ ସବୁବାଗଛପଥ ପଠାଇବାରୁ ସ୍ଥିର
କରିଥିବାକୁହୁ ମାତ୍ର ତାଇବୋର୍ଟର ସବୁ ଅଜ୍ଞା କହି
ଦେଲେ ଅବା କି ଦେବ ଆସିମୀମାନଙ୍କର ଯେ
କୁହି ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ଦେଖ
କରିଥିବାକୁହୁ । ହାଇବୋର୍ଟ ଏ ମବ୍ବଦମାରେ
କିମ୍ବଚ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ନ୍ୟକ୍ତକରିବେ ତାହା ଜାଣିବା-
ଆହାରେ ଥମେମାନେ ପଞ୍ଚର ମତ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର କ୍ଷାନ୍ତ ରହିଲ ପାଠବମାନେ ମବ୍ବଦ-
ମାନ୍ତ୍ର କୃତ୍ୟନ୍ତମାନ ଅଲୋଚନା କର ଅପଣା
ମତ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ । ଅମେମାନେ ଦେବଳ
ଏହିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହାପାଣୀ ଯେ ଗ୍ରାସ୍‌କୁ ମାଛି-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଟେକନୋ ସାହେବ ଯେମନ୍ତ କରିପଥ୍ର
କୋର କନ୍ଧୀସ ଓ ଦୟାସୁଦ୍ଧିକ ଏ ମଜଦମାନାହ
କରିବ କରିଥିବାକୁହୁ ତାହା ଅଛି ପ୍ରକାଶମାତ୍ର
ଅଟଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଭୁବନ ତେଷାମ୍ଭୁବନ କଲେହୃର ଯେ, ତିବ-
ଜୟ ବେଳର ସାହେବ ଗତ ବବିଦାର ପ୍ରାଚୀୟ-
କାଳରେ ପରିଶୋଇ ଗମନ କଲେ । ଏହାର ପାଇଁ
ଅଛି ଉତ୍ତମଗୋତ୍ର ଖଲେ ଏଥାଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ପରିପ୍ରେସ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣତ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ବସ୍ତରେ
ରେକର୍ଡ୍ ଓ ମକଣାଟାହାର ମର ଥିଲା ସେ
ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନସନ ସାହେବଙ୍କ ଅର୍ଥର
ହେ ।

ଏହଗରର ଜଣେ ପଥାଳ ପଣ୍ଡିତ ଗ୍ରା ଲେ-
କନ୍ଧାଥ ବାତିଷ୍ଟର ମଳ ପାଦ ଗଢ଼ ଘୋମବାର
ମାନଦିନୁଙ୍କା ସମ୍ମରଣ କରି ଦବ୍ୟଧାମକୁ ଗମନ
କଲେ । ଏମନ୍ତ ଶମୋର୍ବାମାର ଲେବର ମୂର
ଅଛି ଦୁଃଖକର ଅଟର ବିଶେଷରେ ଭାବାଳର
କୟାନ୍ତ ଅନୁକ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପଣ୍ଡିତ
ଲେବନ୍ଧାଥ ବାତିଷ୍ଟର ଉତ୍ସବିନୀ ସମ୍ମର ଦତ୍ତକାଣ
ସମୟର ଥିଲେ ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ରାତ୍ରି ଶେଷ କିମ୍ବା ବୁଢ଼ି-
ବାର ପ୍ରାତିହାଳରେ ଏ ନଗର ସାହେବଙ୍କାମ୍ଭା
ବକ୍ତାରରେ ଦେଖ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କା ୫ ଥାର୍ କାର
ଅଳମାର ଲୋଗରେ ଛଣେ କଥା କଥାରେ କଥାରେ
ବୁଢ଼ିମାର ମଳା ମୋତ୍ତଦେଇ ପ୍ରାଣବଧ
କରିଥିଲା । ସେହିବରେ ସେଠାରେ ସମ୍ମଦ୍ଦମା
ଯାଥି ହେଉଥିଲା । ଧିଲ ସେଠାରୁ ଦେଖିବାର
ଅଥିଥିମାର ବିକ୍ରି କୁଅର ମୋବାଇମ୍ ପୁରୁଷ
ଛଦାରଗରେ ଅଛି ଅଧିମି ଧସପତି ନାହିଁ ।

ମେଲକୁ ଏକଗ୍ରମ ଭୟାଳ ପଣ୍ଡିତାର
ଜଣେ ଦିଘୋଟା କଲେବନ୍ଧର ଓ ଦିଘୋଟା
ମାଜଞ୍ଚେଟ ଧନରେ ଏହିଠିରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷ୍ଣୁ
ହୋଇଥିବାକି ।

ଗର୍ବ୍ରମେଘ ଉତ୍ତିଥା ନିଧିମ କରଅଛନ୍ତି ଏ
ମହାଜନର ଶାତାବ୍ଦୀରେ ଯେ ହେବାବ ଲେ-
ଗାଥାର ଓ ତହିଁରେ ଜାତକ ଦିନୁମଳ୍ଲ ବରାର
ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ବାବାରକୁ ଜାତକର ଲେଖିଥିଥା ହେ-
ପାବ ବାବା ଅଥବା ଦେଖାର ମୌକାର ପଥସ୍ଥାପ
ଜ୍ଞାନ ବରକାରୁ ହେବ ଓ ତହିଁରଥରେ ସଜ
୫୨୫ ମୁଖୀରା ଦ୍ୱାରା ଅଭିନର ଏତ ତହିଁର
ଜୀବିତର ଧା * ଜନବାର ମାତ୍ରର ଲୁଗିବ ।

ବୋର୍ଡରେବନୁ ଛାତ୍ରାଳ୍ପିନୀଙ୍କ ଉପରେ
ସରକୁଳିଅର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରବର୍ତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଲାଗିବନ୍ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱତ୍ରେ ଅପଢ଼ି ପରଖାପ୍ରାପ୍ତ
ପ୍ରାତିଥ ହେଲେ ପରିକାର୍ତ୍ତର ଝାଇଁର ମୂଳ
ଭଣ୍ଟାକ ଦିବଶାତୁକାଷାନ୍ତି ଫେର ଦୟାବିନ ।
ପରିପାଥାରଣଙ୍କ ଗୋଚରିବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟେ
ମହି ମନୋହରେ ରାଜ୍ୟର ଦୀଅଧିକ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଦୋଳଗତ କିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକା
ପଦରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ଅଛି
ମନ୍ତ୍ରିକ ବେତନ ଘନକଟଙ୍କା ଯାହାକୁ ହୀନୁ
ବ୍ୟାବରଣରେ ଉତ୍ତମ ନିଯୁକ୍ତତା ଥିବ ଓ ଗଠି-
ତରେ ବେଦଜନ୍ମ ଓ ପାଠୀଗଣିତକୁ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ
କାରିଥିବେ, ଅର୍ଥତ ଚୂଗୋଳ ପାଠକରଥିଲେ
ଏପ୍ରକାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅମୃତାରେ
ଆବେଦନ କଲେ ଅମୃତ ଜାହାଙ୍କୁ ଉତ୍କଳମର୍ମିଣେ
ନିଯୁକ୍ତ କମିଶ ପାଇଁ । ତାହା ଏ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପାଠୀ ମଧ୍ୟରେ ।

Govind Chandra Mahapatra

ପୁରୁଷଦଶାଳୟ ସମ୍ବଲ ଟେ, ଛୁଟିକା

ହିନ୍ଦୁକସାତ୍, ଜଣ୍ମ, ବନୀ, ଓ ଧାରଣ୍ଠର
ନାମରେ ଖ୍ୟାତ କଥାମଙ୍ଗ୍ଲ ଅମ୍ବ ବିଦ୍ୟରେ
ବିପ୍ରର ଅଛି । ଏହୁ ଉତ୍ତରଖଣ୍ଡ କଥା ଆଟଇ
ଏହାର ଗ୍ରେ ଏକିହାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା ମାତ୍ର
ମରେ ଅମ୍ବେ ବିନାଶ୍ଚାନ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରକ
ଏ କଥାମଙ୍ଗ୍ଲମାନ ଦେଉଥାରୁ । ଏହାର ଗ୍ରେ
ପାଇଁ ଡେବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜନ୍ୟ ବପାଳନ
ପରି ଅପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରକାଶକ ବିଭାଗ, ଏମ୍. ବିହାର୍ ଓ ପାତ୍ର

ବେଳାଳ ରେବଜ ସମ୍ପଦ

କେହାଲ ରେବନ୍ତ ନଦିମୁଖରେ ବଳିପୁଣ୍ଡର
ହରମାନଙ୍କରେ ଯେବେଳେ ଦିନକୁ ହେବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ନଳିତମାସ ତାଣ୍ଡରିଖ
ୟନ୍ତି ଅମ୍ବେ କିମ୍ବା ଦୂଷିତରକାରିଙ୍କ ବିକଟରେ
ଦୂଦିଂ ଯୋଗୁଡ଼ା ପଥାଦ ପହିଚ ଉପରୀତ
ହେବେ ।

ଏବେଳେ କାହାର ମାତ୍ରିବ ଦେଇନ ତ କୁଳ
ମାତ୍ର କର୍ମସମ୍ପଦଜୀବାରେ ତ ଯା କିମ୍
ତ କୁଳ ଏବଂ ତ କା ଅର୍ଥମୁ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ଏ ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ସଳଦସ୍ତା
ଭ୍ରତମନ୍ତ୍ରେ କାହାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଜୁ ୧୦ ଶ ପଟ୍ଟେଲ ମାତ୍ରକ ବେଳନ ୫ * କା
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟଦିଷ୍ଟଙ୍କାନ୍ତରେ ଝାପାଟ ଓ ୧୦
କ୍ଷା ଘର୍ଯ୍ୟନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧିହେବ । ଡେମ୍ବା ଲେଖି-
କାଳ ଓ ଘର୍ଯ୍ୟବାକ ପାଇଥିବ ।

ଏହାର କେବଳ ଦେଉଳ ଟ ୨୦ ଲା ଡିମ୍ବଜ
ଏହାରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଉତ୍ସମବିଧେ ତାତି-
ଦୀର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏକଙ୍କଣ ସଦର ମୋହରର ଦେଇଲା ଟ ୧୫ ଟି
ଏକଙ୍କଣ ଏକନ ଟ ୧୦ ଟି
୧୯୧୧ ମୁହଁ ୧୯୧୧

1001-1200-00-000-00000-0000

ପରିବହନ କାମକାଳୀ କାମକାଳୀ କାମକାଳୀ

ଟ ୪୦ ଛା କାର୍ଯ୍ୟଦିକ୍ଷତ ଜୀବନରେ ଟ ୮୦ ଛା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ହେବ । ଏକମର୍ଗରୁ ଓଡ଼ିଆ
ଜୀବନ ଏବଂ ଶତଧୀ ହେବାକ ଉତ୍ତମତଥେ
କାହାକ ।

କୁଳ	ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରେସ୍, ଏମ୍‌ବିଲ୍
ଶାନ୍ତିକିଂଶୁ	ଗାହେବ କେମାଳ, କେମାଳ
ସହାଯ୍ୟ	ପ୍ରେସ୍ରେଷ୍ଟ୍

୧୦୫

ଶ୍ରୀ ରେବନାଥସାହେବ	ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମ	ବଜାଯୁ	ଟ ୪୫
„ ଅକ୍ଷଣ୍ମିତକୁ	ମହାପାତ୍ର ପୁଣ୍ୟ	„	୫୦
ବାରୁ ସାଧୁଚେଳାଦାସ	କଟକ	„	୩୦
„ ବନ୍ଧୁଭ୍ରତବାପ	„	„	୫୦
„ ପିତୃପୂର୍ବାଦୟିତ୍ୱ	ଚେଳାପଢ଼ା	„	୩୦

ଏହି ଉତ୍ତଳମାଟିକା ସହିର କଟକ ଜର୍ଦ୍ଦା
ବଜାର କଟକ ପିଲିଂକୁଣ୍ଡାନିଙ୍କ ଯଗାଳମୃତେ
ମନୁଷ ଓ ଗ୍ରନ୍ଥ ହେଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବିଷୟ
ପତ୍ରିକା
ପାଠୀଗଣେ

ଆଜି ରଜମାହେ କୁଳ ସନ୍ଦର୍ଭମହିତା ମୁଁ। ଆଖାତା ଦି ଖର୍ବ ସଂଗ୍ରାମାଲ ଶକିବାର

ଅଗ୍ରମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁଁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁଁ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାସିଲ ଟୁଁ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କରେନ୍ଦ୍ର ନୋଟ ।
ଜିଲ୍ଲା ଜଗଣାମାନାରେ କରେନ୍ଦ୍ରନୋଟ ଦିଶିବା
ଓ ଉତ୍ସାହବାର ମୁଯୋଗ କରିଦେବା ପାଇଁ
ନୁହନ କରେନ୍ଦ୍ର ଅଇନ ଜାଇଦେବା ସମୟରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ । ସମ୍ପର୍କ ଏବା
କାରେ ଉତ୍ସାହରେ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଦେଲାଣି ।
ଏହମାସରେ ଏବଲାଷ୍ଟଙ୍କାର କରେନ୍ଦ୍ରନୋଟ
କଲିକତାର ଅନ୍ତିମାତ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ବାଧାରଣଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦିଆ ଯାଇଥାରୁ ବି ନୋଟ ଉତ୍ସାହବାର
ଦିଶିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲେ ଜଗଣାମାନାରେ
ପାର୍ଥନା ବଳ ମାଦକେ ବାଞ୍ଚା ବିଦି
ହୋଇ ପାରିବ । ସବୁ ପ୍ରଦେଶର ନୋଟ ନିୟମ-
ବିଧ୍ୟ ଦେଇଥାରୁ ଅର କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଦିକ
ନାହିଁ । ଏହ ନିୟମାନ୍ତ୍ରାରେ ବାର୍ଷାରମ୍ଭ
ଦେଇ ବନ୍ଦ ପ୍ରାୟ ଧନରହକାର ଟଙ୍କାର ନୋଟ
ବିଧ୍ୟ ଦେଲାଣି ଓ ଏହିକାରେ ଶାନ୍ତିରକ୍ତ
ଅନ୍ଧକ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ଅର କୌଣସି
ଉପାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅନୁମାନ ପ୍ରତିକାର
କଲାଷଙ୍କାର ନୋଟ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାରି ଜର୍ଜି
ଅଣ୍ଟିକ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ କୁଳପଥ-
ରେ ମାପକୁମାର ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ଦେପାର
କଲିକତାର ଅନୁଧାତ ଓ ସେପରିମାରରେ ବେ-
ବଳକତାର ଅନୁଧାତ ଓ ସେପରିମାରରେ ବେ-

ଥରେ ନୋଟ ପଠାଇବେ ଏମନ୍ତ ଥାରା ନାହିଁ
କାରଣ ଏହି ମୁଯୋଗ ଦେବାର ଏହିଥିମୁଁ
ହୋଇଥାରୁ ଯେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ନୋଟ
ଏକ ନେଟ୍‌କରେ ମୃତ୍ୟୁରେ ରହିଥିବ । ଯେତେ
ନୋଟ ବିନ୍ଦୁ ହେବ ସେ ଟଙ୍କା ସେହି ସିନ୍ଦ୍ର-
ବରେ ରହିଥିବ ଓ ଯେତେ ନୋଟ ଉତ୍ସାହବାର
ହେବାରୁ ଅଧିକ ସେହି ନେଟ୍‌କରେ ଟଙ୍କା
ଦିଅବେବ । ଏଥକୁ ଏହିକାରେ ବହୁତ ନୋଟ
ଦେଇବେ ବିଶ୍ଵା ମାଦ ଜଗଣାମାନାକୁ ଉତ୍ସାହବାର
କାରଣ ଅଜଣ୍ଟ ଅପର ଉତ୍ସାହର ହେବ ଏହି
ସେ ନୋଟରୁ କଲିକତାରୁ ବାହାର ଯାଏ
ଜିଲ୍ଲାରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲେ ବିହା ଫେର
ଅପର୍ନା । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଏହିଥିରେ ହେବ
ସେ ଅନ୍ତକାଳରେ ନୋଟରୁ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ
ଦିଅକରେ ଏବଲକ୍ଷ ନଗନି ଟଙ୍କା ରହିବ ଅର
କେହି ନୋଟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଧଳରଙ୍ଗ ଯେ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ନୋଟ କଲାପନ ନ ହେବ
ଦେଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଥିମୁଁ ଏଠାରେ ସଫଳ ହେବାର
ହୁଏଇ ।

ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ।
ଏଥୁପୁର୍ବ ଅମେରାନେ ଗ୍ରା ବର୍କ୍‌ଟ ପାହେ-
ବଳ ବହୁତାର ବିଧ୍ୟଦିନ ସମାଜୋତନା
କରିଥିଲୁଁ ଗଜସଂଗ୍ରାହରେ ଉତ୍ସାହ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଗେଷ କରିବାର ମାନ୍ୟ ଧରା ମାଦ ଅଜଣାନି
ଗୁରୁତର ବିଧ୍ୟମାନ ମନକୁ ଅବ୍ଦ୍ଵୀ କରିବାର

ତହିଁ ପରି ମନୋଯୋଗ କରିବ ପାଇଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏବିଷୟରେ ଯାହା ବଣ୍ଟି ଅଛି କହୁଥାଲୁ ।
ଜୀବନ୍ତ କର୍କୁତ ପାହେବଙ୍କ ବିନ୍ଦୁଭାବି
ସାମାନ୍ୟ ନାହିଁ ଏହା ଶ୍ରାବନ୍ତରେ ୧୦ ପୃଷ୍ଠା
ହୋଇଥାରୁ ଏବ ଏଥିରେ ଦୂର ବ୍ୟବସଂକ୍ରମ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସାହବାର କଥା ଲେଖାଅଛି କାରଣ
ପାହେବ ବୌଣି କଥା ବସ୍ତବାକୁ ପାଇଁ ନାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଯେତେ ଏହାକୁ ପାଠ କରି
ତେତେ ପାହେବଙ୍କ ମୁନ୍ଦିଗିରକୁ ଅନ୍ୟବାଦ
ଦେଉଁ ମାଦ ଦ୍ୟଶର ବିଷୟ ଯେ ବନ୍ଦୁଭାବରେ
ରଚନା ଯେତେହି ଉତ୍ସାହ ହେବୁ ସେହିପ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ଜାହା
ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କର୍କୁତ ପାହେବଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୋଷ ବାହାର କରିବା କରିଲୁ
ହୋଇ ପାଇନ୍ତା । ଯାହା ହେବ ଅମେରାନେ
ଜଳବର ସମ୍ରକ୍ଷଣ ଦୂର ବିଭାଗ କାଳଦ୍ୱା-
ଧର ପରିଷ୍ପର ଦେଇଥାରୁ ସେହିଥାରେ ଗୋଟିଏ
କଥା କହୁ ଉତ୍ସାହବାର ବିର୍ଦ୍ଦନା କରିବା ।

ଦନ୍ତବ୍ସରେ ଗୋଟି ଦରିଲାକୁ ସେ ଗୋଟି-
ପକୁଙ୍କ ଧର ଜଳବରକର୍ମରୂପମାନେ ଗୋଟି-
ପୋଣିବା ବଣ୍ଟି ଉପରେ ଜରିମାନା କରିଥା-
ଇଲୁ । ଏଥକୁ କର୍କୁତ ପାହେବ ବୋଲିନ୍ତି
ଗୋଟି ଜଳବାଧାର ନାଲବନ୍ଧର ବହୁତ କ୍ଷତି
ହୁଅଇ ଓ ଯେତୁଲେ ସେ ବନ୍ଦମରୁ କହୁତ
ସରକାର ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାରୁ ଏବା
ଜଳବର ହିଅଯାଉଥାରୁ ସେତୁଲେ ସେ ବନ୍ଦ-

८०

ସବୁକୁ ଗୋରାଶତିବାର ଉଚିତ ନୁହଇବା
ମହାଶୟ ଦ୍ୱୟଂ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକେ
ବନ୍ଧରେ ବସୁତ ଗୋଟି ନଗତଥିଲେ ଓ କାର-
ମ୍ବାରନିଷେଧ ହେବାରେ ମୟ ମାନନେ ନାହିଁ
ସୁରଗ୍ରଂ ସକ୍ରି ଅର୍ଥଦୟ ରହ ପ୍ରଥାମ ନ ଥିଲା ।
ଅମ୍ବୋମାନେ ରହସ୍ୟ କହି ଏଥରେ କାହାର
ଅସମ୍ଭବ ହେବାର ହୀରାର ନାହିଁ ବିଗେଷରେ
ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ଗୋଟି
ବଳ ଉପରକୁ ଗଲେ ତାହା ଅପରାଶ ନୁହଇ ଓ
ଯେଉଁଠାରେ ଜାଳବନଠାର ଅନ୍ୟମାନକୁ
ସିବାର ଭଲ ବାଟ ନାହିଁ ସେହିଲେ ବନବାଟ-
ରେ ଜଳଗଲେ ମୟ ଦୋଷ ହୋଇ ନ ପାରେ

ସଥର ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ଜହାବା

ସାହେବ ପ୍ରଥମ ବରତ୍ର ଯେ ଉଚ୍ଚମନ୍ତରକୁ
ଧାର୍ଷିତାରେ ପଢ଼ିବେ ତେବେ ତେବେ ଏହିପରିଶୀଳି
ଟ ୧୭ ଜ୍ଞାନକର ଦେଖ ଏତଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣକୁ
ଛାଗନ୍ଧାର ଟ ୧୯/୭ ପଡ଼ିବ । ଗର୍ବବର୍ଷ ଏକ-
ଟଙ୍କା ଦରରେ ପଢ଼ିବା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଜାହା
ଅତି ଅଳ୍ପ ଅଟ୍ଟଇ କାରଣ ତହଁ ରେ ବବର୍ତ୍ତି-
ମେଘୁଙ୍କ ଜର୍ଣ୍ଣା ଡିଲ୍ ନାହିଁ ନର୍ତ୍ତକୁ ଟ ୨୫ ଦର
ଦେବବାରତିତ ବିଦ୍ରୋହ ଏକାଟେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ପତ୍ର
ନେଇଲେ କିଛି ଜଣା ପଡ଼ିବ । ଏତକ ଜଣା
କରିବାର ଏହି ହେବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଲୋକେ ଯେମନ୍ତ ନାଲଜଳର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବେ ତଥିନୁଥାର ଅଥବା କରିବାର
ଜାହାଙ୍କ ବାସ୍ତବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଯେବେ ହମ୍ମି
ଲାଭର କଥା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଜାହା ପ୍ରକାମାନେ
ପ୍ରାୟ ହେବେ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତେବେ ଆଗ୍ରା
ଠାର କି ପର ଆଞ୍ଚବର୍ଷକୁ ଅଥବା ଦରରେ
କିମ୍ବଳିଥିବ କରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରି
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥବା ଫଳକ ଧାରିବାର ଲୋକେ
ଜିନ୍ଦା ବର ନାହାନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଟକ
ଦରକୁ ହିର ରଖାଯାଉ ହୁଲାର ଦରରେ ଜନ
ପାଇଲେ ପ୍ରକାମାନେ ଆଗ୍ରହପୂର୍ବକ ନେଇଲେ
ତେ ଯେବେ ଏପରି କଳ ନେବାର ଲାଭ
ଦେଖିବେ ରେବେ ଜାହାଙ୍କଠାର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ଜିନ୍ଦବର୍ଷ ଉତ୍ତାର ଅଥବା ଦର ଏତଙ୍କ ଜାହା
ଯେମାନେ ଅନନ୍ତବଳ୍କ ଦେବେ । ନାଲଜଳ
ସେତକୁ କୁଣ୍ଡଳ ମାତ୍ରରେ ଯେ ଫଳ କହିଲେ
ହେବ ଏମନ୍ତ କିଛି କିମ୍ବଳ ନାହିଁ ରେତେ
ଆଗଠାର ବରାଦର କରିବାର ପ୍ରୟୋକ୍ତନ
ଅଛି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାମାନ
ଅଥବା ବର ଦେବାର କରାଯାଇ ହେବ ନାହିଁ

ପାଞ୍ଚବର୍ତ୍ତିଥା ପଞ୍ଚା ସଙ୍ଗେ ଯେ କଥମ ଗତି
ପରଳ ବରଗାକୁ ବାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଛନ୍ତି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସମୁଦ୍ରି ବବର୍ଣ୍ଣମେଖିଙ୍କ ପକ୍ଷ—
ରେ ମୃଦ୍ଦିଖା ଅଞ୍ଚଲ ପ୍ରକାଳର ଦଶଗ ବିବାହି
କୌଣସି ଗ୍ରାମ ସକାଗେ କେବୁ ଜଳକର
ପଞ୍ଚା ନେଲେ ସେବାମର ଯେତେ ତୁମ୍ଭିରୁ ଜଳ
ଯାଇଥାରେ ସେ ସବୁ ଉପରେ ଜଳକର ବସିବ
ଏଥରୁ ଫଳ ଏହି ହେଉଥାଇ କି କାହାର ଜଳ
ପ୍ରଦୟାକନ ହେଉ କି ନ ହେଉ ଅଥବା ଜଳ
ନେଉ କି ନ ନେଉ ଝଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ ଏ
ସରକାରକୁ ବିଗେଷ ଜାରି କରିବାକୁ ହେବ
ନାହିଁ । ଏ ଉପାୟ ବଢ଼ ସହଜ ଅଞ୍ଚଲ ମାଧ୍ୟମ
ଏଥରେ ପ୍ରକାଳର ମନ ମାନିବ ନାହିଁ ।
କାହାଙ୍କିର କ୍ଷରହେବାର ସଂ ସମାନମା ।

୨ ଓ ୩ କିମ୍ବାର ଆସୁଥିଲେ ଏହି ଚିତ୍ର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଜଳ ଦେବକୁ ଡୁକିଲେ ପର୍ଯ୍ୟା
ପାର ଉଦ୍‌ଦୂୟାଧୀ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାଇବ ଏବଂ ନିଯାବା
ହିଁତିକା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାରରେ ଫରି ଥା
ହେଲେ ଉଦ୍‌ଦୂୟର ଜେଷାରି ପାଇବେ ଏବିଧୂମ
ପୃଷ୍ଠା ଭଲ ହୋଇଥିଲି ବିଶେଷ ତୃପ୍ତି କିମ୍ବା
ମର ବିରାରରେ ବୋଧ ଦୁଆର ଗବର୍ଣ୍ଣମେ
ଯଥାର୍ଥ ଦୟା ଓ ଜୟୟ ସହିତ ଏହିପରିଥି
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗରୁଥ ଓ ଷୟ ନିଯମପାଇ ମେତକୁ ପା
ବାହୀର ସେଉ ମାହାରମାନ କାହିବା
ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ପ୍ରମାଦାର ସେବା ପ୍ରମା
ଦେବମୟାନୁସାରେ ନଗନୀତ ବଲରେ ଓ ଗୋଟିଏ
ଜଳ ବହି ନ ଯାଏ ଏଥିରୀ ଜାହାକୁ କ
ପ୍ରମୁଖ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଯମମାନ ନ
ସୁଧିଷ୍ଠର ବୋଧ କେଉଁନାହିଁ । ସେବରେ କ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଓ ଜଳ ଅପରିଷ୍ଠ ଦୁଃଖ ଏପରି
ସାବଧାନ ହେବା ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡ କରିଛି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ । ଯେବେ ପ୍ରଜାମାନେ ଏଥା
ଦୟ ଅପଣାନ୍ତରେ ଲେବେ ଏବେ ତ
ଦରରେ ଜଳକର କାହିଁବ ଦେବେ ? ପ୍ର
ଅପଣା ଷେରକୁ ଜଳ ନେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଜାହାକୁ ଜଳ ଦେବାକୁ ହେବ ନର ।
ଅପଣାଷେରକୁ ଜଳ ନେବାର ମାହାର କ
ପାରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଷେରର ମାହାର
କାହିଁବ କାହିଁବ କିମ୍ବା ପୁରାଣୀକୁ
ବହୁଯବାର ନିବାରଣ ପଞ୍ଚରେ ଯେ କାହା
ଦୟାପୂର୍ବ ହେବ । ଜଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାବନ୍ଧକୁ ଯେ
ବହୁଜଳ ଛାଡ଼ିଦେବ ରେବେ କରୁଥିଲା

କେତେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ କଳ ମାଉସିବ ମାଥ କଳ
ଛୁଟିବା କର୍ମ ତାହା ହାଜରେ ଦାହଁ ଅଧିକ ଦେ
ଦାଖା ହେବାଂ ! ଏ କେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବିଶେ
ହେଲା ।

ପଞ୍ଚମ ଓ ସପ୍ତମ କିମ୍ବନ୍ଦୁଗୁ ବିଧାନ ଦେଇ
ଲାଭରୁ ଯେ ସରଜାରୁ ଜାରିହେବା ପାଇବା
ପରି ଲଙ୍ଘିତ ଉଚ୍ଚାର କାହାର ପରିମାଣ ପରିମାଣ
ଅନୁକଟିତ ଭାବରେ କରିବି ନାହିଁ ଓ ନେହୁପାଇବା
ବିନାରାଜବ୍ୟକ୍ତିଶରେ ମୂରୁ ଦିମ୍ବା ପଳାନ୍ତିକ
ହେଲେ ଜାହା ଉପରେ ପାଉଣ୍ଡା ଥିବା କଳଦିନ
କ୍ଷମା ଦିଲ୍ଲାଯିବ । ଏଥରେ କୌଣସି ଅପରି
ନାହିଁ ।

ଅଶ୍ଵମ ଓ ଲବନ କଳକର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତକ
ରେ ଅଧୀଷ୍ଟ କରିବା ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତିକାରିତା କମିଶନ
ଦେବା ବିଷୟରେ ଅଟ୍ଟଇ ସେଥିରେ ଅମୂଳନ
କର ବୋଣି କଥା କହିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ନ ରଖେ ।

ଭବନ୍ଧୁ ପାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉପରେ
ନଥିଲେ କହିଲା ବାଜାର ପାତ୍ରବର୍ଣ୍ଣମା
ପାତ୍ରର ବସୁର ଗୁଣ ଗୀର୍ଦ୍ଦମ କହାନ୍ତିଲୁ
ତର୍ହୁର ସଂକ୍ଷେପ ଏହି ସେ ଦୁଇ ଏକ
ବର୍ଷରେ ନାଳ ଜଳର ଫଳ ଜଣାଯିବାର
ଦୟବ ନୃତ୍ୟ ପାହିବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକା-
ଦେଲବେ ବହୁମୂଳ ଦରେ ହୁବାଳ ଓ ଅବାଳ
ଏ ଦୟର ସମ୍ମରେ ନାଳ କଳ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫରଲ ପ୍ରତି ଉଠିଯୋଗୀ ଅଟଇ ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ଦୃଶ୍ୟକ ଲାଭ ଗତକର୍ମ କହିଲିଦିଲ କର
ଲେବେ ଯାହା ଅନୁଭବ କରେଇ ଆହା
ମନ୍ତ୍ରରେ କଲେ ଦେବେ ରେକ ଉତ୍ସବକାଳ
ଘାସ କରିବେ ଅନୁମାନ ଦେଇ ନାହିଁ

ପୃତୀ ବାହାରୁ ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ ଅଥବା
କଳକର କରୁଣ୍ୟକ ବାହାରାନ୍ତିର ନେବାର
ଗଲ ପରମେଷ୍ଠରେ ସାହେବ ଏହି ପ୍ରସର
ମୀମାଂସା କରିଅଛନ୍ତି । ସାହେବ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ
କମିଶାରମାନେ ପୃତୀ ନେଲେ ହେ ଅଜନ୍ତ
ହେବେ ମାତି ଜିମିଦାର ଯେବେ ନ ବ୍ୟାପ୍ତ
ଜେବେ ହେ ପ୍ରଜା ଅଥବା ବାହାର ଯେତେବେ
ପୃତୀ ଦେବବେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜା ସଙ୍ଗେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ
କାରବାର କରିବାରୁ ମେ ମୁଖ ପାତ୍ର ନାହିଁ ।
କମିଶାରାନ୍ତିରେ ତାଙ୍କଙ୍କର ବିହିତ ଅଗ୍ର
ପାରଣ ଏଲେବ ଗୁଡ଼ ଓ ପ୍ରଜା ନମ୍ବରେ
ନିର୍ବନ୍ଧ ଅଟିଲ ଏଥାର ପ୍ରଦର୍ଶନାରେ ପ୍ରକାମା-
ନକର କିମ୍ବର ମଞ୍ଜଳ ହେବାର ସମ୍ମାନକା ।

ସାହେବଙ୍କର ଏଥିପ ଉଚ୍ଚାର ମନୋଯୋଗ-
ପୂର୍ବକ ଅଲୋଚନା କଲେ ବୋଥ ହୁଅର ଯେ
କେବଳ ବହୁତ ଠକା ଆଦୟ କରିବାର ତାହା-
ଙ୍କର ମାନସ ଅଟ୍ଟଇ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୂର ସଜ୍ଜନଭାବୀ
ଯେ ଆସା କର ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜା ଶୁଷ୍କ ନରିବେ
ବୃଣ୍ଡବନ୍ତ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଜଳ ନେବେ
ମାତ୍ର ଜମିବାର ବିମ୍ବ ତିନି ଲେବିଙ୍ ସଙ୍ଗରେ
ଜଳକର ପୁଣ୍ୟାର ବିନୋଦବସ୍ତୁ ହେବ ତହୁଁ
ସେମାନେଁ ବଳେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ଅଭ୍ୟଗ୍ରର
କରିବେ ଯେବେ ସାହେବ ଏତକ ଜାଣି ପାଇ
ନାହାନ୍ତି ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଏ ଗୁରୁତି କରିବାର
ଉପର ଦୂରର କାରଣ ସେ ଯେଉଁ ଶୁଆଣ
ବାହାର କରିପାଇଁ ଜହାଁରେ ପ୍ରକାରକୁରରେ
ଜମିଦାର ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଜାଙ୍କ
ଉପରେ ଅଭ୍ୟଗ୍ରର କରିବାର ଉପଦେଶ
ଦେଉଥିଲୁ । ଅନୁମାନ କର ଜଣେ ଜମି-
ଦାର ବି ବାହାର ଲେବ ଏକ ପ୍ରାମାର ଜଳକର
କରୁଣ୍ୟତ କର ଏମାତଙ୍କର ସାର୍ଥ ରହିଲ ଯେ
ଅୟକ ଠକା ଭିନ୍ନ କର ଦେଉଥାରିଲେ
ଅସ୍ଵକ ଲାଗ ପାଇବେ । ସବୁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତନ ଦେଇ କି ନ ହେବ ଏମାତକ ସବୁ
କରିବେ କଳ ମହାତ ଦେଲେ ଓ ଏମାତଙ୍କ-
ଠାର ଜଳକର ଅଦୟ କଲେ ପ୍ରଜାଙ୍କର
ସ୍ଥାନତା ବୌଧି ସୁଧେ ରହିଲ ନାହିଁ ।
ବିଶେଷତା ଲୋକର ଅଶ୍ଵ କୌଣସି ମନ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରର ଯେବେ ପ୍ରଜାମାନେ ଜଳ
ନେବାକୁ ଅପ୍ରକଟ ହେବେ ତେବେ ମଧ୍ୟ
ଏମାନେ ଜାନା ବୌଧିଲରେ ଥରେ ହେଲେ
ତାହାଙ୍କ ବିଳକୁ ଜଳ ନତାର ଦେବେ ତହୁଁ ର
ସାହେବ ଅତ୍ରେଗରେ ଜାଥିନ ତାଙ୍କ ରହିବେ
ଓ ପ୍ରଜାଏ ମରିବେ କରୁଣ୍ୟତ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି-
କର ତହିଁ କର ନାହିଁ । ଏ ଅବହାରେ ଜମି-
ଦାର ଓ ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କରୁଣ୍ୟତ କରିବେ
କରିବେ ତହୁଁରେ ବନ୍ଦେକର ଥିଲୁ ? ଯେବେ
ବିଲାପାର କର କଳକର ମେହା ସାହେବଙ୍କର
ନିଜାନ୍ତ ଜଳା ତେବେ କରୁଣ୍ୟତର ଅପେକ୍ଷା
କାହାକି କରିଥିଲା । ବନ୍ଦେକର ଜମା ଉପରେ
ଜଳକର କିନ୍ତୁ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ତାହା ଆଦୟକର-
ାର ଅଭ୍ୟଗ୍ର ପ୍ରାର କରନ୍ତୁ ଜାହା ହେଲେ
ସବୁଠାର ସହଜରେ ଜଳକର ଠକା ଭିନ୍ବ ଓ
ତାହାର ଅଭ୍ୟଗ୍ର ହେବାର କାରଣ ନ ଥିବ ।
ଯେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅପ୍ରକଟରେ ଠକା ନେବାର
ହେଲ ତେବେ କରୁଣ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର

ପ୍ରଦୋତନ କି ? ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଜାହା କଲେ ସଂ-
ପ୍ରଚାରରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ ଆପେ ନ ମାର ପରମାତ୍ମା-
ରେ ମନୁଷ୍ୟବାନ ଉତ୍ତର ଦୁଇର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଲୋକର ଅଞ୍ଚର । ମେବେ ଯାହେତୁ ବିବରିମେ-
ଧାର୍କ ପଞ୍ଚର ନ୍ୟାୟ ଓ ବିଶ୍ଵରୂପବଳକ ବର୍ମ କରି-
ବାକୁ ମାନସ ରଖିନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରକାଳତାର
ଦୃଢ଼ତ୍ୱ କବୁଲ୍ୟକୁ କେତନ୍ତୁ ଓ କବୁଲ୍ୟକୁ କମା
ଯାହାକୁ ଛାଇ ଥିବାକୁ ରଖିବାକୁ କଲେ ଦେ-
ଇନ୍ତାନ୍ତୁ ଜାହା ହେଲେ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ଅଗଣ୍-
ଯତ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିବ ଓ ଯେଉଁ
ପ୍ରକାଳଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅପତ୍ତି କରିବ ତାହା
ନାମରେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହାର ନାଲିମ କଲେ ଉହଁ ର
ବିଗ୍ରହ ହୋଇ ନିର୍ମତି ହେବ ।

ପରମେଷ୍ଠରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର, ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ଗ୍ରାସକୁ କରୁ ଉଥାହେବଳ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ
ଆମୃତାନନ୍ଦର ମହୋନୀଜ ନୁହଇ ଓ ପୂର୍ବେ
ଏସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ବଥା ଛାପାନ୍ତି ଗହୁର
ଶ୍ଵର ତଥାମାତ୍ର ଯେ ଏହାଙ୍କ ହୁଏବେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଭାବ ରହିଲେ ମନ୍ତ୍ରକ ନାହିଁ । ଏକଣ୍ଠମେଣ୍ଡ
ଜଳମେଚନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ କିମ୍ବାନାନ କରି
ଅଛନ୍ତି ପଥମେ ଦେଖିବୁ ଭଲ ହୋଇନାହିଁ ।
ଦୂଷମ୍ଭରେ ଭକ୍ତ ନିଧିମନୀଜ ପ୍ରତିପାଳନ କରି
ବାର ଭର ଯାହାଙ୍କ ଦିଅଯାଇଥିଲା ତାହାଙ୍କର
ମତ ପ୍ରକାଙ୍କ ମତର ବିବନ୍ଧ ଓ ପଦ୍ଧତି ଅଛନ୍ତି
କର ଅଛଇ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକେ ଜଳକର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି କାତର ହେବେ ଏ ଏ ବିଗନ୍ଧର
ରକ୍ଷାଗ୍ରହାନ୍ତି ତେଣୁ କରିବେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ରମୀ
ଏ ଅଛି । ଦୂଷମ୍ଭରସ୍ଥ ଯେ ଅବସ୍ଥା
ବନ୍ଦମେଣ୍ଡ ଏସବୁ କିବାରିଗରି ତେଣୁ ନ କରି
ତଥାହୋଇ ବରିଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଏ ବର୍ଷ ସୁନ୍ଦରୋତ୍ସମ୍ମେ ବନ୍ଧୁତ ଯାଦି
ଅବିକାର ଦେଖା ଯାଉ ଦାହଁ ଅବିମୁ ଅଛି
ଅଛି ଲୋକ ଅପିଅଚ୍ଛାନ୍ତ ଓ ଅଭି ଅବିବେ ଜାହଁ
ବୋଲି ଜଥାଯାଏ ବାରଣୀ ଏ ବର୍ଷ ଅଶୁଷକାଳ
ପରାହିଲୁ ଯୁନିଆଫିକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ବିଜାର ଯାଦି
ଅମ୍ବିଲେ ।

ଗତଶୟାମରେ ଅନ୍ତେମାନେ ଯେଉଁ ବାଳ-
କା ହତ୍ୟାର ଦବରଣ ଲୋକିଥିଲୁଁ ସୁଲିମ
ଅନୁସରନ କରି ଅବୟୁ ବଜି ସ୍ଥିରକରି ପାର
ନାହାନୁ । ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଆସିଲା

ଗର୍ବଧାର କରିବାପାଇଁ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ପାଇଗୋ-
ଷିଙ୍କ ଦେବାଳ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଜଗତଠିଂଦ୍ରପୁରର ଦେଖୁଣ୍ଡ କଲେବ୍ରତ
ଶ୍ରୀମତ୍ ବାରିଷେନ ମାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଜଗତ
ଏଠାରେ ଏକ ଜନରବ ଅଠାଇଲ ଯେ
ପାହେବ ଦିନମନ୍ଦସ୍ତ୍ରା ଲୁହାରେ ଅପଥା ବର୍ତ୍ତତକୁ
ଏକପାହାର ଦେବାରେ ଭାବାର ମୁଣ୍ଡ ମୋଇଲୁ
କିମେ ଏକଥା ବହୁତ ଲୋକଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଶୋଚର
ହେଲା ଓ ସାହେବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଲା । ଶ୍ରୀମତ୍ ବାରିଷେନ ସାହେବ କଟକଙ୍କ
ଥିବ ଅନୁମନାନ କର କାରିଧାରିଲେ ଯେ
ଭାବାଙ୍କ ବିକଟରେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ବର୍ତ୍ତ ସୁରା
ଭାବାଙ୍କ ବାହାର କର ଦେବାର ସି ଏପର
ମିଥିଳା ଅପବାପ ରଖାଇ ଅଛି । ଜହାଁ ମେ ବନ୍ଦି-
ନାମରେ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ବିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ
ଦେବାର ଗତ ଶୁଧବାର ମୋହଦମା କଷତି
କର ଆପାମିଳୁ ମା ୨ ସ ବିନା ପରିଶମରେ
କାରିଧାର ଅଛି । ମିଥିଳାକଥା ପ୍ରକର କରିବା ସତ୍ତା
କାରି ଶୁଲେ ଏଥର ଦିନ ଦେଲାକୁ ଅନୁମନ
ହିଅଇ ଲୋକେ ବିଗର କର ଗଲିବେ ।

ବେଦଗୀତା ଅଶିଷ୍ଟା ମାଜକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କର
ଅତି ଗୋଟିଏ ନଥୁ ଦୀର୍ଘକୋର୍କୁ ପଠାବିବାରୁ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଏମକବିମାରେ ମୟ ସାହେବ
ଅଧାଳତର ଅବମାନନା ବରବା ଅପରାଧରେ
ଏକ ବନ୍ଦିକୁ ଦେଖାଇବାକୁ । ମାଜକ୍ଷେତ୍ର
ପେ ଥାଳୀ ଅନ୍ଯାନ୍ୟ ବିବେଚନା ବରନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଜ ସାହେବଙ୍କ ଅଧାଳତର
ଲୋବେ କାହିଁକି ଅବମାନନା କରାଇଲୁ
ବୋଥ ହୁଆଇ ଏହାଙ୍କ ମାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟାଂଶୁ
ବିରାପିତାର ନିମ୍ନ ଥିବ ।

ପାଇଁରଦେବର କାବ୍ୟାତି ଦେଖିନୁମଣିକୁ
ଯାଇଥିଲେ ସମ୍ମାନ ଫେରୁଥିବି ଅଧିକାର ପ୍ରଥାନ
ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବିହାରକ ପ୍ରଦେଶର ଗାସନ୍ଦର୍ତ୍ତା ଏ
ଦୁଇକି ଅଧିକୁ କରିଥାଇଛନ୍ତି କାରଣ ଏମାକେ
ବହୁତ ଚଙ୍ଗା ଅଭିନାଶ କଲେ । ଶୁଦ୍ଧବର୍ଷର
ଅନ୍ତରୁକ୍ଷରେ ଦେଶର ଯେପରି ମନାକଥା
ଓ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ତାହା ଅନ୍ତରୁ
ସନାନରେ ଅବଗତ ହେଉଥାଇନ୍ତି କିମ୍ବାରେ
ଯାହାଯାଇ କରିବେ ତା କରିଥାଇନ୍ତି ଜ୍ଞାନ୍ୟାନ
ନାହିଁ ।

2

ବମ୍ବାଇର ଜଣେ ପାରସୀ ପାରସ ଦେଗର
ଦୂର୍ଭିଷ୍ଟରେ କ୍ଲେମ ପାଉଥିବା ଆପଣା ଜାତିର
ଲୋକଙ୍କ ପାହାଯାଏ ନିଲାଇ ୫ ୫୦୦ କା ଦାନ
କରିଥାଇଲୁ । ସେ ଆପଣା ନାମ ପ୍ରକାଶକରି
କାଲୁ ସୁଖ ପାନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକାର
ଦେବ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡୁ ସେଫେଝାଙ୍କ ନିଳାଙ୍କୁ
ଧାରା ଦେଇଥାଇଲୁ । ଦାନ କରିବାରେ
ନାମର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏ ମହାଶୟଦ
ନାମର ପ୍ରାର୍ଥି ନୁହିଲୁ । କେବଳ ଅଛି ଦୟାଲୁ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

ଜଣେ ଫକର ତିଥାଗନ ବଜାରରେ କହ
ଶୁଲ୍କଦିଲ୍ଲୀ ଯେ ପିଣ୍ଡିମାନେ ପାରସରେ ରହି-
ବାର ପୁଣିକାଳ ଘଟନାମାନ ହେଉଥିଲି ଏବ-
ମସିକୁ କାହାର କରିବେଲେ ଏ ପୁଣିମାନ
ବିବାହ ହେବ । ଉଚ୍ଚବଜ ଓ ଚର୍ବିଧୂର
ଗୁଡ଼ଦୁଇମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ଜଥା ଶୁଣି ବାଦଖା-
ଇଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ବାଦିବାହ ଫକରକୁ
ବେଦାଗାତ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ନଗରିରେ ବାହାର
ବର ଦେଉଥିଲା ।

ଉତ୍ତରପଥିମରେ ସନ ୧୯୦୭୯ ମସିହାର
ଫୁଲଖଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷାକାଳ କ୍ଷେତ୍ର ପଞ୍ଚ-
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଳଯେଇବ ବାର୍ଷାର ବିବରଣୀଗଙ୍କେହୁ-
ରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଛି ତହିଁର ପ୍ରକାଶ
ଯେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଫୁଲଖଣ୍ଡର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଉତ୍ତା
ହୋଇଥାଏ ଉପରୁକୁକାଳରେ ପ୍ରତ୍ଯେ ବର୍ଷା
ନ ହେବାନ୍ତି ଏବଂ ଫୁଲ ଘଟିଥିବାର କୁହାଯାଏ
ଯାମାନ୍ତ ପ୍ରକାର ଫୁଲ ବିଗେଷ କଣା ହୋଇଥାଏ
ଅଛି । ପୁଣେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲ ଯେ ମରତ୍ତ-
କର୍ଷ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତକାଳରେ ପଞ୍ଚମାରମାନେ
ସାମାନ୍ୟପ୍ରକାର ଫୁଲରେ ଜଳମହାରମାର
ଫୁଲ ଅବସ୍ଥ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି । ଲେଖନକୁ
କରୁଥିବ ଯାହେବ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବର୍ଷର ଫଳ ଦେଖୁ ଉକ୍ତ କଥା ସପ୍ରମାଣ ହେଉ-
ଅଛି । ଏହା କିବାରଣକାରୀ ଗବର୍ନ୍ମୀମେଘା-
ଇତ୍ତିଥା ପ୍ରୟାବ କରିଥାଏନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଯାମାନ୍ତ ଫୁଲ ପରିବର୍ତ୍ତ-
ନରେ ମୁହଁବାନ୍ତ ଫୁଲ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ।
ଯାହା ପ୍ରକାମାନେ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଅଛନ୍ତି
ହେବେ କି କାହିଁ କଣାଯାଇ ହାହିଁ । ଯାହା
ହେଉ ଏକା ମରୁକୁକାଳରେ ଯାଇଛନ୍ତି ଉପ-
କାରୀ ଏକଥା କେବଳ ଡେଣା ଲୋକେ କହୁ-
ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ପରି ମନୋଭକ୍ରର ମନ୍ତ୍ର
ଏହିମତ ।

ଗବୁଣ୍ଡମେଘୁବଜ୍ଞାଳ ବିଧାଜ କରଅଛନ୍ତି ହେ
ପରବାଧ କର୍ମଶଳିଙ୍କ ପରବାରଙ୍କୁ ଗବୁଣ୍ଡମେଘୁ
ଭଣ୍ଟାରର ବିଜାମୂଲରେ ଭିଷମ ଦିଅସିବ ଏବା
ତ୍ରେତାବରଙ୍କ ପରବାର ହାସପାତାଳକୁ
ଅସିଲେ କେବଳ ସେହିଠାରେ ତାହାଙ୍କର
ଚିହ୍ନା କରସିବ ।

ଗତମାସ ଜାହେର ରଜରେ ଦିନମାତରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ଗବ୍ରୁଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କର ସେଉଁ ମଜଲିସ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଅମୂଳନଙ୍କର ବଳେକୁଚିତ୍ତ
ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାକପାର୍ଶ୍ଵକ ସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ କେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ ।

ଗବ୍ରୀମେଣା ଛଣ୍ଡି ସ୍ଥା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ ଅଗମି ଅକୁ ବ୍ରମାସ ଶା ୧ ଦିନ ଠାରୁ
ସମ୍ମାଦପତ୍ର ଡାକମାସୁଲ ଦିଶା ହୋଇ ଏକ-
ଅଶା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ୧୦ ତୋଳା ଓଳିଛ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଧିଅଶା ଓ ଅୟକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ ତୋଳା
ପ୍ରତି ଅଧିଅଶା ଲେଖାବୁ ଲୁଗିବେ । ସମ୍ମାଦପତ୍ର
ଅନ୍ଧଶିଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କଲିକତା ଘୋଷ୍ଣ
ମାସୁର ତେଜରିଲଙ୍କ ନିଃକାରେ ପଦିକା ରେ
ଜଣ୍ମଶା ଛାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ । ଏପାଇଁ
ମାତ୍ର ଅଚି ଶୁଭକର ଅଚିର ଓ ଅମ୍ବେମାନେ
ରରପାବଗୁଁ ଯେ ଏହା ପ୍ରାଗୁ ସମ୍ମାଦପତ୍ର
ଅୟକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବ ।

ଉଣ୍ଡିଯୁଳ ଅବସରକରଇ ଅବଶଜ ହେଲୁ
ଯେ ଯେ ସମୟ ଛାନ୍ଦାରେ ଖରଣା ସଞ୍ଚାରୀୟ
ମୋକଦମାମାନ ଅଗାଲଙ୍କ ଦେଖିଲୁଗ ହୂରା
ବିଶ୍ଵର ହେଉଥିଲା ଦେତାରେ ଜନିଦାର ତେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ବିମେଷ କଣ୍ଠ ଦେଉଥିଲା । ଦେଖେ-
ଆଦାଳତର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବାହାରିଲୁ ଅଗୋ
ତର ଜାହିଁ ବାମାନନ୍ଦକଣା ମୋକଦମାପରିଷରେ
ଏତେ ବିଳମ୍ବ ଓ ଜର୍ବ ଅହିନୟ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଏକ ମୋକଦମାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଚାରିମାତ୍ର
ଶୁଭା ଦ୍ୱାକର ରହିଥିବିଲୁ ସାଥ କେବାକୁ
ହାତମଙ୍ଗର ଅବକାଶ ହେଉ ଜାହିଁ ଓ ନୃତ୍ୟ
ନିଧିମ ପ୍ରତଳ ହେବା ସମୟରେ ଯେ ମୋକ-
ଦମାମାନ ଅଗାଲଙ୍କକୁ ଉଠି ଯାଇଥିଲା ସେଥିରେ
ବେତେ ମୋକଦମା ଅବ୍ୟ ନିଷ୍ଠତି ହୋଇ
ନାହିଁ । ଏବୁ କଥା ଶୁଣି ଓଡ଼ିଗା ଲୋବେ,
ଆପଣାକୁ ଶୁଣାବାକୁ ଜୁଜ କରିଲୁ ଯେ ନୃତ୍ୟ
ନିଧିମ ବତାରେ ଯୁଗମ ହୋଇ ଯାଏ ।

ଦେବପତ୍ର କା ମୋଳନ୍ତି ଯେ ଶୁଣାସ୍ତ ବର
ବିଷୟକ ଅଛନ୍ତି ପାଇଁ ଲଖି ଅବସ୍ଥା ସହିତ

ହେବକ ପ୍ରସ୍ତରେ ଅଛି । ଶୀଘ୍ର ସବୁରେ ଆଗତ
ହେବ । କମିଟିଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଆଜେକ ପରିଃ
ବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଓ ପୂର୍ବେ ଯେ ପ୍ରତାରୁ ତିବି-
ଭାଗ ଓ କମିଟାରରୁ ଏକଭାଗ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ
ହୋଇଥାଏ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜାହା ରହିଛ ହୋଇ
ଅଧେ ଲେଖିଏ ଦେବାର କଥା ହୋଇ ଅଛି ।
କମିଟାର ଓ ପ୍ରତାର ସବୁ କର୍ମ୍ମୀ ହୋଇ ଏ
କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର କଥା ଥିବାର ସମ୍ଭାବକ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପରେକ ଲୋକର ପଣ୍ଡିତ ନିଷ୍ଠେ
ହୋଇ ଯେଉଁ ଭାଗତମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
ଜାହା କମ୍ପିମୁଣ୍ଡ ହେବ ସନ୍ଦେଶ ଜାହିଁ ଓ
ଭକ୍ତିଷ୍ଵରେ ଭୂମିକର୍ମୀୟ ଜାନା ବିଷୟ
ଏହାପାଇ ନିର୍ଣ୍ଣତି ହୋଇ ପାରିବ ।

ପାରମଦେଶରେ ଦୁର୍ଗମ୍ଭ ଏତେ ଉପକର
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରାଚୀ ୧୦ ପିଲାଙ୍କୁ ଲୋକେ
ମାରି ଖାଲିଗଲେଣି । ମାହାତ୍ମନ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ଘାସରେ
ବିବା ଅବିବାର ବଠିଣ ଜରେ ମହାତ୍ମନ ବାତ
କିମ୍ପାର ସେଇ ଯାଉଥିଲ ତାହା ବୁଝି ସବୁ
ଖାର ପଛକୁ ଯେହି ଗଧକ ଉପରେ ତାହା
କଥା ହୋଇଥିଲ ପିଲାଙ୍କର ମାତ୍ର ଆପଣରେ

କୋଳେଷ ମିରିଟେଲେ ନାମକ ଏକଜୀବ
ସିଂହିଲିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀଶୁର୍ମର୍ମ ଯାଇବ ବହୁକାଳ ପରି-
ଶ୍ରୀମ ଦର ଚାମୁକୋଳିର ସୁଗୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ନିଯମ ବାହାର କରିଥିବାକୁ । ଅନେକ ପ୍ରତିବି
ଚିହ୍ନସ୍ତବମାନେ ପଣ୍ଡା କରି କରିଥିବାକୁ ଏହା
ଆମାର୍ଥ୍ୟ ଉପେପାତାର ଉତ୍ସୁକ ଜ୍ଞାପନ ।
ଏହି ଦ୍ୱାରା ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରମୁଖ କରିଥିଲା । ଯେ ହେଉ
ଯାଇବ ମନ୍ଦିରମୟ ଯାଇକଣାଗ୍ରାମ କୈକଙ୍କର
ଭାବର କରି ପାରନ୍ତି ବା ନ ପାରନ୍ତି ମଦଧ୍ୟ-
ପିମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର କଲେ ।

୨୯୮

ବାବୁ	ହରିହର	ଦାସ	କଟକ	ବକ୍ତ୍ତା	୫	୨
„	ସଦାନନ୍ଦ	ମହାପାତ୍ର	„	„	୫	୨
„	ଅଗୁଣାନନ୍ଦ	ଦାସ	„	„	୫	୩
„	ଗୃଥମୋହନ	ଦାସ	„	„	୫	୧
„	ହରିହର	ମୁଖ୍ୟମୀ	„	„	୫	୨
„	କୃଷ୍ଣବହୁର	ଶୋବ	„	„	୫	୧
ଦକ୍ଷେଣୀ	ଶୋପିଲା	ଅଥଚକ୍ରନା	ଏକ	ଅନ୍ତରଳ	୫	୧

ଏହି ଉତ୍ତଳପଥିତା ସହର କଟକ ଦିର୍ଘ-
ବନ୍ଦାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ଲାବିଙ୍କ ଯାହାକିମ୍ପରେ
ମହିତ ଓ ପଚାର ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକ

୧୨୮
ସେପ୍ଟେମ୍ବର
୧୯୫୪ରେ

ଜାନ୍ମମାହେ ଛୁନ ସନ୍ତୋଷମହିତା ମୁଁ। ଅଷାଢ଼ ଦି ୩୩ ସତଗ୍ରହାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରଣ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଳ ୩୮

ବେଦସ୍ଥପତ୍ରା ସବ୍ରତକଳନର ହାତିମ ।

ଆମେମାନେ ଏଥୁପୂର୍ବ ବେଦ୍ୟାପତ୍ରାର ଅଗି-
ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କଲେକ୍ଟର ଓ ନାଚଟେକ୍ଟର ବିଭାବାର-
ର୍ଥର ପରିବ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ଓ କେବେଳ ମୋକଦମାର ଜାଗମାନ ବାଇବୋର୍ଟିକ୍ ବିଭାବାର
ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ଅବଧି ହାଇବୋର୍ଟିକ୍ ର ନିଷ୍ଠିତ
ଜାହାର ପନ୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଗ୍ରୀକ
ରାଜ୍ୟରହିବେ ସେ ସବୁ କିଷ୍ଟି ଜାହିବାକୁ
ବ୍ୟବ୍ୟ ନ ହୋଇ ନୁଥି । ମୋକଦମା କରି ଗଲ-
ଯାଉଥିଲୁ । ଗ୍ରାମ ସାହାରେ ଗୋଟିଏ
ମୋକଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣି ମାଧ୍ୟମରେ ଜ୍ଞାନା-
ର୍ଥରେ ଅଣିବାର କରିବ ବୋଥ କରିଥିଲୁ ।
ଜାହା ଏହି ଯେ ଗୋଟିଏ ରେବନ୍ତ ମୋକଦ-
ମାରେ ଜଣେ ମହିକଳ ଓ ଜାହାର ମୁକ୍ତାର
ଅଧାଳତକୁ ଅବମାନନ୍ଦା କରିବା ଆପନଥରେ
ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅର୍ଥବ୍ୟ ଓ କେବେଳମାନ
କିନା ପରିମଳରେ କାମ୍ନାମ କରିବାର ଅଣ୍ଣା
ପାଇଅଛି ମୋକଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସଂଶେଷରେ
ଏହି ଯେ ମହିକଳ ପୁଣ୍ଡରିତାର ଅଧିଳ
ମୋକଦମାରେ ରାଜ୍ୟାନାମା ଫାନ୍ଦ କରିବାକୁ
ମାନସ କର ଗଣ୍ଠିଏ ରାଜ୍ୟାନାମା ଲେଖି ରତ୍ନଥିନ
ସେବନ କରିବାରେ ହାତିମ ପରିମଳରେ
କହିଲ ବି ରାଜ୍ୟାନାମାକୁ ଧରିବାରେ ରତ୍ନଥି-
ଅଛି ମାତ୍ର ଶାହିମ ଅନୁଷ୍ଠାନକ କଲାକୁ ଜାହାର
ହିନ୍ଦା ମୁକ୍ତାରର ହାତରେ ଥିବା ବ୍ୟାପକ ଶିଳ୍ପା-

ମଧ୍ୟର ଉତ୍ତର ରଧାନାମା ବାହାରମ । ତତ୍ତ୍ଵ-
ବାଦମ ବିଶ୍ଵାରେ ଯେ ଏମାନେ ଜାହି ଶିଖି
ନିଥିବ କହି ଅଧାଳତକୁ ଅଧମାନ କଲେ ।
ତିବୁ ବିଶ୍ଵାରେ ଯେ ଅଧାଳତକୁ ଅଧମାନ
କରିବ କଥାର ଜାହା ହାତିମ ଅଧମାନ ଗ୍ରୀବେ
ଏହି ପ୍ରକାଶରେ ପୁଣ୍ଡରିତାରୁ ବି ଅଧାଳତ
ପ୍ରକାଶରେ ସବ୍ୟର ଥିଲୁ ହେଉଥିଲା ଏଥରେ
ଯେ ନିର୍ଧାରଥା କହିର ସେ ବଜ ଅଧର୍ଥ
କରିର । ଏହି ହେତୁର ସାହେବ ଅଧାଳତର
ନିର୍ମାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଉପରୁ ହୋଇ ଦିନ
ବିଧାକ ଦିନ ବରାହିର ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଟବନମ ସାହେବଙ୍କ ହୟରରେ
ମୋକଦମାର ଅଧିଲ ହେବାର ସେ ଉତ୍ତରର
ମାହେବଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକୁ ରହିବ କରି ଆପଣ ବିଶ୍ଵ-
ର୍ଥରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଗମିମାନେ ଅଧା-
ଳତକୁ ଅଧମାନ କରିବା ମାନସରେ ନିର୍ମାଣ
କରିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏବେଗର
ମୋକଦମାନେ ଏମନ୍ତ ଗାନ୍ଧି ଓ ଅଜ୍ଞାବହ ଯେ
ଅଧାଳତକୁ ଅଧମାନ କରିବାର କଥା ଏମା-
ନକ୍ତ ମନରେ ଉତ୍ସବ ହେବାର ଅମ୍ବନ । ସେ
ସ୍ଵପ୍ନ କେବେଳର୍ ଏଠାରେ କର୍ମ କରିଥିଲା
ତେବେହେ ମୋକଦମା କରି ଅଧାଳତର
ନିର୍ମାଣ ରକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ହୋଇ
ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଟବନମ ସାହେବଙ୍କ
ମୁଦ୍ରିମାନ ଶିଖି ବଜ ଅନନ୍ଦ ହେଲୁ ଓ ଜାହା-
କର ମଜକୁ ଅଗେଥ ପ୍ରଗଂଧା କରିଥିଲୁ ।

ବିନ୍ଦୁ ଦୁଃଖର ଉତ୍ସବ ଯେ କିନ୍ତୁର ସାହେବ
ଏ ସବୁ ସଂସ୍କରିମାନ ଶବଦ ନ କର ଅପଣା
ଅଧାଳତର ନିର୍ମାଣକା ରଜିମାନ୍ ଯାଇ ଅଧିକ
ଅଧମାନର ହେଉଥିଲାନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଯେଉଁ
ଅର୍ପାସ୍ତରେ ବାର୍ଷିକ ବିନ୍ଦୁ ଲୋକେ ଜାହାଙ୍କ
ମନୋ ରାବ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖି କରିବେ ଯେ ରାଜ୍ୟାନାମା ଫାନ୍ଦ ନ
କରିବାର ହାତିମ ରାଜା କର ଦିନ ବେଳେ
ଏଥରେ ସୁତନ୍ତ ଅଧାଳତ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର
ଅଗ୍ରହା ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ବଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ପୂର୍ବକ କେହି ଅପଣା ନିର୍ମାଣ ରଜିମାନ୍
ସମ୍ରଥ ହୁଅର ନାହିଁ ଓ ଯେ କଣ୍ଠି ସେବନ୍
କରିବାକୁ ଯାଏ ଲୋକେ ଜାହାଙ୍କ ହିତର ବା
ପୁଣ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ । ଶ୍ରୀମୁକୁ ଉତ୍ସବରହିବେ ସବୁ
ବିଶ୍ଵର କର ବାର୍ଷିକ କଲେ ବଜ ରଲ ହେବ ।
ନୋହଲେ ଏକଥ ପଳିଲେ କେହି ଜାହାଙ୍କ
ଶବ୍ଦା କି ରାଜି କରିବେ ନାହିଁ ।

କବେଶର ବିଷା ।

ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଟ ଯେଜେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟପକର
ବିଦୟାଲଭମାନ ହାତ ଦେଇଲାନ୍ତି ଜାହା
କାହାରକୁ ଅବଦିଜ ନାହିଁ ଓ ଦନ୍ତକୁଦନ୍ତ
ବେଣୀମୁଣ୍ଡା ଉନ୍ଦରିକାରଣ ଶିକ୍ଷାକରିତାର
ଯେତେ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା ଜାହା ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ-
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦୁଃଖରହିଷ୍ୟ ଯେ ଶିକ୍ଷାର ପାଇ
ବିଦୟାଲଭର ବାହାରର ବାହାର ନାହିଁ ଏଥରେ

ବାହାର ଦୋଷ ଅଛି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ
ଗଲେ ଥିଲୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥାବୁ କି ଯେଉଁ
ବଚ୍ଚମେଘ ଶୁଣିଏ କର୍ମଗ୍ରଙ୍କତ୍ତାଗୁ ବିସ୍ତରଣକୁ
ବ୍ୟସକର ଲେଜଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାବୁ ମେହି
ବଚ୍ଚମେଘ ପୁଣି ଥର ଶୁଣିଏ କର୍ମଗ୍ରଙ୍କ ପ୍ରାଣ
ଶିକ୍ଷା ଦାନର ଉଦେଶ୍ୟକୁ ବିଷଳ ବରାଥାବୁ
କହା ବିଲେଜ୍ଟର ଦରିବୁର ପ୍ରକାଶରୀତରେ
ବଚ୍ଚମେଘ ଆଶାକରଣୁ ଯେ ଏମାନେ ବିଷଳ-
ଲୁଗ ବିଷୟରେ ଲେବଳ ଉପ୍ରାଦୁ ଦେବେ
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ବିପର ଦେଉଥାବୁ / ଉପ୍ରାଦୁ
ଦେବାପକ୍ଷରେ ଏବକ ବୋଲିଯାଉଥାରେ ଯେ
ଏମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ କର ବହୁକାଳାନ୍ତର
ଥରେ ଅଧି ବିଚାଳନ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି
ଓ କେହି ଅବା ବାଲକମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଗ୍ରହିଣୀ
ଗଢା ପକ୍ଷର ଫେସନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛନ୍ତି ତାହା
କଲନା ବରନ୍ତି କରେଣାରେ ଅଧି ବିଷଳେ ଯେ
ସମ୍ପଦ ମନରୁ ପାଶେର ଯାଏବା କୌଣସି ଧିନ-
ରେ କର୍ମଗ୍ରଙ୍କ ବିପର କରିବାକୁ ହେଲେ
ପ୍ରାର୍ଥମାନାରମାନେ ବିବ ବିପର ଶିକ୍ଷାପାଇଅଛନ୍ତି
ତହିଁର ବିହୁମାତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ମାହଁ ।
ପ୍ରାଥମିକ ଅକ୍ଷର ଭାଲ ଦିଗେ ଅବା ସୃଷ୍ଟି ଦେ-
ଖିବାକୁ ବଦାବାର ନ ଥାଏ ଓ ଦୂର ଏକଶତ
ଏକ୍ଷେତ୍ରଭାବରେ ଦେଖାଇପାରେ ଅଥବା
ଦିଗ୍ନିଶ୍ଚାରାପରିତ୍ରଣ ଉତ୍କର୍ମଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶନ୍ତରେ
ଯାହାର ପ୍ରକାଶ ପକାଇ ମାହେବକ୍ଷମନ ଅକ୍ଷ-
ର୍ଣ୍ଣା କରନ୍ତି ସେବ ବିଶ୍ଵିକୁ ଅନାଧ୍ୟମରେ
କର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବର୍ମପାର୍ଥୀ ଲେଗାପରି
ଦେବେହୃର ତାମେ ତହିଁର ବିଜର ଦ୍ୱାରା
ନାହିଁ ଏଥେ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଦ୍ୟାପଦ୍ମରେ ଶିକ୍ଷା
ଦେବାର ଫଳ କି ଅଛି । ପ୍ରାର୍ଥମାନ୍ତି ଅପରା
ସନ୍ଦାନକୁ ଶିକ୍ଷାଲୁହ କାରଣ ଯେବେଦେଲେ
କିମଳିଯୁକ୍ତ ପଠାଏ ତାହା ମନରେ ଏହି
ଆଶା ବଳଦତର ଥାଏ ଯେ ବାଲକ ସୁତ୍ତିକ
ପାଇଲେ ଭାଲ ଚାହିଁର ପାଇବ । ସହୁ ଦେଖେ
ଯେ କରେଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ରହ ପ୍ରକାଶରେ ଚଳିଲେ
ମେଠାରେ ବିଧବରଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟର ବୌଦ୍ଧି
ପ୍ରଥ୍ୟୋକନ ନାହିଁ ଶୁଣ ବିଜର ଅଧିକ ନାହିଁ
କ କ କ କିମି ଅକ୍ଷର ଦୂର ଲେଖି ଯାଇଲେ
ଓ ପାଗମୀ ବା ହିନ୍ଦା କହ ଅନ୍ତର ବନ୍ଦବହାର
କର ଯାଇଲେ ଲ୍ଲବର ମିଳିବାର ବଜ୍ର ନାହିଁ
କହିଁ ସେ ଅଥଶା ବାଲବକୁ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟରେ
କ ରୁହି ନଦେଶ୍ୟରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ଥିବା କୌଣସି
ଅନ୍ତର ସମର୍ପଣ କରେ ଓ ସମୟାନ୍ତରେ

ଭାବାକୁ ଗଣ୍ଡିବ ରହଇ ମନ୍ଦ ପ୍ରାଣ ହୁଅରୁ
ଗୁରୁ ହେବାର ଏମନ୍ତ ହହକ ଉପାୟ ଥାଇଁ
କିଏ ବାହିଁକ ଅସ୍ତ୍ରକ ବାଲ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଯତ୍ତ ରହୁ ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନରେ ଲେଖା ପଢ଼ ଶିକ୍ଷା-
କରିବ ? ଅସ୍ତ୍ରକାଙ୍ଗ ଲୋକେ ବିନା ରହଇ-
ଲୋକରେ ଆପଣା ପୁଅମାଳକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ
ପଠାନ୍ତି ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାଲୟର ଭାଷା କଚେଶରେ
ଚଳନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ଭାଷା ସେଠାରେ
ଚଳଇ ଭାବା ଜାଗିବାକୁ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକିମ୍ବା
ନାହିଁ । ଏହିଷ ଅବହ୍ଵା ଦେଖାୟ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା-
ପ୍ରତି ଅଜାନ୍ତ ହାତକଳକ ଅଟଇ ଓ ଅମ୍ବୀ-
ମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ହେଉଥାରୁ ବି ଯେଉଁମାନେ
ଦେଖାୟ ଭାଷାର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଯହ କରିବୁ
ସେମାନେ କେମନ୍ତେ ଆପଣା ଅଧିନିଷ୍ଠ କା-
ର୍ଯ୍ୟାଳୟମାଳକରେ ଅନାୟାସରେ ଅପରିଷ୍ଠ
ଭାଷା ଲେଖା ପଣ ହେବାର ଦେଖି କରିଲୁ
ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯେବେ କଲାର ହାତମାନେ
ଆପଣା ମହିଳାମାର କାଗଜ ଗନ୍ଧମାଳ ଡିଜନ
ଭାଷାରେ ଲେଖାଇବାକୁ ଭେଦାବରନ୍ତେ ତେବେ
ଦିନ, ଭାଷାର ଉନ୍ନତି ହେଉଥାନ୍ତା ଓ ନକା-
ଶିବା ଲୋକେ କର୍ମ ପାଇ ପାଇନ୍ତେ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଭାବା କିମ୍ପେ ହେବ ହାତମାନେ କର୍ମ
କଣ୍ଠ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କିଏ କେବେ ସର୍ବଦିନ
ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛି ତହରେ ପ୍ରଶାସନାବି ଜୋଜିବେ
ନାହିଁ । ଦିଗ୍ବ୍ୟାଦାର ମହାପିଲ ପ୍ରକଳ୍ପ ସର୍ବଦା
ଅନୁମାନେ ତରକାଳର ଅପରିଷ୍ଠ ବ୍ୟବହାର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଗ୍ରଧିକର ଦାର ଦେଇ ଶିକ୍ଷା
ଭାବୁ ଦୂରା କରିବେ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଗତିର
ଆଜିଥିବା କ୍ଷେତ୍ର କର୍ମର ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବେ ଭାବା
କରେଶର ଭାଷାରେ ଅଛି ଥିବାର ଜିମ୍ବା
କରି ଫେରିଲୁ ଦେବେ ତେବେ ଅଛି ବିପରି
ବିପରି ଲୋକ କର୍ମ ପାଇବ ଓ ଭାବା ଯୋଗେ
କରେଶର ଭାଷା ଶୁଦ୍ଧ ହେବ । ଅମ୍ବୀମା
କିନ୍ତୁ ହାତମାଳକୁ ଅନୁବେଦ କରିଅଛୁ ।
ବିଦ୍ୟାଲୟର ତ୍ରୈତା ପ୍ରତି ସୁଦୃଢ଼ି ରଖନ୍ତି ଭାବା
ହେଲେ କେବଳ କରେଶର ଭାଷା ଶୁଦ୍ଧ ହେବ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ସହାୟ ମନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି ହେବ
ମନ୍ଦରେ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ମରିଲୁଗା ଜାଦିମ ହୋସେବ ମୁନ୍ଦିଷ୍ଟ ତମ-
ଲୁକଠାର ପୁଣ୍ୟକୁ ବଦଳା ହେଲେ ଓ ଦୂର
ମୁନ୍ଦିଷ୍ଟ ପା ପ୍ରାଣକୁ ଘୃର୍ଣ୍ଣିତ ତମକୁଙ୍କୁ
ଗଲେ ।

ମନ ଧ୍ୟାନ ମହିଳାର ଆ ଏ ଜନ ଅର୍ଥାତ୍
ପୁରୀ ଓ କେତେମାର୍ଦ୍ଦ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ ନଗର ସମ୍ମୁଖ
ମୂଲ୍ୟବନ୍ଧନାର ଉପାୟ ବରିବା ଆଜିନ ମତେ
ପୁରୁଷିହାର ବଳେକୁଠର ଓ ମୂଲ୍ୟବନ୍ଧନକିମ୍ବା
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ବାରଣ୍ୟେଇଁ କମିଟି ସାଧନ
ହୋଇଥିଲୁ ଭାବେ ରେ ଜଳନିଶ୍ଚିତ୍ତ ବିଭିନ୍ନମାନେ
ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବାକୁଣ୍ଡି । ଯଥା ।

ପୁଣ୍ୟ କରଣ ମାରିଷ୍ଟେଃ, ବାରୁ ଅନିଦିତ
ପ୍ରସାଦ ଯୋଗ, ବେଦାର ନାଥ ଦତ୍ତ, ମହାଶୂନ୍ୟ
ମୋହନ ଦାସ, ନାନ୍ଦୁଳା ଦାସ, ବନ୍ଦିପୁ ଘର !

ଗର୍ବସ୍ତୁହଠାନ୍ ବିଶ୍ଵାଳ ପ୍ରକଟମ୍ବେ
ଅରମ୍ଭ ଦେବାର କଣ୍ଠାୟାଏ । ପ୍ରଭୁ ଜଳନ୍ତି
ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁଚି ଏବେଳବେ ହୋଇଅଛି ।
ମୋହନରେ କଳର ବଢ଼ି ମୋହି ହିନ୍ଦ
ଏଥର ଅନୁମାନ ହୁଅର ଏବର୍ଧି ଅର୍ଦେ
ଉପରୀରେ ଆହି ।

ଏବର୍ତ୍ତ କଷବର ପାଇବନମ୍ବୀ ଦିଲ୍ଲି ଜାହାଙ୍ଗ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ ପୂର୍ବେ
ବର୍ଣ୍ଣବାଳ ଗୋପ ହେବା ମନ୍ଦ୍ୟରେ ନାଲିମାଳ
ପରମାର ହେଲାଥିଲେ ଏବର୍ତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ରର ପାଠ
ବର୍ଣ୍ଣାର ନାଲ ପରୁଛ ଥୋଇ ଅସଥଳା ।

ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦୁପାତ୍ର କେ ଏହିପରିମାଣରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକାମ ନାହିଁ ।

ବାଲେପୁନ ସଂଦର୍ଭକାହଳା ବୋଲିକୁ ତେ
ଆମେମାନେ ମୟୁରଗଣ ଜାଗା କରି ସାଧାର
ଖଣ୍ଡ କିଷ୍ଟ ଯାହା ପୂର୍ବରେ ପ୍ରବାଗ କରିଥିଲା
ତେ ଧୋଇସ ଜଦାରଗରେ ସାହିତ ଦେଇ ନାହିଁ
ବାସ୍ତ୍ଵ ହେବ । ୫ବେଳ ଗଢ଼କାଳ ମାହାତ୍ମା
ମେଥିରେ ଅନେକଦନ ପରେ ମୁଲ୍ଲସାମାନ୍ୟ
ଉଦ୍ବାଗେ ହିଲା ।

ପ୍ରସାରିତ ଲେଖିଥିଲୁଛି ।” ଅଛି କାଳ
ମିଳିବ ଦଶାଳିମାନେ ଅନେକ ଜଳଶ୍ଵର ଯାଇ
ଅଛିଲୁ କିନ୍ତୁ ସବଲୟାକୁ, ବାରାତିର ଓ ପାଇବି
ହେବା ବୃଦ୍ଧିତ ହେମାନଙ୍କର ଅକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ କିମ୍ବା

ଅମୃମାନେ ଅଛିଯାଏ ଏକଜଣ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ଇଂଲି-
ଶ୍ବର ଯାଇଁ କେବଳ ସହି ଶିଳ୍ପକଟିଷ୍ଠାୟ ଅବା କଳ-
କୌଗଳ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଚିତ୍ରବାର କଥା ଶୁଣିଲୁ
ନାହିଁ ” ଦିଲ୍ଲୀମାନେ ହେବଳ ଦୀପରୁ କଲି-
ବା କାରଣ ଇଂଲି ପିଣ୍ଡରୁ ଉଚ ଶିକ୍ଷାରେ
ସ୍ଵେଚ୍ଛାନଙ୍କର କେଉଣିଏ ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଅଛିଏବ ଦିଲ୍ଲୀମାନଙ୍କର ଉଚ ଇଂଲିଜ ଶିକ୍ଷା-
କଟିର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ବାହିଁ ବି ଅନର୍ଥର ଆର୍ଥିକ୍ୟ
କରୁଥିଲାନ୍ତି ” ଲାର୍ଡମେଟ୍ରୋ ଏହି ହେଉ
ଦିର୍ଘାଇ ବଜାଦେଇର ଉଚଇଂବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟୁ
ଗ୍ରେଧର ଯତ୍ନ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଯେବେ କେବଳ
ଦୀପରୁ କବି ଅମୃମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟଗ୍ରିକ୍ଷାର ଗେଷ
ଫଳ ସ୍ଥାପନ କେବେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ବାହିଁ
କରିବନ ହେବୁ ନିର୍ମି ସ୍କଲବୋଷର ଥକିବ୍ୟୁ
କରିବେ ?

ମାହାଗନ୍ଧ ପୁର ଗେଜେଟ୍ ଦକ୍ଷାଦିକ ବୋଲି
ତୁ ମେହେବି ହୋସେନ ନାମରେ ଏକବିଳ୍କ
କାହାକୁଳକୁ ଥିବ ଘେଠା ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ-
ନଥରେ ପ୍ରକର କହିଥିଲୁ ପୃଥ୍ଵୀର ଦେଖା-
ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ରେଷ କରଇ ଦିନ ପ୍ରାୟ ଉପହିତ
ଅଗମି ଦର୍ଶରେ ତମାନମେହେବ ଧୂରସ୍ତୁ
ବର୍ଣ୍ଣନ ଦେବେ । ସଙ୍ଗ୍ୟ ବନ୍ଦୁଦିନାନନ୍ଦର ଉଚ୍ଛତ
ଏହି ସମୟରେ ଯାଇଁ ମନ୍ଦରେ ନାଥ କରନ୍ତୁ ।

ପଦାନ୍ତରେ ଦେଖିଗଲୁ ଯେ ମନ୍ଦାକରେ
ମୟ ପର୍ବତୀ ଉପହିତ ହୋଇଥାଏ । ଠଳାରେ
ଯେ ଏ ଚାନ୍ଦେଳ ଦ୍ଵାରା ହେଉଥାଏ ।

ପାଦ୍ୟୋନିଷ୍ଠର ବୋଲକୁ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଚର
କଣେ ଉଦ୍‌ଦିଲ ବି ଜାହାଙ୍ଗର ଜୀମ ଅର୍ଥର ପ୍ରିଯ
ଅମ୍ବଳ ଆପଣା ସ୍ଥାଠାର ତୃତୀୟ ପାଇବାହିମୀ
ମରଦମା ଉପରୁତ କରିଥିଲେ । ସଞ୍ଚିତ ସେ ନବ-
ଦମାର ଦିନ୍ଦବରଧାର ହେବାର ପୋଣା ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହା ପଢ଼େ । ଏହାମିଆ ଜଣାଇ-
ଅଛନ୍ତି ସେ ଯେ ମୁଶକଲମାନ ଅର୍ଥ ପ୍ରହରି
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାହାଙ୍ଗର ମାଥାର ଜୀମ ଅବ-
ରହୁ ଅଟଇ । ଏହାଜର ସ୍ଥା ପରିଶାପୋଷନ
କରି ପାଇଁ ନାଲୀସ କରିଅଛନ୍ତି ମାତି ଏଥବ-
ାରେ ବି ବର୍ଦ୍ଧିବ୍ୟ ଏହା କିମ୍ବ କରିବାକୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଚ
କାରିବୋର୍ଦ୍ଦ ବିଜ ବ୍ୟସ ହେଉଅବହିନୀ ।

ବରେପ୍ରସିମରେ ଛନ୍ଦକମୟାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଲିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ତଥାରେ ବଳେଖିତରମାନେ
ବାକାପ୍ରକାର ଉବାହରଣ ଦେଖାଇ ବିଷୟ ବିଭି-
ନ୍ନକୁ, ଯେ ଏଥିଜନଗ୍ରାହ ଫରୁର ଅଭିଭବ

ଦେଉଥିବୁ ଓ ଏହାକୁ କୌଣସିପେ ଏହେବା
ପକ୍ଷରେ ଉପଯୋଗୀ ନୁହେ । ଶ୍ରୀମତୀ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା
ପାଦେବ ଏହାକଥା ସାରରେ କହିଥିଲେ ବୋଲି
ଏହି ଚିରାଜ୍ଞାନ ପ୍ରେସଲ ପାଦେବ ତାଙ୍କୁ ଭାବେ
ହାତ କହିଥିଲେ ।

ଗୁଣ୍ଡାରମ୍ଭାଟଙ୍କ ତୃପ୍ତିଦୂଷିତ ଅଗାମୀ ସେଇ-
ଚେମର ମାସରେ ଭାବତିର୍ବନ୍ଧୁ ଶୁଭମନ୍ତର
କରିବେ ବୋଲି ସବୁ ସମ୍ବଦ୍ଧିତ କଞ୍ଚାଦିକ-
ମାନେ ଲେଖୁଥିବଳୁ । ସେ ଗୁଣ୍ଡାରମ୍ଭଙ୍ଗ ଜାହାଜ
ସବେ ଘେର ଏହମାସରେ ଯାଦି କରିବେ ।
ଏହାକର ଏଠାକୁ ଅବବାର ବାରଣ ବିଛି
ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ମୋତ ହିଅର ଦେଖ
କମଳ କରିବାକ ଅଛିଲାଣ୍ଟି ହୋଇଥିବେ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଆର୍ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ହାବତୀର ଅସେସର କହେମଟାଙ୍କ ବାଜାଦାର-
କର ଏକ ତାଳିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଫରଜିଦାରୀ
ନାଲୁସନମିତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ । ପୁଲିବ ସମନ
ଜାର ବରବାକୁ ସରଜମିନକୁ ଯାଇ ଶୁଣିଲେ
ଯେ ଏବେମାନେ ବହୁତ ବଜନ ମର ଯାଇ-
ପାହୁଣ୍ଡ । ଏଥରେ ସମ୍ବ କମେଷମ୍ବ ଅନୁ-
ସନ୍ନାନ କଲେ ତହୁଁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେ
କେତେକ ବାଜାଦାର ବ ଖାତର୍ ଓ କେହି ।

କୁଳିନ୍ ଦ୍ରାଷ୍ଟଶକ୍ତି ବିବାହ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧରେ ସୋମ-
ପ୍ରକାଶ ଗୋଡ଼ିବ ଉତ୍ସବର ସମ୍ବାଦ ଲେଖି—
ଅଛନ୍ତି । ଦେଲିପନିଆର ଜଗେ ଦ୍ରାଷ୍ଟଶକ୍ତି ଯଶୋ-
ରତ୍ନ ଗୋଡ଼ିବ ବ ୧୯୫୭ ମେ କୁଳିନମନ୍ଦୀନ
ବଚନତ ତୁଙ୍କା ପଣ ଦେଇ ଅପଣା କରିଥିଆ-
ଏହୁ ବିବାହ ଦେବା କାରଣ ଅଶିଥିଲେ ।
ଏହାକର ବିଦ୍ୟୁତି ଅବବାହିତ ରଚିନୀ ଥିଲେ
ଗୋଡ଼ିବ ବୟସ ବ ୪୦୪୧ ମୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ
କ ୩୦୪୨ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା ! ନୂଆ କୁଥରୁକୁ
ଆଇବାପାଇଁ ଏଇକୁ ଅମରତ କର ଅଣି
ଉଠି ପୁରୁ ଭଗିନୀଙ୍କୁ ବଳାହାର ଭାବା ସଙ୍ଗେ
ବିବାହ କରିଦେଲେ ଓ ଆଚନ୍ଦନ ହିଅଶାମାନଙ୍କୁ
ବହପର ଭାତ୍ତିଲ ପକାରେ ପୁନଃ ଦେଲେ ।
ବିବାହ ସମୟରେ ପିଲ ବୈଷନ କରିଥାଏ
ଯାଏ ଦୋଷାନେ କୁଳକୁଳାଗବରେ ରୋଦନ
କରିବୁ ଦୁଇବାର ଦେଲେ । ଧନ୍ୟ କୁଳିନ
ବିବାହ ।

ଅଗାନ୍ତ ଅଗ୍ରମ୍ବମାସରେ ଶ୍ରାସ୍ତୁ ଲେଖନ-
ଶକ୍ତିର ସାହେବ ମାତ୍ର କରିବାକୁ ବାହା-
ରୁବେ । ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଥାର ଯେ ସେ

ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳୀପୁ କିଛିମାନ ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ବରା
ଆସାନ୍ତର୍ଯ୍ୟକୁ ଗମନ କରିବେ । ତତ୍ପରାଗ
ଅର୍ଥ କେଉଁଠାକୁ ଗମନ କରିବେ ପ୍ରକାଶ
ଧାର ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଶାକମାହେବ ବନ୍ଦକୁ କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ ବୌଧୀଷି ଗୃଣା ଯେତେ ଜଳଣା ଦିଆଇ
ଏ ତେବେ ଲାଭ ପାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଗୃଷ୍ମିକାରେ ଏକଥା ବଲବତ୍ତର ହୋଇଲା
ପାରେ ମାତ୍ର ଶାରସ୍ଵାର ବିଶ୍ଵରୂପେ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ଦୁଇର ମୋଟ ଉତ୍ସବକୁ ତିନି ଅଂଶ କଲେ
ଏକ ଅଂଶ ଜଳଣା ଅପର ଅଂଶ ଗୃଷ୍ମର ଶର୍ମି
ଓ ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଗୃଷ୍ମର ଲାଭ ଦେବ । ଇଣ୍ଡି-
ଯୁକ୍ତିବାଦିରବର ଏଥରେ ଏକଥା ଅବସ୍ଥା
ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ନାଲଭିଲାପ୍ତାଗୁ ଉତ୍ସବ
ଅଥବା ନ ହେଲେ ତଳକର ଗୃଷ୍ମର ଲାଭରୁ
ମିଳା ଯିବ ।

ପ୍ରକାଶ ପତ୍ର

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରିକା ସମ୍ମାଦକ ନିଷ୍ଠାଗୁରୁ
ସମୀକ୍ଷଣ

ସମୟ ସମସ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଅମ୍ବେ ବିଷପ୍ତ
ଧର୍ମାଦି ଦେଉଥାଠି ଅପର ଅନୁଗ୍ରହ କର
ଅଧିକାରେ ପ୍ରକାଶ କର । ବିଭିନ୍ନ ଅମ୍ବର
ଦେଶୀୟ ସ୍ଥାନାଜକର ପ୍ରଥାନ ପଦ ରଜ୍ୟକାନ୍ତରୁ
ଉପରୁଚି ହେଲା । ରଜ୍ୟକଳରେ ପାଥବରେ
ଅଞ୍ଚଳ କେତେକ ଆବଶ୍ୟକତାର ଶୁଣି ଅମ୍ବେ
କୌତୁକାବ୍ୟୁ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେନ୍ଦରିଦେଇ
ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ ଯେ ଅଧିକାରେ ଅଧିକ
ହେବ ।

ରହିଲେ ସବୁ ସ୍ଥାନକଙ୍କର ଅମୋଦ ତ୍ରପ୍ତି
ହିତ ହୁଅଛି । ବର୍ଣ୍ଣବୟ ସେମାନେ ବନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ କୃତ ଆନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ରଜ ତନଦିନରେ
ରଜନ୍ଧରୀକୁୟାଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧା ଘରିଆଗ କରି
ବ୍ୟାମସୁଖିଳା ହୁଅନ୍ତି । ବିଗେଷରେ କରଣ-
କିଳାଧିନମାନେ ଡୁମିରେ ପାଦ ଲକ୍ଷେଷନ୍ମାତ୍ର
ଦରବାରୁ କଞ୍ଚକର ଜୀନ କରନ୍ତି । ଧୂଳକାଳରେ
ଭରତଦୂମ ତନ୍ମୟ ଅର୍ପଣ କରାଇ ଅଧିନରେ
ଅବାସମୟରେ ଭରତବର୍ଣ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ମହିଳାମାନେ
ଦୟାକହ ପ୍ରତିଶିଥିତ ସୁନ୍ଦର ବୃକ୍ଷବରଣ ପାଦପତ୍ର-
ରେ ଘରିଆନ କିର୍ତ୍ତୁକାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ

ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳାସବଳୀ କରିବାରଙ୍ଗାମାନେ ଉଚ୍ଚ
ରଜ ଲିପିରବନ୍ଦରେ ପୁରୀ ଓ କଦମ୍ବାବାହୁ-
ଜାରେ ଦୂର ନର ଅଥବା ଦିନରଳ ଶଙ୍ଖଶରେ
ଉଧାନନ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତବର ରତ୍ନଥାନ୍ତି । ବାହାରକୁ
ମଳବେଳକୁ ହିଲେ ମାତ୍ରରୁ, ରଜନାଗାରକୁ
ଯିବାବେଳେ ଅରହଳେ ଓ ରଜନାଶାର ପ୍ରବେ-
ଶବେଳେ ଅରହଳେ ମାତ୍ରରୁ ଏପ୍ରବାର ଅର-
ହଣ ବଗନ୍ତି । ପୁରୀକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଦମ୍ବାହକ୍ଷମ ସ୍ଥାପି
ହେବାର କାହାର ଉପାକି ଅର୍ଥକ ପ୍ରଗଂସନାୟ
ହୁଅଇ । ଅମୃତ ଶୋଭିବ ବନୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି
ଯେ କବ୍ୟ କାରିବଯୋଜା ଯୋଜିବଲେଖାଏ^{*}
ପିନ୍ଧିଲେ ଅଛ ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା । ଧାଦପଦ୍ମାଲ-
କୁରୁ କେନ୍ତି ବାରକିଶ ଉଧାନପୂର୍ବ ବୃକ୍ଷ-
ଧୂର ଶୁଦ୍ଧରହୋଇ ରହନ୍ତା ଯେ କୃତ୍ତ ଅପନ-
ସନ କାଲରେ କମଳର କମଳାୟଜା ଅମଳିନୀ
ଭବରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା । ଗୁହାବ୍ୟକୁରରେ
ରମ୍ଭପାନନ୍ଦ ପରିଥାନରେ ଯେବେ କାହାର
ଅପରି ହୁଅଇ ତେବେ ବିଶେଷ ଗରୁଆଠା
ରହିରରେ ନିର୍ମିତ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଉଧାନନ୍ଦ ପିନ୍ଧିଲେ
କି କ୍ଷତି । ଧାଦପଦ୍ମରେ କିଞ୍ଚକୁଦ ଧୂଲିର ସଞ୍ଚାର
ହେବ କାହିଁ । ଯେବେ ରୂପଞ୍ଜିଦାୟର ସୁକକ-
ମାଜେ ସୁଦୃଶ୍ୟମନ୍ଦିରାମାଜକୁ ରମ୍ଭର ଅଥବା
ରକରର ଉଧାନନ୍ଦ ପରିଥାନ କରନ୍ତି ତେବେ
ଅମ୍ବେ ରମ୍ଭାର୍ଥ ହେବୁ ବିଶୁମର୍ମଳାରେ ଏହି
ପ୍ରାର୍ଥନା । ଶା ମଧ୍ୟ

କୁମାରଚନ୍ଦ୍ରକାର୍ତ୍ତରୀଣିଶ୍ଵର

ମାନ୍ୟବଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସଳପାଠିକା ସମ୍ପଦବଳ
ଲହାଗପୁ ସମ୍ବିଧନ

ମହାଶୟ ! ବର୍ଣ୍ଣନାଳ ଅମ୍ବେ ସାରା ଗୋଡ଼ିବ ବନ୍ଦ୍ୟାବ ପଠାରାଖିବୁ ଅପରା ପତିକାରେ ମାଜ ଦାନ ଦରି ବାନ୍ଧିବ କରିବା ହେବେ ।

ବ୍ୟାନଧିକର ଗ୍ରସକୁ ନୁଆଗତ ମାନ୍ଦା
ଏଠାରେ ଉପହିତ ହୋଇ ସବୁବେ ବିଭରଣ କ୍ରେ
ଦେଶର ନାନାବିଧ ହରାଖାଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସାଖ-
ରିବାର୍ତ୍ତିର୍ବାଜନ ଦୋଳାଇଛନ୍ତି ବୋଲି
ଗତ ପଦିବାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ହୋଇ
ଥିଲେ ତଥାରୁ ଆଜିକୁ ବିନୋଧିତ ହୋଇ
ଦେବ ମତୀ ମହାଶୟକର ଯୁନଃ ପ୍ରଗଂଧାତତ୍ତ୍ଵ
ସମ୍ମାଦ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ମତୀ ମହାଶୟ
ଗ୍ରସକୁ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମହାଶୟାର ଏବଂ
ଗ୍ରସକୁ ପଣ୍ଡିତ ହରବର ଦ୍ୱାରା ମହାଶୟକ
କ୍ରତୋଗପାଶ ସଂପୁରନବିଷୟରେ ମଧ୍ୟରେ ହୋ-

ତେବେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ କବିତାରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗ୍ରାସକୁ ମହନ୍ତ କାଶ୍ଯପ ଦାର ପ୍ରକଳନ ମହନ୍ତ-
ମାନେ ଏକ ଗ୍ରାସକୁ ବାବୁ କେବାରଜାଥ ଦତ୍ତ
ପ୍ରକଳନ ଭାବୁଦ୍ୱାରିମାନେ ଉପମ୍ରିତ ଥିଲେ ଖଣ୍ଡ
ଏ ୨ ଶ୍ଵାରାର ସ ୧୦ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଣ୍ଡିତମା-
ନଙ୍କର୍ତ୍ତ ଆନନ୍ଦପରିବହିତ ନାନାବିଧ ତର୍କ ବିବରି
ହେଉଁ । ସଂସ୍କୃତବିଦ୍ୟାଲୟ କୋଳାହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ହର୍ଷ ଓ ବିଧାତ ଉଚ୍ଛଵିଜନକ ହୋଇ-
ଥିଲ ଗ୍ରାସ ମହାଶୟ ଦୟା । ସବୁ ମଧ୍ୟରେ
ଉପବିଷ୍ଠ ହୋଇ ସହାଯାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହବର୍ବନ୍ଧ
ନାନାବିଧ ସ୍ଵର୍ଗିରଙ୍କ ବାହ୍ୟ ପ୍ରଦୟୋଗ ଦିରବାରୁ
ଅକୁଞ୍ଚିମନ୍ତ୍ରପେ ଅଗେଷ ସ୍ଵର ଭଜନ ହୋଇ-
ଥିଲେ ପରମେଷ୍ଟେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରାସକୁ ବାବୁ
କେବାରଜାଥ ଦତ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଶୋଧାନାଥ ମିଶ୍ର ଓ
ପଣ୍ଡିତ ହରବର ଦାର ପ୍ରକଳନକର ସହସ୍ରତିଷ-
ମଳିତ ଗାସ୍ତାର୍ଥ୍ୟକୁ ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଲାଭ
କରିଥିଲୁ । ତଥାନ୍ତର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ବିଦୟା
ମୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନମରେ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା-
ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ପଣ୍ଡିତମାନେ ୪ ୮ କ୍ଷା ଦୃଢ଼ଶ୍ଵ-
ଶ୍ରେଣୀର ପଣ୍ଡିତମାନେ ୪ ୯ କ୍ଷା ଓ ଚୁଣ୍ୟ-
ଶ୍ରେଣୀର ପଣ୍ଡିତମାନେ ୪ ୧୦ କ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କୃତ-
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଛନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ମୟ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ
୪କ୍ଷା ମିଳିଥିଲା ଏଥର ବିଦ୍ୟାନୁଗ୍ରହ ଓ କରି-
ମାନତା ପ୍ରକଳନ ସହାଯାନଙ୍କର ନୀବିର୍ଗାନ୍ଧିଷ-
ତିଙ୍କର ଅନୁକରଣ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଗତିକାଳର
ଗ୍ରାସାନେ ଅରମ୍ଭ କଲେ ଅନୁଦେଶକ
ଅଚାରେ ଚିଶେଷ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତରକୁ ଦୁଆନ୍ତା ଯଦ୍ୟତି
ପୂର୍ବରେ ମଧ୍ୟବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରମାଣରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୁଖ-
ରଣୀର ଅବଶେଷ ରଜାକାବା କମିଶ ପଞ୍ଚମିତି
ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନକର ପ୍ରମାଣ ଭଜନ ହୋଇଥିଲେ
ଏହି ଦେଶର ସମୟେତ୍ତିକ ସରକା ପ୍ରକଳନ
କଳ କମ୍ବର ପ୍ରମାଣ କମିଶ ରଜାକାବାର ମୁକ୍ତ
ଦ୍ୱାରା କରିଥିବାର ଏବଂ ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନ
ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଦର୍ଶାଇବାର ଭାବାକୁ ପ୍ରମାଣକାରୀ
ନୀବିର୍ଗାନ୍ଧିଷତିକ ପ୍ରମାଣ ଅନେକାଂଶେ
ଅଗ୍ରହମ କରିଥିଲୁ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ନୂଆଗତଗ୍ରାସ ଶିଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଯେ
ଅନୁମତିମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ତନୁଧରେ
ଦେଶର ଝଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରିମିତ
ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ଧିଷତିକ ମତ୍ତା ଦେଇ ଯାଇଁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କାଳମରଣ ପରମାନନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ
ବିଦ୍ୟାନୟ ହୁଅପିତା ହୋଇଥିଲୁ ତକୁ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ର ସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭାବରେତ୍ତମାନ ମନର

ସର୍ବମାନଙ୍କପ୍ରାଚୀ ପଣ୍ଡିତ ହରହର ଦାସ ଓ
ବୁଦ୍ଧ ଗୋବିନ୍ଦ ମହାପାଦଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ଅର୍ଥଜ୍ଞ
ହୋଇଥାଏଛି କିନ୍ତୁ ପାପନରେ ନୂତନ ବିଦ୍ୟାମନ୍ତର
ନର୍ମାର୍ଥ ଉଦ୍‌ବିଧ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ତ ୩୯ ଜ୍ଞା
ପଦାନ ବରାହକୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃତ କୋବିନ୍ଦ-
ବନ୍ଦ ମହାପାଦେ ଟ ୫ ଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏନ୍ତି ଶାଖ-
ମନ୍ତ୍ରପ୍ରକାଶ ପାପନ ପଣ୍ଡିତ ହରହର ଦାସ ମହା-
ପଦାନ ବରାହକୁମି ସ୍ଵଭାବ ପଣ୍ଡିତ ମଧ୍ୟ ୫ ୧୦ ଜ୍ଞା
ପଦାନ ବରାହକୁମି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧମାନ ଭାର
ପ୍ରବନ୍ଧ ବରାହକୁମି । ଦାମୋଦର ପୁର ଓ
ଶାର୍ମିଳାନୁ ପୁର ଶାଶନରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ମୂରତ
ହେବାର ଅନ୍ତରାଳରେ ଶାର୍ମିଳା କୁଳିନ ଲବ୍ଧପ୍ରତିଷ୍ଠା
ବ୍ରାହ୍ମମାନେ କିଛି ଶାର୍ମିଳାନୁ ପ୍ରକାଶରେ
ଶାଶନ ବରବାଣୀର ତେଜାନାଳ ମହାରତକୁ
ଆଗ୍ରାଦାବ ପଦାନ ପୁରକ ଆଗ୍ରାନ୍ତରେ ବର ରାଜ-
ଅକ୍ଷୟ । ଶାଶନରୁ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ପମ୍ପେଶ୍ଵର
ବିଶାରେ ପରମାନନ୍ଦ କଲେ ଭାବିଦେଖ ଅକ୍ଷୟ-
ମୁରେ କରିବନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରମାନଶ୍ରିର ହେବାର ଅୟକ
ବିମାବନା ।

ପ୍ରଧାନକ ମହାଶୟ ? ପୁନରୟ ଛଂରେ-
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶିର୍ମଣ ନିମିତ୍ତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶ
କରିବା ହେବେ । ସଥି ।

ମହନ୍ତି ମୋହନ ଦାସ	₹ 100
ଶ୍ରୀମତୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ	₹ 100
ଫ୍ରେଜିକ୍ କଲ୍ୟାନ୍ ପର୍ସିଣ୍ ଲିମାଇଟ୍ଡ	₹ 100
କନ୍ଦିକ ଉତ୍ତରପଥ ବିଷୟକ୍ ଘର୍ଯ୍ୟ	₹ 100

ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବନ୍ଦମାଳା ଟିକ୍ଟ କୁଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛଳ
ଗରୁନ୍ଦଳା ସ୍ଵପ୍ନକ ଦୃଷ୍ଟିବାର ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଶ୍ରୀହବମାନେ ନିମ୍ନ
ସୂର୍ଯ୍ୟରହିତ କିଛଠରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପ୍ରାର୍ଥ
ହେବେ ।

ବେଳି ପିଲି କଥାକିଳ ଅଷ୍ଟି

Digitized by srujanika@gmail.com

ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

CCS-12

କୁଳାଳ ଏହି ଜୀବନଶୈଖିତର ସହିତ କଟକ ବିଦୀ-
ଦଳର କଟକ ପ୍ରିୟଙ୍କାଳିକ ଯତ୍ନାଳୟରେ
ମହିନେ ପ୍ରଚାର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭୮

ତା ୬ ଛିଙ୍ଗ ମାହେ କୁଳୀ ସନ୍ଦର୍ଭମହିତା ମୁଁ । ଅଷାଢ଼ କି ୧୯ ସଂଖ୍ୟାଲ ଶଳବାର୍ଷିକାରେ ଦର୍ଶକାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୪୭ ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ୍ ଟଙ୍କା

ଲୋକମୁଦ୍ରା

ଅମ୍ବମାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ବହୁର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଥା ବଜ୍ର ପ୍ରଦେଶର
ଲୋକଟଂତର ପ୍ରଦେଶ ପରିବାର ପାଇଁ ପୁନଃପ୍ରଦେଶ
ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦେଶ କର ଅଛିଲା ତେଣୁ କାହା ଏହି ବର୍ଷ
ନାହିଁରେ ମାତ୍ରରେ ଗରିବ ହେବ । କିନ୍ତୁ କର୍ମ-
ଗୁରୁମାନେ ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷରେ ହେବ ଲୋକଟଂତର
ପ୍ରହରି ହାଜା ବଳୋବାବୁମାନ କରୁଥିଲେ
ମାତ୍ର ତିଳମାସ ପୂର୍ବରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏ ବର୍ଷ ହୁବିବ ରଖିବାର ମାନସ ପ୍ରକାଶ କରି
ବାର ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଥିଲ ହେଉଗଲା ଏ
କିନ୍ତୁ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ତିକ୍ତିନ
ହୋଇ ଗଲିଲେ । ଏତେବେଳେ ପୁନଃବାର ସେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ହେଲା
ଓ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଆଛି ଏଥରେ
ଜେମନ୍ତେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁରମୟେ କହାବ ଜେବେ
କୋଳିଯାଇ ନ ପାରେ । ଯେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲ-
ଥିଲ ସେବନ୍ତପ ଲେଖିଲେ ବିଗେଷ ପୁରୁଷ
ହୃଦୟରେ ଧରେ ବନ୍ଦ ହେଲାଟାର ଫେର ସବୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଣିଲାଇପେ କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ କିଛି
ବିଲମ୍ବ ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କାହିଁକି ଏମନ୍ତ
ଅଛିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବାର ବାରଟ ଅମ୍ବ-
ମାନେ ଖର୍ଷି କହି ନ ପାର୍ତ୍ତ । ଉତ୍ତିଥାନ ଅବ-
କରିବରର ସଂଖ୍ୟାଦତ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅପ୍ରିମ
ଅୟକ ମୁହଁରେ ବିକୟ ହେବାର ଏକ ବିକଳ
ଅନୁଭବିତରୁ ଉଠିବିବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର

ଗରସା ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏବର୍ଗର ଗର୍ଜିଣାଦେ
କହୁତ ଝଙ୍କା ପାଇରେ କହିବ ଅଜାବ ଲୋକ-
ସଂଗ୍ରହର ଦ୍ୱୟ ଅନ୍ଧାରେ ନିଷାହ ଦୋର
ପାରେ । ଏଥରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଶବ୍ଦମେ-
ଳଙ୍କର ଧନ ସଫରୀଯ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାରିତ
ହେଲକ ଦ୍ୱାରେ ରହିଥିଲା ଓ ତାହାକୁ ର
ଆଧୁ ଦ୍ୱାର ଅନୁମାନ ଯେ ତରକାଳ ତୁଳ
ହୁଅର ଏହା କାହାରକୁ ଅଛିବିତ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ମହିଳର ଦେଶାବ ସମ୍ବା ପ୍ରମହିତ
ତାହାଙ୍କ ଜଥରେ ନିର୍ଭର କରି ଶବ୍ଦମେଳଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉଚିତ ନୁହିଲା । କିଏ ଜାଣେ
ଯେ ଶୁଭମାସ ଉତ୍ସବ ସର ତ୍ରେଷୁଳ ପାନେବ
ଅର କିମ୍ବା ଘନା ହେଲା କହିବେ ଯେ ଏବର୍ଗ
ତଙ୍କା ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ପୁନରାର ଏକାର୍ଯ୍ୟ
ହୁକିତ ହୋଇପାରେ । ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ବେନ୍-
ର୍ମେ ତରକା କଟ୍ଟି ଯେ ଏଥର ଲୋକଙ୍କଣ୍ଠା
କିମ୍ବା ଗମ୍ଭୀର ହେବ ।

ପାତ୍ର ଅଳ୍ପଗୁରୁ

ବରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାଳରେ ସେମନ୍ତ ଏକ
ପ୍ରକାର ବ୍ୟୋଗ ନାହିଁ ଆମମଣ କରିବାରେ
ଯାଏ ବିଶ୍ୱାସ ଦୟନା ହୁଅଇ ସେହି ପ୍ରକାର
ମନ୍ୟାନ୍ତରରେ ଗୋଟିଏ ବୋଟିଏ କରିବାରେ
ମେଘ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟୋଗ କରିବାର ଦେଖା ଯାଏ ।
ବିଦ୍ୟନ କାଳରେ ଜେଣରେ ଗଜିର ଅଧି ବ୍ୟୋଗ
ଦିନରେ କାଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୂତନ ଠାକୁର

ଦୁଃଖ ଲୋକଙ୍କ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଅଇ ତେବେଷ
ରମ୍ଭ ହେଲାଗୁ ନିଜ ପାଇ ହେବାର ଲୋଗ ସହ୍ୟ
କରିବାକୁ ପଢ଼ଇ । ଯେତେ ସୁନୀତ ହେଉ ତେ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯେତେ ଧର୍ତ୍ତର ହେଉନ୍ତୁ ଘାଟର
ଅଭିଭାବ ଦିବାରଣ କରିବା ପକ୍ଷରେ କିଛିହୁଁ
ସମର୍ଥବାନୁ ନୁହଇ । ଯେତେବେଳୁ ଘାଟ ମାୟାଲର
କିମ୍ବା ପ୍ରକଳ ହେଲାଣି ପ୍ରାୟ ଜେତେବଜାଗୁ
ଅଭିଭାବ କରୁ ଦୋଇ ଅଛି ଲୋକେ ନିଯମା-
ଚରିକୁ ଧନ ଦେଉଥକୁଣ୍ଡ ଅମେଷ ଯନ୍ମଶା
ସହ୍ୟ କରି ଆଚାନ୍ତୁ ତେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସେଧବୁ
ଜାଣି ଧାରୁଅବହୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର ନିବାରଣ ହେବାର
ଲୋକର ଅଶ୍ଵ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ସବୁ
ତଥାୟ ବିଅଳ ହେଉଥିବ । ଏହା ଥମ୍ଭେ
ମାନେ ଅନୁମାନ କରି ଯେ ଘାଟ ମାୟାଲହୀନ
ଶବ୍ଦମୂଳମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବା ଉଚିତ
ହୋଇ ନାହିଁ କାହାଣ ପ୍ରାୟ ହୃଦିରେ ଅଭି-
ଭବ ହେବାର ଶୁଭ୍ୟାୟାବ ।

ଗତ ସଂପ୍ରାଦାନରେ ମହାନିଷ ଘାଟରେ ଯାଏ
ପାଇଁ ଦେବାର ଦେବନ୍ତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ
ଅଛି ତାହା ଦେଖିବା କାରଣ ଆମୁମାନଙ୍କ
ଏକଠିଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରେ ଶ୍ରାୟକ ତଥକବ ଧାର୍ଵକ
ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ରକ୍ତ-
ଘନାର ଯେଜେ କୌକା ରକ୍ତାର୍ଥ ସେ ସବୁ
ଯାଥି ପାଇ ବରବାରେ ଉତ୍ତମତ୍ତ୍ଵରେ ନିଯୁକ୍ତ
ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅବରାନ୍ତରୁଷ୍ମେ ବଗାର
ସେ ପାଇ କୌକା କାହିଁ ଯାଇଅବଳି ଅଥବା

ଯାଦିକୁ ପରିଚୟ କରିଲେ ଯେ କେହି ଦିନକ-
ଠାର ପରିବହିଅଛନ୍ତି ଓ ସଗତିଷ୍ଠ ଜିନିଧି-
ନିର ଅଥବା ରହ ଅଛି । ଫଳିତ ପରିପାର
ବେବା ଯୋଗ୍ୟ ବହୁତ ଗ୍ରୟ ନାହିଁ । ଯାମୁକ
ଅଦ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରବଦୀ-
ର ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁତଙ୍କ ଯାଦି ନାହିଁ ଯେହୁ
ବହୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତୁର ପରିପାର ଲେଖି ଏ
ହାତରେ ଧର ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଦେଖେବ
ଯାଦିକୁ ଏ ଲୋକ ପରିପାରକେଣେବେ ଏ ଫେର
ଦେଉଥିବ ବୋଧ ହେଲା ଯେ ତୁରପରିପାର
ଲେଖିବେ ନେଇଥିଲା ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖିବାର
ଏକ ପରିପାର ଫେର ଦେଲା । ଘାଟରେ ନିରଜ
ତକ୍ତା ରହିବାର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିପାଳିତ ଘୋର ନାହିଁ
ଓ ତହିଁର କାରଣ ପାଠକମାନେ ଅନ୍ୟାୟିଷରେ
ଅନୁଭବ କର ପାରିବେ । ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିପାର
କିମ୍ବାରେ ଯେ ଏ ସବୁର ବହୁ ହେଲୁ ଦେଖାଇ
କି ଧାରିଲା । ଧଳିତଃ ଯାଦି ମାନଙ୍କୁ ସାହେବ
ପରିପାରକେ ସେମାନେ ବହୁଲେ ଯେ ଉତ୍ତରବଦୀ-
ବାର ଦୂର ପରିପାର ବା ଅଥବା ଯାଦିଶ୍ରବ ନେଇ
ଅଛି । ଏମବୁ ଦେଖି ଥିବ ବିଶେଷରେ ଉତ୍ତରବଦୀ-
କୁ ତଳକ କର ଗଲ ବୃଥବାର ଧାରମରେ
ଜୀବା ଉପରେ ୫ * ୦ କା ଅର୍ଦ୍ଧଦଶ କଲେ ଓ
କିମ୍ବା ସରବଦାର ଜଳଶାଖାନାର ପୋକାରୀ
କରିବିରେ ନିୟକୁ ଥିବାର ଜାହାଗୁ ପଦବୀରେ
ଛଲେ । ମାଜିକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନମାୟ ଅତିରି ନନ୍ଦିବାହି ନାହିଁ
ମାଜିକ୍ଷେତ୍ରନାକେ ହମ୍ମ ସମୟରେ ଗୋପନ
କାବରେ ଏମହିମ ଘାଟର କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ
କଲେ ଅନେକ ଅଭିଗ୍ରହ ନିବାରଣ
ହେବ । ମାତ୍ର ଏକଥି ଅର୍ଦ୍ଧଦଶରେ ଉତ୍ତରବଦୀ-
ମାତ୍ରେ ସଂଖ୍ୟାତମ ହେବାର ଆଶା ହେଉନାହିଁ
କାରଣ ଏବେ ଉତ୍ତରବଦୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଦଶ ହେଉଥିବାକୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ସେହି
କର୍ମମାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଥରକୁ ଦୂରଥର
ଯାହାର ମନ୍ଦ ଗରୁଧ ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ତାହାକୁ
ଅତ୍ୟ ଉତ୍ତରବଦୀ ନ ଦେଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଉଲ
ହୋଇପାରେ ହାତର ବର୍ଷକ ପାଇଁ ତରକାଳି
ଉତ୍ତରବଦୀ ବହୁତ ହେବାର ପୁଣ୍ୟବଦୀମାନେ
ଅଥବା ଅଥୁର ନ୍ତରିବେ ।

卷之三

ଜୀମାସ ତାରିଖର କଣ୍ଠରେ ଗଢ଼େଥିଲେ
ଶୁଦ୍ଧବର ଅଛନ୍ତର ପାତ୍ରରେ ପବାନ ହୋଇ-

ପତ୍ର । ଏହିଥ କରିଲାଇବାର କହୁଥା ହୁମର
କଥା ଆଠମାହେ ଫୁଲଗୁ ଜାଣନ୍ତି । ଗବ୍ରୀ-
ମେଘ ଉଚ୍ଛିତ୍ତ କରିବାର ସେହିଟେହିକ ମଳ
କଞ୍ଜଳା ଶବ୍ଦିମେଖୁକୁ ଏହିଥ କରି ପ୍ରକଳନ
ଦିଧାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ଦରଖତିଲେ ଉଦ୍‌
ଦୂଷାରେ ବଜଳା ବ୍ୟବହ୍ଵାପକ ସାରି କଟିଲେ
ସତ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସାବ ସାହେବ ଏପାଶୁଳିପି
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଇଛି । ବାଟ ଓ ଗମଜାଗମକର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟମାନ ନିର୍ମାଣ ଓ ଉତ୍ତମାବହ୍ଵା-
ରେ ରଖିବାପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ କର ଗ୍ରହଣ କରିବାର
ପାଣ୍ଡୁଲେଖା ବୋଲି ଏହାର ସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି ।
ଏଥରେ ଜାଗାଯାଏ ଯେ ଦେବକଳ ବାଟାଟାଟ ପାଇଁ
ଏଥାନ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୋଜନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ସାବ ସା-
ହେବ ହେଉବାଦରେ ମଝ ସେହିକଥା ଲେଖିଛୁ
ଜଳ ଓ ଝଳ କାଣେ ସିଦ୍ଧାତିବିହାର ଭ୍ରାତୃ
କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଠଳା ପ୍ରସ୍ତୋଜନ ଶବ୍ଦି-
ମେଘ ଜାହା ଦେଇଥାର ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେଥରୁ
ଫୁଲାମ୍ବ ଫିରୁ ଅଛି ଜାହା କୁଣ୍ଡ ହେଉ ନାହିଁ
ଅତିବର ବାଟ ସକାଣେ ଟାଙ୍କେ ହେବାର ପ୍ର-
ସ୍ତୋଜନ । ଉକ୍ତ ଟାଙ୍କେ କାହାଠାର ବିଜ୍ଞପେ
ଗୁମ୍ଭତ ହେବ ସେକଥାର ଦୀପୀ ବ୍ୟବହ୍ଵାପକ
ରତ୍ନ ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସେଇଁ ପ୍ରତ୍ଯାକ କରିଥାଇନ୍ତି
ଜାହା ଜାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ନୁହଇ । ବିଲୁତର
ସେହିତିଥାର ଅଳ୍ପ ଦେଇଥାଇନ୍ତି କି ମରୁପ୍ରକାର
ସମ୍ମତିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଉକ୍ତ ଟାଙ୍କେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ଏଥରେ କୋଣେଇ ଉଚିତ ବିଜ୍ଞପ
ହେବ ନାହିଁ ବିମ୍ବ କେହି କ୍ଷମା ଆଜିବେ ନାହିଁ
ଉଦ୍ଦର୍ଶାରେ ଶାସ୍ତ୍ର ସାବ ସାହେବ କେବଳ
ଶ୍ଵାବର ହରକି ଉପରେ କର କଷାଇବାକୁ ପ୍ର-
ତ୍ରାବ କୁଣ୍ଡଥାଇନ୍ତି ଓ ଜାହା ଏହିପଥେ ବ୍ୟକ୍ତି
ହେବାର ହିଆଯି କିମ୍ବା ଯଥା—

ପ୍ରଥମେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜନି
ବାରୁ ସରବରତାର ଓ ଅନ୍ଯପ୍ରକାର ଜନି
ମାଲିକାର ଏକ ଧର୍ମ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ କି
ଦେଖୁରେ ଉକ୍ତ ତୁମ୍ଭୟକାରିମାନେ ଅଷଣା
ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜନି ପରମାଣ ଓ
ବାର୍ଷିକ ଖରା ଲୋକୁ ହେବେ । ଏହି ମାନ୍ସ
ମଧ୍ୟରେ ତାମା ନ ଦେଲେ ଯେତେ ବିଳମ୍ବ
ହେବ ବିଳମ୍ବ ନ କା ଲେଖାଏ ଅର୍ଥବିଶ୍ଵା
ହେବ ଓ ବାବା ପ୍ରକାର ନାଲିମ ଶୁଣାଯିବ
ହାହୁ । ଯରମେଷରେ ନ ଦେଲେ ବିଳମ୍ବଗ
କଦମ୍ବଙ୍କ ଦୟ ଏକାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଜନି
ଆର ଏହି ମୋଖ ଖରା ଦୂରପରେ ନାହିଁ

ଦୂରପରିଷ୍ଠା ବର ଦେବ । ଏକ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ଧର୍ମଦୀଯ କର ଜନିଦୀରକୁ ଦେଖ ପଡ଼ିବ ମାତ୍ର
ହେ କେତେକା ମାନୁଶୀଳା ଘେରିଥିବ ଜାଗା
ଉପରେ ଝଙ୍କାପ୍ରତି ଏବଧର୍ମିଷା ହସାବ ନିହା
ଦିଅମିକ । ଏବଧର ଦିଲିମି ମାଲିକ ଯେତେ-
କଣ ଜନିଦୀରକୁ ଦିଅଇ ତହଁ ଉପରେ ଝଙ୍କା
ପ୍ରତି ପରିଷ୍ଠାର ଲେଣୀର ନିହା ନେଇ ଅପଣା
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶୁଣିର ତମାରିଗରେ ଝଙ୍କା ପ୍ରତି
ଦୂରପରିଷ୍ଠା ଲେଣୀର ଜନିଦୀରକୁ ଦେବ ଓ
ରୂପପ୍ରତା ଯାହାକୁ ଜଳଣା ଦିଅଇ ଜାହାକ
ଆପଣା ଦେୟ ଜଳଣା ଉପରେ ଝଙ୍କାପ୍ରତି ଦୂର-
ପରିଷ୍ଠା ଲେଣୀର କର ଦେବ । ସରକାର ସମ୍ମଦୀ
ଦୀଯ କର ଜନିଦୀରଠାର ଲୁଚିବନ ହମଦୂରେ
ନେବେ ନ ଦେଲେ ବାଜା ମାନୁଶୀଳା ପ୍ରାଦୃ
ଜାହା ଅନ୍ୟ ମୁହଁ ଦେବ ଓ ଦିଲିମିଦୀର ଓ ପ୍ରକା-
ମାନେ ଆପଣା ଜଳଣା ବିପ୍ରଦଳ ସଙ୍ଗେ ଏକର
ଜନିଦୀରକୁ ଦେବେ । ରେଲବାଟ ଧର୍ମ
କୋଇନ ଜଣି ପ୍ରକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁର ଦବିତ
ଓ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀମାନେ ବାର୍ଷିକ
ଯେତେ ଲାଞ୍ଚ ପାରିଥିବେ ତହଁ ଉପରେ ଝଙ୍କା
ପ୍ରତି ଦୂରପରିଷ୍ଠାର ଅନ୍ୟ କାହିଁ ବସୁନ୍ତ
ହେବ । ଏପର ଘର ଉପରେ ସାମାଜିକ ବିଭାଗେ
ଜାହାର ଲିଥା ଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟାହ
ଟ ୨୦୦ ଲାର ଟ ୫୦୦ ଲାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ
ଏକ ଝଙ୍କା ଓ ଏବଧର ପ୍ରତି ଟ ୫୦୦ ଲାରେ
ଏବଧର ଲେଣୀର ହେବ । ଏକଟ ଝଙ୍କାର
ଅନ୍ୟ ମୂଳର ଦୋଷାନ୍ତମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ
ଏବଧର ଦେଖ ପଡ଼ିବ । ଗଣିମାଜଳ୍କ ବିଶ୍ୱ
ପ୍ରତିବ କାହିଁ ।

ଏହି ବିଶ୍ୱାସରୁ ଯେତେ ଠକ୍କା ଆକାଶ
ଦେବ ଜାହା ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଯେଳେ ଦେବ
ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରରେ କିମ୍ବୁ ଦେବ ଏକାକୁ ଉଚ୍ଛବି
କ୍ଷପେ ବ୍ୟଥ ଦରବା ପୌରୀ ପ୍ରତି ଚନ୍ଦ୍ରରେ
ଗୋଡ଼ିଏ କମିତି ଅର୍ଥକୁ ମରା ଫାପନ ଦେବ
ଓ ବିଲେବ୍ରତୀସହେବ ସଜ୍ଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ଦେବେ
ଏକଟି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦଳ
ରହିବ ଓ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ରହି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
କଥା ହେଉଥିବ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ବାହୁଦିଲ ଅଜନଙ୍କ ଧାର୍ତ୍ତଳ-
ପର ବିଧାନମାନ ଏହିଥିରେ ଅଟିଲ । ଏଥରୁ
ଏ ବିଧାନମାନ ପ୍ରତିକଳ ହେଲେ କି ଫଳ ହେବ
କେ ଏଥିମାତ୍ର କଣ୍ଠୀୟ ସରଜ ହୋଇଥାଏ କି ନା
ମାତ୍ରମାତ୍ରେ କିମ୍ବା କରନ୍ତି ।

ବାଟୁର ପ୍ରହର କରିବା ଉପର ବି ଯା
ମେ ବନ୍ଦୁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଜାମର ପ୍ରବାସ
କରିବା ଅନାବଗ୍ୟକ କାରଣ ସେଥିରେ ବିଛି
ଫଳ ହେଲାର ନାହିଁ । କବଣ୍ଠମେଣ୍ଟୁ ସ୍ତିର
କରିବାରେ ବରଦେଶରେ ବାଟ କିର୍ମିଣ କରି
ଦାକୁ ହେଲେ ସେଥିର ବ୍ୟଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଦେଖ ପଡ଼ିବ ତେବେ ବାଟର ପ୍ରଦେଶକନ ଅଛି
କି ନାହିଁ ଏକଥା ପୁଥି ଅୟଇ ତେ ଜହାନ
କରିବ ପୁଥିମୁକ୍ତପେ ହେବ ବନ୍ଧୁର ଏ ପ୍ରଦ୍ଵାବିତ
ଅନ୍ତର ପ୍ରତି କୌଣସି ଥପତି ଅଛି କି ନାହିଁ
ଜହାନ ବିଶ୍ଵର କରିବା ।

ପ୍ରଥମରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଲୁତ୍ତର ସେ-
ହେତୁଙ୍କ ଅଦେଶାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏ ବିଆକମାନ
ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ଜାଗର ରେଣ୍ଡେଟ୍ସ ମହାଦୟ
ପ୍ରକାଶରରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ବି ସବୁପ୍ରକାର
ସମ୍ପତ୍ତି କି ଯାହା ଟାକ୍ସର ଯୋଗା ହୋଇ
ପାରେ ତହିଁ ଉପରେ ଏ ବର ବସିବ ଅଥବା
ଏମତ୍ତୁ ସାକ୍ ସାହେବ ଜେବଳ ଖାଦ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି
ଉପରେ ଟାକ୍ସ ଦିଲାଇବାକୁ ଧରାନ୍ତି ! ସେହି-
ରୂପକ ଘଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ପ୍ରରେଷ ନାହିଁ
ତେ କଥମୁକ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକା ଖାଦ୍ୟର ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନ
ଟାକ୍ସର ଯୋଗମ କରିବାର କୌଣସି ହେବ
ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ବାଟ ହେଲେ କି ଭୁମିକ୍ଷା-
କାର୍ଯ୍ୟର ଏକା ଲାଭ ହେବ ଆଜି କାହାର
କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏହା ବଜା ଅର୍ଥର୍ଥ କଣାଯାଏ ।
ପିଲ୍ଲାଦା ଠାର ମହାଜନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ କରିବେ
ଅଥବା ଏକା ଫଣ୍ଡୋପ୍ରକାଶ ଟାକ୍ସ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅପତି ଏହି ଯେ ଦେଖନ୍ତିର ଅବି-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କହାଅଛନ୍ତି କି ଏମନ୍ତ ନିଧିମ କରିବା
ହେବ ଯେ ଜାତିର ଭାର ସମାଜରେ ସମସ୍ୟା
ଯୋଗାର ଜାତିର ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ପଡ଼ିବ ଥ-
ାଏକ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜା ଆପଣଙ୍କ ଲଭନ୍ତିରେ
ବିମାନ ହାତରାରରେ ଜାତି କେବେ । ଗ୍ରାସକୁ
ବାହୀ ବାହେବଳ ପ୍ରସାଦ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆବଶ୍ୟକ
ଏହାକୁ ଥା ଅଛି ଯେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜା ସମାଜ
ଅଂଶ ଦେବେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଜିଧିମ ଦିଅଇଲୁ
ତହିଁରେ ପ୍ରଜାକୁ ସଂଖେଜା ଅସ୍ଥବ ଓ ଜମି-
ଦାତାଙ୍କୁ ଜଣା ଦେଇ ପଢ଼ିବ । ଏକଥା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
ଅନ୍ତରିର ଜଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଏମନ୍ତ ମୁଦର
ଯେତେ ଦେଖାଇଥାଇଲୁ ଯେ ତହିଁର ଅସ୍ଥବ
କରିବାର ଅମୂଳନକୁ କ୍ଷମତା କାହିଁ । ସେ
ହୋଇନ୍ତି କି ମୋଟିଏ ମହାଲର ବରଜମା
୧୯୦୦ କା ସେଥିରେ । ସରକାରି

ଜୟହେ ଟ ୮୦୦ ଲୋକାର ଟ ୨୫୦୦ ଟା
ସବବୁ କରନ୍ତି । ଏ ଦୁଇଜଣ ସବବୁକାର
ଉଚ୍ଚ ମାହାଳ ଟେୟୁୠ୦ ଟାରେ କ ୨୦ ଟା
ରଜଗୁ ଦେଉଥିବା ଯେ ଜଣରେ ଟ ୫୦୦ ଟା
ଲୋକାର ସବବୁ କରିବେ । ଏ ଉଚ୍ଚପାରକ
ତଳେ ୧୦୦୦ ପ୍ରକା ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ଜଣରେ
ଟ ୧୦ ଟା ଲୋକାର୍ ମୋଟରେ ଟ ୨୦୦୦୦ ଟା
ଜଣରୀ କି ଅଛି । ପ୍ରସ୍ତାବର ଆରନ ମତେ
ପ୍ରକାଶାନେ ଟ ୩୨୨୪ ଦିବରେ କ ୨୦ ଟା
ରଜଗୁଧାର ଟ ୩୮ ଟ ୨ କଣ ସବବୁକାର
ଟ ୩୮ ପରିମେତରେ ଜନିଦାର ଟ ୨୫୭୮ କର
ଦିବେ । ଏଥର ଝାଖିଲାପେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ପ୍ରକାରରେ ଏ କର ପ୍ରକାଙ୍କାରରେ ବସିଲା
କାରି ଡାହାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦେଖ ପଡ଼ୁଥିଲା ।

ସାଧୁମିଳ ସଂବାଦ

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ମାନସନ ସାହେବ ଦିଗ୍ବୟା-
ଶୀକଲେଖକୁ ସବରେକ୍ଷ୍ଟାବର କର ପ୍ରାଣ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବେଳକୁଣ୍ଡମନ୍ଦିର କୁତଳ କିମ୍ବାଲୁ
ସାରେ କଟକ ରେଜଞ୍ଚାରଙ୍ଗ ମହିଳାମା
ଉଠିଗଲା ଉତ୍ତର ମହିଳାମାର କର୍ମମାନ ଏଣିକି
ପୂର୍ବରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଅମଲାଙ୍କିତାଗ୍ରହଣ ଚିଲିବ ।

—**ଏହୁକେଗନ ଗଜେଟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି**
ପୁରୁଣଗରର ସ୍ଥାନ୍ୟରକ୍ଷା ବିଧାନ କମିଟି କମିଶ୍ନ୍ୟର
ସାବେବ ବାବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟିଙ୍ଗାର୍ଡାର୍ ଟ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ରଖ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରତିମାସବେ
ଟ ୩୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଥରେ ତାକୁର ବେଶନ ପ୍ରତିବି
ନିଯକୁ କରିବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ । ଲେଫ୍-
ଠନଣ୍ଡା ଶବ୍ଦର ଏବନ୍ତି ଅଗ୍ରାହୀ କରି ବହିଅ-
ଛନ୍ତି କି ଏତେ ଧୂମଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ଆକାଶକ ନାହିଁ ନୁହନ ଅଛନମରେ ଯେମନ୍ତ
ଆୟୁ ଦେଉଥିବ ତହିଁକି ଗୁହ୍ୟ ବ୍ୟପ୍ତ କଲେ
କିମେ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଏ ଅନ୍ତରୁ ଉତ୍ତମ ଜୀବି-
ନ୍ୟାଅଛି ।

ଭ୍ରମୀ ଗବଣ୍ଣିମେଳା ବିଧାନ କର ଅଛନ୍ତି
ଯେ ହୋଇପି ଚାହା ଶକ୍ତିଶାଖାନାରେ ରତ୍ନମୁଦ୍ରା
ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମାଭିଜନନ ବଢ଼ିବି କମା ହେଲେ
ଏକାଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟିକେତେକଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ବାସିବା
ମୁଦ୍ରାକ ପୁରୁଣ୍ଣରେ କଟା ହୋଇ ରତ୍ନା
ଭ୍ରମରେ ବନ୍ଦପୂ ହେବ ଜୋହିଲେ ଝଙ୍ଗାଳକୁ
ପଠାପିବ ଯେ ସେବାର୍ଥରେଇମାନେ ଉପସ୍ଥିତି

କରିବେ ରଲପାଇସା ଥୁଲେ ତାହା ଶକ୍ତିରୀ-
ଗାନ୍ଧାରେ ରହିବ ତାହାକୁ ରଲଭଜାଇ
ଅଣିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ନାହିଁ କାରଣ ବଜା
ପ୍ରଦେଶରେ ଦେବଲ ଦଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପଇସା
କାରବାର ହେଉଥିଲା ଏଥର ଅମ୍ବକ ନାହିଁ
ଯେ ଜଣାଗାନ୍ଧାରେ ବହୁତଦିନ ବୃଥା ପଞ୍ଚ
ରହିବ ।

କଲିତ୍ତା ମନୀଅର୍ଟର ଅଫିସରେ ପୁନଃବାର
ଗ୍ରେସ ହୋଇଥାଏ କେବେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂଇଜନଙ୍କାର
ଟଙ୍କାର ଲାଲ ଅର୍ଟର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବର ଟଙ୍କା
ନେଇଥାଏ । ତେଣିବୟୁଧର ସମ୍ବନ୍ଧକ ବୋଲନ୍ତି
କି ଅଛୁ ବେତନ ଦେବାର ଫଳ ଏହିପରି
ଧର୍ମର ବର୍ମଗର୍ଭାଜୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବେତନ ଦେଲେ
ସେମାନେ କାହିଁ କି ଗ୍ରେସ ବରନ୍ତେ ମାତ୍ର
ଆମେମାନେ ଦେଖି ଥାଏ ଯେ ବହୁଜ ବେତନ
ଦେଲେ ସବାଦା ଗ୍ରେସ ନିବାରଣ ହୁଅଇ
ନାହିଁ ।

ଅଗାମି ସେସତେମେର ମାହରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଶ୍ରାୟକ୍ଷ ଜନାମାନ୍ୟ ବନ୍ଦର୍ଣ୍ଣରସାହେବ ପୁଜାନାଳି-
ରରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧତ ଫରକାର ଭବନେ ।
ସେଠାକୁ ମରନ୍ତିଥୀ ଓଡ଼ାକ୍ଷିଣାର୍ଥର ସମସ୍ତ ଗ୍ରଙ୍ଗ-
ମାନେ ଅସିବାର ଶାଶ୍ଵାଦ ।

ପାଦୋକିଯୁର ହୋଲନ୍ତ ସେ କିଛାମଙ୍ଗ
ବଜ୍ୟର ବହୁମୂଳ୍ୟ କୋଇଲ୍ ଗଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । ସେଇ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯୋଗେ ଏହା
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଜାହାଙ୍କର ପଦ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅଛି ଓ ସରସାଲ୍ଲାରଜଙ୍ଗ ଜାହାଙ୍କୁ ଦୂରସହିତ
ପାଦୋକିଯୁର ଦେଇଥିଲୁଛି ।

ଉକ୍ତ ପଦରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏକ-
ପ୍ରତିଜ୍ଞାନାର ମଧ୍ୟକୁମାରମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟଦୂନ ନିମିତ୍ତ
ଆଜମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କଲେଜ ସଂସ୍ଥାପନ ହେଉ
ଅଛି ତଥା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚଥପରର ମହାଶ୍ଳାଷା
ଟ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଟାଲାରେ ରାତା
ଟ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଧନ ଓ
ଦାତାଙ୍କାଙ୍କ ଲୋକେ କି ଏହି ଅନ୍ତରେ ମମସେ
ବାପ କରିଅଛନ୍ତି !

ରାଜବେଶର ହୋଇବୋନ ଗରୁର ଛଳ-
ସଂଖ୍ୟା ପୁଷ୍ଟାର ହେବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ-
ଯେ ସେଠାରିଲେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୯୫୪୪ ଛଳ
ଏଥି ମଧ୍ୟର ୨୭୦୭ ଜଣ ତରଫାୟାଦ୍ୱାରା ଦାଖି
କରନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାନିଲେବର ହୁଏବା କେବଳ ଜଣ
ପୁରୁଷ ୬୩୦ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ୩୮୯ ବାଲକ
ଆଏଇ ।

କରିମାବ ତା ୯ ରଙ୍ଗ ତେଲ ନିସ୍ତବ୍ଧରେ
ଡେଣିମା ଦମ୍ପତ୍ତିରେ ଖଣ୍ଡିବ ପଥ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ଉଚ୍ଚିରେ ଲେଖିବ ଲେଖିବି ଯେ
ବିଶୁଦ୍ଧବିକଳରୀରେ ଜାହାଜ ବିମନାଗମନ
ପକ୍ଷରେ ଯେ ସମସ୍ତ ମୁଯୋଗ ହେବାର ପ୍ରକାର
ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ
ତେହାମୟ ବର୍ମକାରକମାନେ ମନୋଯୋଗ କବି-
ନାହାନ୍ତି ଏହି କାରଣଟ ମହାଜନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲାଇବାର କୁଣ୍ଡିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଲେଲଟକାମକ
ଧ୍ୟାନ କଲ ତାହାକ ଏକ ମାସ ହେବ ଧିବା
ଅଧିକା ବନ୍ଦକଲାଣି ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ସୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସଲଥାପିକା ସମ୍ବାଦିକ ମହାରାଜୀ
ହମୀପେଣ୍ଠୀ ।

ଏବର୍ଷ ରୁଥ୍ୟାଶାରେ କତ ଗୋଲମାଳ
ହେଉଥିଲା । ତାକୁରସାହେବ କେବଳ ଟଙ୍କା
କଣ୍ଠେଇବାରେ ଅଛିଛି । ନେବିମାନଙ୍କର
ଅନୁଭବ ଅପରାଧ ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଏବର୍ଷ ଅଭିନ୍ଦନ
ଅଧ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରବାସିଙ୍କ
ଦସାଧରିଲେ ତିକିବନକୁ ଏକଟଙ୍କା ଦେବାକୁ
ପଡ଼ୁଥିଲା । ଦିନମୁକ ରୁଥ୍ୟାଶାମଖରେ ୫୨୭ ଟଙ୍କା
କା ଏହି ଦିନ କଣ୍ଠପରି ପଡ଼ୁଥିଲା ।
ଅନୁଲବାସିମାନେ ରୁତା ରୁତଳ ଓ ଆଂଥରା
ଦି ବାରଅଶା ଲେଣ୍ଟିଏ ପଇସାବେଳ ଜରନ୍ତା-
ଅଙ୍ଗ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଅସବୁ ସେମାନେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ
କି ପରି ଦେଇଯାଇବେ । ଅଥବା ଦିଦେଶରେ
ଗୁରୁ ଦେବେ । ଅଭିନ୍ଦନ ସହୃଦୟ ଲେବ ବଜା
ଦାଖରେ ଓ ସତ୍ତବରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ରନ୍ଦୁଙ୍କ
କୃପାର ସେମାନେ ଅପଣାର କନାପତ୍ରାଦେଖ
ଭୋଗେ ଆଭିନ୍ଦନକୁ ହନ୍ତି । ଘରବାଲ
ଗୋବାନମାନେ ବାଜ ଦେବ ପିତ୍ତବାରେ ତୁ
ତୁ ରୁ ହାହାନ୍ତି । କେବୁ ୧ ସତ୍ରଦୀପୁ ୧୫୫୦ ଜା
ଏକଟି ହୋଇ ବୋବର ପିଠିରେ ଜାଳପଦକୁ
ବାନରେ ଦେଖ ଚାଲଦେଗୀଥୁ ବର୍ମକାରକ
କି ପାଥୁ ସବୁଗଲିର ଦେଇ କୁଳପତିନ୍ତି
ବର୍ମକାଲ ଜନକି ହୋଇଥିଲୁ ମୟୁଳାଗା
ସଂଗ୍ରହ କୁଣ୍ଡି ହେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
ଏଥିତତାର ଦେଇଲକ ଗୁରୁତ୍ୱର କରିଥା
ଯେ ଦେବା ମନ୍ଦିର ସବୀ ଲେବେ ପ୍ରଦେ
ବର ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ତବାତେଜାଙ୍କ ଦର୍ଶ
ହେଲେ ଗଲ ଦୁଃଖ ହରନ୍ତା କିନ୍ତୁ ତା

ସୁଦୂରପରାହତ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭୋଗଗୁର
ବ୍ୟାଧାତ ହେବବୋଲି କେବଳ ଦେଉଳରେ
ସାଧୀ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତେ କିନ୍ତୁ କେବାମିଅଚୁ
ଯିବାର କି ଅପରି ଥିଲା ? କେବଳ ଶୋପଣୀ
କେ ବଢ଼ ? ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଥାମାନେ ଏବଂ ଗଜାକର
ଅଛିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦର୍ଶନ ପାରଥାହନ୍ତି
ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଦିଗା ମୁକୁ ହୋହିବ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ
ଦର୍ଶନ ଦେବାରେ ଜଗନ୍ନାଥେ ବଳ ପକାଉଥା-
ହନ୍ତି । କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖୁବ ଚେବ, ଥିବ ଦେଇ,
ଥିବ ଗଜା, ସାଥୀରଣ୍ଣର ଦର୍ଶନୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧରେ
ଏତେ ଶୈଳିଶା ବିଠାଇ ପଡ଼ୁଥାହୁ ? ଏଥାଦକି
ମହାଶୟ ଆଶନ ଅବଶତ ଥିବେ ଯେ ବୃକ୍ଷା
ବନରେ ଗୋବନ୍ଦଙ୍କ ମନୀଗରେ ଏହିପ୍ରକାଶେ
ପୂର୍ବେ ସମସ୍ତକୁ ଦର୍ଶନ ବଗୁର ଦେଇ ନ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ସମେଲେ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରା ଲେଖ-
ଚେନେଶ୍ଵର ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କଠାରେ ଆବେଦନ କରି
ଦାର ଯେ ଭକ୍ତ ପ୍ରଥାକୁ ରହିବ କଲେ ଅଜାଧି
ଆମ୍ବର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯେ କୌଣସି ଉତ୍ସମେଲୁ ମହା
ମେଲେ ଏଇଦ୍ଵିଷୟରେ ଯହକଲେ ଅବଶ୍ୟ ବିଶ୍ଵ
ହୋଇଥାରେ । ଏବଞ୍ଚ ରଥଦିନ ସର୍ବପୁଣ୍ୟ
କୁ ୩୦୦୦ ଟ ଯାଦୀ ଦେବେ ।

ପ୍ରାୟକୁ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭକର ବୃଦ୍ଧମନୀ ଖଣ୍ଡିବ
ପ୍ରେରିତପଥ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଜାହା ଦୂରାର୍ଥ ଥିବା-
ର ସ୍ଥାନାବସର ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଥାରିଲୁ ।
ପଥର ସଂକ୍ଷେପ ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଅଳଚ କୃଷ୍ଣ-
ଧର ବାବନରେ ଅଳକୁ ପାଞ୍ଚମାବ ଦେଲା ଗୋ-
ଟିଏ ବଲୋକଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଯୁଗନ କରିଅଛନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁର ଦ୍ୱିତୀୟ ଜ ୨୦ ଶ
ବନ୍ଦୀମେଣ୍ଟ୍ ଘାବାୟର ଅଗା ଥିଲା । ମାତ୍ର
ଧନାଳକର ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଦେଲା ନାହିଁ । ଏଥି
ରେ ଦେବା ଦେବା ବିଦ୍ୟିମାନେ ଉଗ୍ରୋଧ୍ୟାଦି
ଦେହର ଗନ୍ଧା ନ ଦେବାରୁ ପିନ୍ଧିକର୍ତ୍ତ ଦେଇନ
ପାଇବା ଦୃଷ୍ଟର ମୋଇଥିଲା । ବୃଦ୍ଧମନି
ମନ୍ଦାଗମ୍ୟ ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଗ୍ରା ହେଠିର
ଲୋକନାଥ ପରିହାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିବ ପଥ ଲେଖିବା
ସେ ଚ ୩ ଲା ଦାନ ସହି ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରଭାତର
ଲେଖ ପଠାଇଲେ ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ରଖିବା ସବା
ଯେ ଯଥାବିଜନନେ କରାନ୍ତି କଲେ । <
ବହୁ ଆଳନର ବିଷୟ । କେବୁଦ୍ଧିକ କଷ୍ଟ
ବୋଧ ହୁଅଇ ସମସ୍ତ ପାଠକମାନେ ଅବଗନ୍ଧ
ନାହାନ୍ତି । ଅଳ୍ପକ ବୃଦ୍ଧମନିଙ୍କ ଲେଖାବ

ଗେଷରୁଗ ଅବିକଳ ଲେଖୁ ଅଛୁଁ ଯେ ଜହଂଗି
ଦ୍ୱା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହିନ୍ଦୀ ଦକ୍ଷ ମଞ୍ଜଳୀ

ଗୋଟୁଳ ନୋକନାଥ ପରିତ୍ରା ପ୍ରଥାଜନଧନ
ବା ସ୍ମୃତି ମନୁଷ୍ୟ ନୋହିଲେ ମନ୍ଦ ଭାବିଲି
ଅନୁଭବର ଦିଶାକୁତ୍ତାରେ ପରିପୁଣ୍ଡ ଏବଂ
ଦିଶାଗାଲ ବ୍ୟକ୍ତି କହି ଆଜି ଏପରି ବଦାନ୍ତତା
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏପରି ନୁହେ । ସେତେବେଳେ
ସ୍ଵର୍ଗଭୋଗମ କିବାହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହରିହର ଦାସ
ଓ ମାରକଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର ତେଜିଲ ବ୍ୟାଘରର
ନବପୃଷ୍ଠର କଲକତାନଗରରୁ ପ୍ରତାଙ୍ଗବର୍ତ୍ତନ
କରନ୍ତି ଭେତେବେଳେ ଏହି ଦୟାଲୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଆମ୍ବୁ ସର୍ବତ୍ର ଗୁରୁତଥ ଶିଦ୍ଧକୁ ପୂର୍ବବର୍ଷ କାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ସମସ୍ତ ଜୀବତ ପ୍ରଦାନ କରି
ନବପୃଷ୍ଠରୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ମନ୍ଦ ତଥ ଗରି କଣ ସମ୍ମାନ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଦେଇ
କଲକତାରେ ପାଞ୍ଚାଳାଥକାଳି ।

ପରମେଷ୍ଠ ଏପର ଲୋକମାନଙ୍କର ଡି-
ଗ୍ରେଡ଼ର ଜନଙ୍କ କରିଲୁ ଏହି ଅମୂଳଙ୍କର
ପ୍ରାର୍ଥନା । ତାଣି ।

୨୩୭୮ } ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ମନ୍ଦିର
ଇତିହାସ

ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ କଲମାଳା ଦିନର କବି ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଏହାର ସମ୍ମାନର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେଲା । ଶ୍ରୀବାବୁମନେ କିମ୍ବା ଧୂଷରବଳାର୍ଥିଙ୍କ କବିତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

କେତେ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅପାର୍ଟ୍ମେନ୍ଟ

ଲେଖକ ଶା ୧୪ ଜୁଣ୍ଡ ତଥା ସେଇ ୧୮୭

ଶ୍ରୀ କୌଣସିର ଗ୍ୟାଲରୀ

602403

ମନ୍ଦିର

ଗ୍ରା ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରମଣି କଟକ ବକ୍ଷଧା ୫
ଗ୍ରା ବାବୁ ମୁଦ୍ଦର୍ମହ ଶାଖ " " ୧୯
କଟକ ଏହି ଡାକିଳମଧ୍ୟକା ସହିର, କଟକ ଦିଲ୍ଲୀ
ବଜାର, କଟକ ପିଣ୍ଡିଳୁଆନାଙ୍କ ଯଜାଲପୂରେ
ମହାନ ଓ ପୁରୁଷ ହେଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

୬୭୮

ତା ଏ ରଜମାହେ କୁଳର ସନ୍ଧାନମେହିଥାମ୍ବା । ଅଷ୍ଟାତ୍ମ ଦି ୨୭ ଜାନୁଆରୀ ଶକ୍ତିବାର ବିଷାକ୍ତେମୁଣ୍ଡଲ୍ ଫେଲେ ପରିଷକ୍ଷା ୪୩
ମଧ୍ୟବଳ୍ ଧାର୍ମ ତାବମାସଳ୍ ଚଂଗ

১৫৮

ଗତମାସ ଜାଣଂରଙ୍ଗର କଳିକାଳ ଅଗ୍ରଭାବ
ଗଜେଟରେ ବାଟିର ଆଇନର ପାତ୍ରାଧିକାରୀ
ମହିଳା ସଂଗୋପନ ହୋଇ ପଥର ହୋଇଥାଏଛି
ଆମେମାନେ ଏଥରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ମୁଦ୍ରା-
ପ୍ରସ୍ତରକ ପାଶୁଲ୍ପି ଅନେକାଂଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ-
ହୋଇଥାଏ ତହିଁ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରଥାନ ଏହି ଯେ
ଜମିଭାଗ ଉତ୍ସାହ କିମନ କରି ବାଜା ବୁଝି-
ଦେଖିପ ଏ କର ଅଦ୍ୟାତ୍ମବାର ଯେ ବିଧାନ
ପୁଣେ ହୋଇଥିଲା ତାହା ରହିଛି ହୋଇ ଗଲନ୍ତି
ସଙ୍କରି ବୋକିକ ନିଜମୂଳକ ଗୌରଦୀ ଏ
ଇତ୍ୟାଦି କରିଥିଲ୍ପ ଏ କର ଅଦ୍ୟାତ୍ମବାର
କଥ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏ ସଂଗୋଧନଟି ଯେ ସମସ୍-
ତର ମହୋନାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ପରିଷ୍କାରନାୟ ଥିଲା । ବାଜେ କର ବାଜାଗେ
ହୁକମବରତି କିମନ କରିବାଠାମ୍ବ ବଳିକର
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦିଲ୍ଲି କୁହାର୍ ଓ ଯେହଲେ ଅନ୍ୟ
କୋରି କର ବାଜାଗେ ସେପରି କିମନ ନାହିଁ
ଏଥପାଇଁ କାହିଁକି ଏମନ୍ତ କଟିଲ କିମନ

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନାଭାବର ଅନ୍ୟ କଷେତ୍ରମାନ
ଲେଖିବାରୁ ଅଶ୍ଵନ ହେଲୁ ଅଗମିଲୁ ସେଥିରୁ
ସଜ୍ଜାଗ ହେବା।

ପାଠ୍ୟଅଭିଧାରୀ ।

ମହାନଦୀ ଲାଟର ଇତିହାସର ପୁନର୍ଜାଗର
ଶକ୍ତିବୁଦ୍ଧିର ମେଳକୁର ସାହେବଙ୍କ କବେଶାକୁ
ଥିଲୁ ହୋଇ ଅବିଥିଲ । ଗତ ସପ୍ତାହରେ
ଆମେମାନେ ଏହାରୂପରେ ଦିନୁବିଧାନ କେବଳାର
ଲେଖିଥିଲୁଁ ତହିଁରେ କିମ୍ବା ଫଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
କି ଜାହାନ୍ତି ବନ୍ଦବା ନିରିତ ପ୍ରାୟକୁ ଠାରନିବ
ସାହେବ ଅଭିଥରେ ଯାଏକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ
ନିରାଶପାତ୍ର ଦୟମତ ପ୍ରାକାଶପୂର୍ଣ୍ଣାନରେ ରଖା
ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ପଥକଙ୍କଠାରୁ ଅସ୍ଵାକ୍ଷର ଉଚ୍ଛା
ନିଅଯାଇଥାଏନ୍ତି । ଯଥା ପରିଣାମ ସବୁପାଇଁ
ଠାରିବିଲେ ଠାରିବିଲେ ଇତିହାସର ଲୋକ
କେଇଥିଲା ଏଥିରେ ସାହେବ ଜାହା ରିପରେ
ଠାରିବିଲୁ ଦିନୁବିଧାନ କରି ଉପୁର୍ବାର ଏହି
ଦେବୁରେ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ଯେ ଭାକୁ ଅର୍ଥପିଣ୍ଡ
ସରଗୋଥ ସକାମେ ସେ ପଥକଙ୍କଠାରୁ ଅସ୍ଵାକ୍ଷର
ମାନୁଳ ଆଦ୍ୟ କରିବ । ଇତିହାସରକୁ ତାହାକୁ
କରି ଦେଲେ ଓ ରବିଷ୍ଣାଳରେ ସେ ବଦାର
ଇତିହାସ ପାଇବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖି ରଖିଲେ ।

ପୁଣ୍ୟକଲ ଦାମୋଦର ଜାପାଠାରେ ଏହିପର
ଅନ୍ୟମୂରମାନ ହେଉଥିବାର ଜାପ ଠାରିପ୍ରେରବ
ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ଆଜାମୀ ସପ୍ରାହାରେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ
ହେବ ସମ୍ଭୁତ ବିକ୍ରିବିନ ଏହି ଯେ ପୁଣ୍ୟ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ନଲେ ଅନେକ ମଜ୍ଜକ ହେବ ।

ଦୟାବଳ ରେଳ୍ସୁରାର ନୂଜିନୀ
କଥାନ ।

ପ୍ରାୟକୁ ମାନ୍ୟକର ଲେଖିତନେଷ୍ଠ ଏବଣ୍ଟର
ହେବଳ ଅଜ୍ଞାନିମେ ଦଜନାର ରେତ୍କୁର
ଜନରଳ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି ଏପଦେ-
ର ପ୍ରଥାନୀ ନଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯାତରାନ-
ରେ ବାବ କରୁଥିବା ସମ୍ମାନ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ
ବେଚେତ୍କୁର କରିରେ ଦୟକୁ କରିବା ମନ୍ଦୀର
ବାଇଅଛି । ଏହିଥ ଉତ୍ତାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି
ଯ ହିମେ ବେଚେତ୍କୁର ମନ୍ଦୀର ବସ୍ତୁର ହେବ
ଯେତେବେଳେ ଏ ଅଜ୍ଞାନସାରେ ଉତ୍ତମ-
ପେ-କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ
ତେବେକ ଥାକାର କଣେଲେଖାଏ ବକରେତ-
ର ଦୟକୁ ହୋଇପାରିବେ ।

ଏ ଦୋଷଶାପଥ ଅନୁସାରେ ସେହିମାନେ
ସ୍ଵରୂ ସେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ଉପରୁ
ଜୀବ ବିଧିବଳ ନେହେନ୍ତାନା ମୁଦ୍ରପ ଦିଆଯିବ
କୁଳ ଗତକଣ୍ଠା ଟ ୫୦ କା ଠକ୍ ଟ ୫୦ ଟାଙ୍କା
ଏ କମିଶନ କଥୀବକ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିମା-
ନୁସାରେ ଦିର ଦୂରାୟକ ହେବ । ଏମାନେ
ଦୂରାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵରୂପେ କରିବେ କେବଳ
କଲ କରିବାପାଇଁ ଜଣେଲେଖାଁ ଆମେଲାଭ
ସ୍ଥାଜନ ମାତ୍ର ଭାବାର ଦେଇନ ସବରେଇ
ପର ମୁହଁରୁ ଦେବେ ରହିଛିମେଘାଙ୍କ ଦେଖ
ତକ ନାହିଁ । ସରକାର କେବଳ ଚେତନା-
ହିମାଜ ଦେବେ ଏହି ବିଧିମାନବାରେ ଯାହା-

କୁର କର୍ମ କରିବାର ଛାଇ ଥାଏ ସେମାନେ
ଅବଳମ୍ବେ ରେଜଞ୍ଚାର କେନନରକଳ କରିବାକୁ
ଅବେଦନପତ୍ର ଫଠାଇବେ ।

ଏ ପ୍ରତାବାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ହେଲାଣି ।
ଦାର୍ଘ୍ୟରେ ଜଣେ ସବ୍ବେଳ୍ପାର କିମ୍ବା
ହୋଇଥାରୁ ଓ ଶ୍ରାଵନ୍ତିରତାରେ ଘେନମନ୍ତଃ
ଭୋଗା ତେଷୁକିଲେଇବୁବ ବାବୁ ଉଚନ୍ଦୁଦେବ
ଅଳ୍ପାଳରେ ନିସ୍ତରିଛେ ।

ଆମେମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଜାଗାକୁ କିମ୍ବା ନୋଟ୍ ବରଂ ଏଥରେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଲାଗୁ ଦେଖା
ଯାଉଥିଲା । ଦ୍ୱାରାକ ରେଜଣ୍ଡର ବରବାର
କିମ୍ବମହାର ଅନେକ ଜାଲ ଫରେବ ନାଲଙ୍ଗ
ଉହାର ଦେହଥିଲ ଓ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ
ମଧ୍ୟସଲବାହିମାନେ ହୃଦୟର ନ ଆଗଲେ
ବହୁର ଦ୍ୱାରାକ ରେଜଣ୍ଡର ବରବାର ନାହିଁ
ଏବୁର ଯେତେ ମଧ୍ୟସଲର କିମ୍ବା ହୃଦୟର
ରେଜଣ୍ଡରମହାମା ବସଇ ଜେବେ ଅନେକ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ଗନ୍ଧିମେଘା ବେତନରେ
ଶୁଭର ବୃଦ୍ଧିଲେ ଅନେକ ବ୍ୟଥ ପତିବ ଜାହିଁ
ବିଷାକ୍ତରେ ଯେଉଁ ନିଯମ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇ
ଅଛି ତାହା ସବାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଅମୂଳକର ଏହିବ ସନ୍ଦେହ ହେହଥିଲୁ
କି ଏ କିମ୍ବମହାର ଯେମନ୍ତ ଜାଲ ଫରେବ
ବୁଦ୍ଧି ନ ହୁଅଇ । ବାରଣ ବାନୁଜଗୋରଙ୍କ
ବସୁରେ ପୁଣେ ରେଜଣ୍ଡରର ବର ଥିଲୁ
ଜାହିଁରେ ହେବେ ଅନ୍ୟାୟ ହେବାର ଶୁଣା-
ଥୁଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବମରେ ସେହିପ ଘଟିକାର
ବ୍ୟମାଦନା ଗବର୍ନ୍ମମେଘକୁ ଉତ୍ତମ ବୋକ ହୀମୁକ
କରନ୍ତୁ ଜର୍ଜରାର ବୋଥ ଦ୍ଵାରା ପନ୍ଦରଜଣେ
ଚଲିବ । ରେଜଣ୍ଡର ଦିଗ୍ବ୍ୟାକ କରି ଲାଗୁ କଲି
କାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାର ନାହିଁ ଲେଖନକୁ କବର୍ତ୍ତିବର
ମତ ଏହି ଯେ ମଧ୍ୟସଲରେ ଥିବା କାହିମାନେ
ଲାଗୁ ନ ଜାଣିବା କିପ୍ରଲୋକମାନେ ଏ କର୍ମ
ରେ ବ୍ୟପକୁହୋଇ ଦେଖାଯାଇଥାରେ ବାର୍ତ୍ତା
ବିଲାଇବେ । ଯେବେ ଏ ହରୁ କିମ୍ବମହାର
ରେଜଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଲଇ ରେତେ
କହୁ ହଜର କଥାର ହେବ ।

ଡେଲି କଲେକଟଙ୍ଗ ପର୍ମ

ପୁଣେ ଯେଉ କିମ୍ବାରେ କେମଣି ବଲେ
ତଥା ସଦଗ୍ରାର୍ଥମାନଙ୍କର ଧରାବା କୁଟୁମ୍ବ ହେବା
ଏ ଅଜ୍ଞ ହୋତଥାର ଜାତୀ ଛାଇଛି କିମ୍ବା

ଅମ୍ବମାନରୁ ମେଘତଳରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣରୁ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର
ଶିଖର ପ୍ରଭାକରପାଦାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବଜୀବନ
ଏବଂ ଜନମାତା କଷ୍ଟକୁ ବର୍ଦ୍ଧାତ୍ମକ ଓ ଉତ୍ତର ଦିନ-
ରୀର ସାର୍ଥି କୋଷ ହେଲାର ନୂତନ ଶାୟମାନ
ପ୍ରଭାବ ହେବ ଓ ଉତ୍ସବରେ ପରାମା ମୁଖ୍ୟ
ହୋଇ ଉତ୍ସବକୁ ବନ୍ଦକୁ କର୍ମ ଦିନରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମଗେ
ପରାମା ଦେଇ କର୍ମ ପାଇବାକୁ ଆମା ଦିନ ରହି
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କୌଣସି ହେଲେ ବୋଲି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଯେବେନ୍ତି ବିଷୟରୁ ମୂଳହର କମିଟି କିମ୍ବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଗ୍ରାସ୍‌କୁ ଲେଫ୍‌ଟନଣ୍ଡ ଗର୍ଭର
ଜାହା ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହି
ହୋଲାନ୍ତି ଯେ ଅଛିକାଲି ଶିକ୍ଷାବ୍ରଦ୍ଧିର ଏବେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନ ବଢ଼ିଥିଲା ଏହିମଧ୍ୟରେ
ଅବେ ଲେବ ହସ୍ତକୁ ବର ଜାହାଙ୍କ ବାର୍ଷିକ
୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ବେଳନ ଦେଇ କର୍ମ ଶିକ୍ଷାକାରୀ
ଅନର୍ଥକ ଆହାର । ଯାହାକୁ କର୍ମ ବିଧାଯିବ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଗ୍ରେ ପଣ୍ଡାଷା ବୃକ୍ଷର ହେବ
ଯେଉଁ ମାନେ ଉତ୍ତମ ଅଚରଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ
ଶାଶ୍ଵତ ମାନବିକ ଉପସ୍ଥିତାର ସମ୍ମେଷ
ଜନକ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପଣ୍ଡାଷା
ନିଆଯିବ ଓ କେବଳ ଉପସ୍ଥିତ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ
କର୍ମଗ୍ରହକଠାରୁ ଏ ସବୁ ପଥ୍ୟାଜନ ହେବ
ନାହିଁ ଜଥାକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିହୃତ ମାନାଦେ
ପଣ୍ଡାଷା ନିଆଯିବ । ପଣ୍ଡାଷାର ବିଷୟ ଜୀବନର
ତ ଉପେ ହେବ ଯଥା—

୧୦ ଉତ୍ତମ ସାଥୀରଣ ଶିକ୍ଷାଲଭ ।

ପେଣୀଥୁ ଲୋହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଛାଇଗ୍ରହ
ଶାତାନ୍ତିକ ।

। ଶୋଇବାରୁ ଓ ରେନାୟ ସମ୍ପର୍କୀ
ପ୍ରଥାନୀ ଅଛନ୍ତି ଜୀବ ।

୪। ଦେଖେକ ଘରମାଣରେ ତୁମିଘରମାଣ
ବିଦ୍ୟା ଓ ବାଚିକୁମାନୀ ବିଦ୍ୟାର ସମ୍ବଲପ୍ରଦ ଜୀବନ

ଯେ କୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିତ
ପଣ୍ଡାରେ ଉଜୀବ ହୋଇଥିବ ଜାହାର ଜାଣ-

ଶ୍ରୀକପନ୍ଦିତଙ୍କରେ ପ୍ରଗ୍ରହ ହେବ । ଦେଖାୟ ଲେବା
ମାନେ ଅଧିକା ଭାଷାରେ ଏମନ୍ତ ଲେଖନପଦ୍ଧତି
ପାଇବେ କି ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ ମୋହରିର
କର୍ମ ଦରଖାସ୍ତକରେ । ଦୂମିଧରମାଣ ଓ କାହିକ
ମାତ୍ରରୁ କର୍ମ ଜୀବିତା କରାନ୍ତୁ ପ୍ରଯୋକନ୍ୟ ।
ସରବରଥରେ ପ୍ରାୟକୁ ଲେଖନକୁ କବିତା
କି ପାହିବ କେବଳକୁ କେ କାହିଁକି

ଲେବକୁ ଏଥର ଭାବିଷ୍ୟତକର୍ମରେ ସହସା ନିଯମ
କରିବାକୁ ସେ ମନୋମନି ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ନାହାନ୍ତି
ଜାଣିଲୁ କିନ୍ତୁ ଯେ ଦରକାରୀ ମହିଳାଗର
ହେବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ
କିନ୍ତୁ ପଶୁମା ଦେଇଥିବେ ଓ କୁମିଳିମାନ
ଜାଣିବ ବିଦ୍ୟା ତାତିବାର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇ-
ପାଇବେ କେବଳକୁ ହର୍ମି ଦୟାପିବ ।

ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ତେୟମ୍ଭି କଲେ-
ଦୂର ନିୟମିତ ଦିନରେ ବନ୍ଧୁରେ ଜଳ ହାତମ-
ଜାତାର ବନ୍ଧିଗରେ ସାହେବ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାଣରେ
ବରଥିଲେ ତେବେଳେ ଗ୍ରାସକୁ ମାତ୍ରମେ
ସାହେବ ଏହିନ୍ଦିମ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ଓ ଥିଲେ
ମାନେ ଗ୍ରାସକୁ ଲେପିନଗ୍ରେ ଗବର୍ତ୍ତିରିବା
ହେଉଥିଲେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଖି ଅନ୍ଧର ହେଲୁ ମାତ୍ର
କେହିଁ ପ୍ରତିକାହ ଦସ୍ତି ବି ଦିଗ୍ନମାନରେ
ଉତ୍ତମ ହାତମ ହୋଇ ପାଇବେ ନାହିଁ । କାହାର
ଏମାନେ ଆମଳ କୋଣରେ ଦର୍ଶି ଦିଲୁ ଦାନ୍ତମ-
କର ଗୁରୁବାର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ମାଟ୍ରକାଳ
ନାନାବାଚଣର ଜଣ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି
ଲୋକ ହାତମ ହେଲେ ତେବେ ସ୍ଵାଧୀନକା
ସହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବ ନାହିଁ । ଏଥାପରି
ଆମ୍ବମାନେ ବଢ଼ିବାର ଯେତେ ନାହିଁ । ହାତ
ମଙ୍କର ଗୁରୁବାର କେବଳ କେବଳ କୁଅନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଅବଶ୍ୟ ବିମେଷରେ ଓ ମାତ୍ରମେ
ବିନେଶର ମିଳାଇ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନେକ ତେୟମ୍ଭି
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁବାର ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣକରନ୍ତି । ଯେମେହିର
ନାନାକ୍ଷଣ ଯେ ପ୍ରବାର ଥିବ ସେ ଉନ୍ନତିବାଦ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଆମଳ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅଟେବଳେ
ଏହିନାନ୍ଦବାଧନ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କେବଳ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଅଭାବରେ ଜାହା ଦେଖାଇ ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦିଲାରେ କେବଳ କୋଣରେ
କଲେହୁର ଦୂରକଟି ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର
ସ୍ଵଭାବରେ କିଛି ଦୋଷ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ହାତମକାତାରେ ସୁଖଧର ଲୁହ କରାଇନ୍ତି ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ

ମର ପଦିକାଳ କୁନ୍ତଲ ଜହଳ ପ୍ରାଣୀମାତ୍ର
କନ୍ଦିଦନ ପ୍ରଶ୍ନାକଳିନ ହୋଇଥିଲ ଓ ତମୁହା
ଲକ୍ଷରେ ଖଣ ଅନ୍ତାଥିଲୁ ଥାକ ଓ ପ୍ରାଣାକଳ
ଅପରକ ଏବ ସହିକାଳରେ ଉପାସନା ହେଲା
ଅବ ମହୋପଦି ହୋଇଥିଲ ପରୀକ୍ଷାପନ୍ଥରେ

ବାହୁମାନେ ହାଙ୍ଗ ମୃଦୁଳ ଦେବ କରିଲାର୍ତ୍ତନ
ଦେବ ଦୁଇଥୁଲେ ଜଗରବାଦିମାନେ ଦେବାର
ପ୍ରଦୀପ ବାହୁରବାର ଦେଖି କେବେ ଲୋଭତା
ନେଇ ସଂକରିତ ଓ କେହି ବା ଗ୍ରମକବମୀ
ଦୋଷ ଦେଖ ଦେବାର କଳନା କରିଥିଲେ
ବାହୁମାନେ ଶ୍ରୀ ଦେବନମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶା-
କଳୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଦେଖି କେଉଁ
କେବେ ରପ୍ଯାଧନ ହେଲେ ।

ଜଳନ୍ତରିତ ମହାଗୟମାନେ ବାଲେଶ୍ୱର
ଦ୍ୱାରା ସିକ୍ଷାବିନୀର ସର୍ବ କିଞ୍ଚିତ୍ ଶୋଇ
ଅଛିବୁ ଏଥା ।

କାର୍ଯ୍ୟ ଅତିଳିନେ ଗୁଣ୍ୟମା

କାନ୍ତପରିବହନ ମିଶ୍ନ

ପାଞ୍ଚତମୀ ଦେଖାପତ୍ର

ମୋହଲର ବିମାନ ପ୍ରାଣ ହୁଏ ଯେ
ଏ କର୍ତ୍ତା କୃତିକର୍ମ ଉତ୍ତମ ଭ୍ରମେ ଲବାହ ହେଉ-
ଅଛି । କଲ ବର୍ଷା ଯଥା ବାଳରେ ପ୍ରଦୂର-
ନ୍ତ୍ରୟ ସାଇଧାତ୍ମି । ଶାସ୍ତ୍ର ବର୍କ୍ଷ ସାବେ-
ବଜ୍ର ଉଚର ଅଦ୍ଵିତୀୟ କି କାହିଁ ଜଣା ପରି
ନାହିଁ ।

ଅବ୍ୟାବ୍ୟ ପ୍ରତି ଶକବାର ଦିନ ଏ ୧୮ ଶାହିରରେ ଜୋପ ପଢ଼ିବାର କଲେଖାବତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଏହା କୁ ମାତ୍ର ହେବ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମନ ରହିଛି ହୋଇଥାଏ ଗଣେଶବୁ ଠିକ୍ ରଖିବାର କହିଛି ଯେହି ହୋଇଥାଏ ।

ପାର୍ବତୀ ଦେଶରେ ଅଜନ୍ମନ୍ତ ପୁରୁଷ ହେବାର
ଲୁହାହାନ ଓ ସୁଲପାନଗରପୁ ଅରମିନ୍ୟ-
ଲେହମାନେ ବଡ଼ ଦୁଃଖ ପାଇଥାଇନ୍ତି ଓ ସେ-
ଠାରେ ଶାହକୁ ସାହୀଯି କରିବାକୁ ବେଳ
ନାହିଁ । କାରଣ ଦେଶଯାତ୍ର ପୁରୁଷ ଏହିଲୁ
କାହାର ସମସ୍ତେ ଅପଣା ରକ୍ଷାନିମିତ୍ତ ବାତର
ଅଛନ୍ତି । କଲିକାର ସାହୀଯି ପାଇବା ଧରିବା
ଏ ଅବିପର୍ଯ୍ୟ । କରିବା ହୁଅର ଧକ୍କେକମା-
ନେ ବରମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷପାତ୍ରର ବଞ୍ଚିକୁ
ଶାହୀଯି କରି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ଯଗ ଓ ପରକା-
ରାତ୍ରି ଥର୍ମ ଲାଜ କରିବେ ।

ମାର୍କେଟ ଦେଶରେ ଧନୀ ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ
ତଥା ଓ ଶିଥାର ଜଣି କାହାରକାର ଖଣ୍ଡିଏ
ଧାରମୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କୁଅର କଥକ
କୁଅରେ ଯେଉଁ ଧାରମୁ ମୁତ୍ତିଳା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଉଥିଲୁ ତାହା ଅଛି ଉତ୍ତର ଅଚାର ଓ ଏ-
ବେଳେ ଆମେରିକା ଜାତ ହେବାର ଆଶ୍ରମ ଥାଏ ।

ଯତ୍ତି ଗବଣୀମେଘ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ହଣ

ପ୍ରଦୟନ କରିଥାଇଲୁ ବମ୍ବେଇଲୁ ଲଳକମାନେ
୩୦ ଲୁଷ ପ୍ରଜା ଦେଲେଖି ।

ରେବନ୍ ଗୋର୍ଜ କିଧାଳ କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ମେ
ଚିଲିତବର୍ଷ ଛନ୍ଦକନ୍ତାକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କିମିତ
କଲେକ୍ଟିଂରୀମାନେ ଗତ ପୁଲବର୍ଷର ରେଜନ୍ପୁ-
ର୍ଷକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ମୂଳ କରି ଉଦ୍‌ଦୟାର
ଯାହା ଉପରେ ଯେତେ ଠାକୁ ହେବ ଜହିଁର
ରତ୍ନନାମା କାରି କରିଦେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ-
ଠାରେ ଉଣା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେବ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ମାନରେ ଗର୍ଜବର୍ଷମାନଙ୍କ
ରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବ ହେଠାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରି ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ମୋଧୁବଲ୍ଲଙ୍ଘ ପଦିକାର ଜଣେ ପଥପ୍ରେ-
ରକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କୃତି ଓ ଲବଣ୍ୟାଗ୍ନ ନାହା
ଗେଗ ଗାନ୍ଧି ହିଅଇ । ଏବସ୍ୟ ଅମେରିକାର
ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ନିର୍ଦ୍ଦୀପୁ କର ଗଣ୍ଠିଏ ପୁସ୍ତକରେ
ଲେଖି ଆଛନ୍ତି । ପଥପ୍ରେରକ ପୁସ୍ତକ । ଏହିପା-
ସୁରେ ବିଦ୍ୟୁତି ସେବିକୁ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହି ପାଇସ୍ତା ଫର୍ମିଦେଇ ପ୍ରାଣିରେ ଅଧିକାଳ
ଲବଣ ମିଶ୍ରିତ କରି ଏକ ଖେଲନିଳିଯ ଲେ-
ଗାଏ ଦିନକୁ ତତ୍ତ୍ଵର ଲେଖାଏ ଜଣେ
ବୋଷ୍ଟିରେଗିଲୁ ଖୁଆରଲେ ଓ ଦାରେ ସେହି—
ପଦାର୍ଥ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଅଳ୍ପଦିନରେ ସେ ମୁକ୍ତ
ପାଇଲା । ଅରି ଜଣକୁ ଶୂଷ୍କଗେଗ ହୋଇଥିଲା
ସେ ତିନିଷ୍ଠାତିରେ ଏହିପାୟଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ
ଲୁଭ ବଲା । ତେଲିକିମୁସ ଏଥକୁ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ଲବନ ମହୋଷୟ ଅଛଇ ମାତ୍ର ତାକୁରିମାନେ
ଜର୍ମିପତି ଅବଦ୍ୟ ମହୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନାହାନି ।

କାବୁଲର ତେଜିଷ୍ଟୀସ ସଂଦାଦ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସବଧାର ମହମଦପ୍ରାଚୁବଜ୍ଞାନ
ହିନ୍ଦୁର ବିଜ୍ଞାନ୍ତି କଥା କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାର
ଜାହାଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ ସୁହି କରିବାପାଇଁ ଦେଇଥ
ହାତର କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କାବୁଲର
ଅବଶ୍ୟକ ଭଲ କଣ୍ଠ ଜାହିଁ ଦୃଷ୍ଟି ଅଭିଭବେ
ଆଗେର ଧ୍ୱନି ଅଭ୍ୟାସ କରି ମହି ଲାଗ୍ନାପାଇ

ମାତ୍ରାଜମେଲ ଲେଖନ୍ତି ବି ଯେବାର
ଫେରିଥିବା ଏବଙ୍ଗଣ୍ଡ ବଜ ଅରଦୟକାହା-
ଜ କାଳ ବିଠକରେ ଜାରେ ଚାମ୍ପାର ସମ୍ମ
ନମ୍ବ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଉକୁ ଜାବାକରେ
ଜ ୧୦୦ ଟଙ୍କାରୀ ଥିଲେଇହୁ ମଧ୍ୟ ଦେବଳ
କ ୧୯ ଟଙ୍କା କଣ୍ଠାରି

ଶିଳ୍ପେଣ୍ଟିଆର୍ଡ ଅକାଡେମୀ ଛୋଲ ପି

ଅମୃତପରକ ହିନ୍ଦୁମାନେ କେବେ ଦିନ ହେଉ
ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଘଣ୍ଟବଧ ଏବଂ ଗୋମାଣୀ
ବିଦ୍ୟୁ ଲିବାରୀ ସକାଶେ ଜାର୍ତ୍ତିମେଘଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳୀ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସନ୍ନୟୟେ
ଏମନ୍ତ ଆଗା ସମ୍ପଳ ହେବାର କଠିନ ସତରଂ
ନେଇ ଗ୍ରେୟ ହୋଇ ଅଧିକା ଦ୍ୱାରେ ଏ ବିଦ୍ୟାର
ନିବାରଣର ଦ୍ୱାରା ନେଇ ଉତ୍ସପ୍ରାହ ପ୍ରବୃକାର
କେତେକଣ ହିନ୍ଦୁ ଅସ୍ତ୍ର ସେବ ଅମୃତପରକ ପର-
ବଧ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ତିମଣ କଲେ ଓ ସେଠାରେ
ଗୋରହୃଦୟ ମୁଖଲମାନ କଷେତ୍ରମଙ୍କ ହତ୍ୟା
କଲେ । ଶ୍ରୀକଟଙ୍କ ଜଣ୍ମ କରି ଡାକ୍ତି ପଢ଼ି
ଇଲେ ଓ ଆଉ ଦୂରକଟଙ୍କ ଏମନ୍ତ ଆଦାନ
କରିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ମର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଓ ଅନ୍ୟ
ଜଣର ବହୁକାର ଆଗା ନାହିଁ । ହତ୍ୟକାରୀମା-
ନେ ଅବଦ୍ୟ ଧ୍ୟାପତ୍ର ନାହାନି ।

ପାଦ୍ୟାବିଦୂର ଲେଖନ୍ତି କି ଜଣେ ଗପଶି
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ବ ୧୦ ୩ ଦର୍ଶ ବୁଦ୍ଧରେ ମରଖଳା
ଏବଞ୍ଚିତ୍ତି ବ ୧୦ ୪ ଶକ୍ତି କରିଥିଲା ଅଥବା
ଯେନେବେଳ ପାଇ ଲାଗୁ । କଣ୍ଠଦୂନରେ ଏହାକୁ
ଉନ୍ନବି ଯେନେବେଳ ଦେବାର ଭାଜି ଥିଲା ।

ମୋରେ ସ୍ଥାନମାନକରେ ପେନସେନ
ଭୋଗିବା ଦିନରେ ଦୟାକାଳ ରେତୁଷୁଣ୍ଡ କରି
ଅର୍ପଣ ଜରିବାକୁ ଗବଣ୍ଟି ମେଘ ମହିମା ଦର
ତଦିନୁଧାର କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କଲେଣି ବାର୍ଷିକରେ
ଜଗେ ପେନସେନ ଭୋଗ ଦିଶୁକୁ ହୋଇଥାଏ
ତେ ଗ୍ରାମମୂରରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଥାରେ ଦିବ୍ରି

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ମହିମାବର ପ୍ରାସୃତ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଧର୍ମିକା ସମ୍ମାଦିକ
ମହାଶୟ ସମ୍ମାନେ ।

ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ ! ଅମୃତ ଏ ପୁରାନଗ-
ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଦିମାନ୍ତକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଷ୍ଣର୍ତ୍ତମ୍ୟ
ଦେ ଗର ଆଜନ ଦୂରଳ ପ୍ରଚଳ ହେଲା,
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଘରବାଲୁମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଗ୍ରର
ଯାଦିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ୟ କିଳଗ ପ୍ରାଣ ହେବାର
ଦେଖି ଦୁଃଖର ସହିତ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଲିମ୍ବଗରେ
ନବେଦିନ କରିଥିଲୁ ମହାଶୟ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ
ସଂଶୋଧନ ବର ଅପରାକ୍ରମ ଦେଗରୁଜେବ-
ପରିକାରେ ଫ୍ଲାକବାକେ ବାଖୁକ କରିବା
ହେବି ।

ମୁଦ୍ରାକଣ୍ଠ ପାଇଁ ଯେ କି ଯାଏମାନେ ଆଖଣା ହେଲା ତଥାପି କାହାରେ

ଷେମାନେ ଉକ୍ତ ଘରର ସଂପିକଟ ଫିଲ୍
ଟ ୧ ଙ୍କା ଓ ଯେତେଜଣ ଯାଏ ରାଜିବାର
ଅନୁମତିପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଜହାଁ କରିବା କଣସ୍ତେଳ
ଟ ୦୭ ହିମାବ ଯାଏ ଫିଲ୍ ଏବନ୍ଦରଷ ମକାନେ
ବରକାରକୁ ଦେଇ ବରମରମାନ ଆପଣା
ଘରେ ଯାଏମାତ୍ରକୁ ରାଜିପାରବେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଯାଏଇଠାର କଣସ୍ତେଳ କେତେ ଘରକା
ନେବେ ଗହିର ବିଛି କିମ୍ବା କ ଥିବାର ଏବଂ
ବାଲମାନେ ଧର୍ମଧର୍ମ ବିଜ୍ଞ ବିଶ୍ୱର ନ କର
ଯାହା-ମନେ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ନେଉଥିଲା ।

୨ ପୁ । ସ୍ଥାନମାଧୀ ସମୟରେ ନୁହନାଇଲା
ପ୍ରଗତି ଦେଉଥିବା ଓ ଉଚ୍ଚତା ଯାର ଏକବାଜା-
ମାନେ ତଥମନ୍ତ୍ର ଅବଗତ ନ ହୋଇଥିବାର
ସେ ମମଦୂରେ ଯେଉଁ ଯାହିମାନେ ଥିବିଥିଲେ
ତାଙ୍କମାଜକାଳୀର ଭୟପ୍ରସର ହାତିପାଇଁ ଫିର
ଠାଁ ଛା ଆଜି ଘରଭାତୀ କଣପତି ଠାଁ ଛା
ଜେଇଥିଲେ ବିକ୍ରି ରଥସାଧ ଉପଲବ୍ଧରେ
ଅଥବା ଯାହି ଅଛିବାର ଦେଖି ପ୍ରଥମ ଜଣପତି
ଠାଁ ଛାର କେବାର ମୁହଁ କର କିମେ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଠାଁ ଛା ଓ ଠାଁ ଛା ଓ ଠାଁ ଛା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲୋକବିଶେଷରେ କେବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଗଲ ।

ୟ । ଯେଉଁମାନେ ଉପରଳିଲିବ ବିଧାକ
ଅନୁମାରେ ଦେବାକୁ ଅମୃତାର କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମ
ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଏବେ ଉତ୍ତବକୁ
ଶ୍ଵାସ ନ ଦେଲେ ସ୍ତରରୁ ସେ ଗରୁବଯାଦି
ଥଦାରେ ପତ୍ରରୁ ଖେଳ ତ ବର୍ଣ୍ଣା ଜୀବ
ସମ୍ବନ୍ଧା କ୍ଷେତ୍ର କଲେ ଏବଂ ଦେବତାକ ଯାଦି
ଏବାକାଳମାନଙ୍କର ଏଥି ଅଗ୍ରମ୍ବରର ରକ୍ଷା
ପ୍ରାଚୀବା କାରଣ ଅନୁଭବାତାର ଯାନକା-
ଦେଇ ଧୂର ନମ୍ବା ଅରଣ୍ୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଧନକାତ
ମାନଙ୍କରେ ହୁଅନ୍ତିରି ବିଷା କାହିଁ ଥାଇଁ କିମ୍ବା
ଶା ସତକ ଦରନ କହିଛି ଦୁଇତମ୍ଭେ କଜାମ୍ବାତ
କର ପିମ୍ବେଷ କିମ୍ବା ସହ୍ୟ କଲେ ।

୪ ଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନକ ନିହାରମ୍ୟ। ଏଥରେ ଯାଦି-
ମାନବର ସୁମୁଖ ରକ୍ଷା କି ହୋଇ ଦିଇଲା
ଯକ୍ଷରେ ତେଣେ କଥାକି ଦୀର୍ଘବାର ସମ୍ମାନିତ
ଏବଂ ସରକାରଙ୍କର ଫିର୍ମ ଅଧିକୃତ ଦେବାର
ଚନ୍ଦେଜେ ଛାପକ ହେଲା ତାହା ଅନୁମାନ କରି
ଦେବଗାୟାର ମାତ୍ର ବୌଦ୍ଧମର୍ମ ବିଷୟ ଏହି ଯେ
ଏକଷ୍ଟ ପୂର୍ବମୁଖ ଅନୁକ ପାତି ଦୃଢ଼ି ଶୋଇଥିବା
ଓ ନିର୍ମଳ ମେଦାକ୍ରମ ହୋଇ ଏକମର ଅନ୍ତର
ପାତକ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଏକକଣ ଯାରୀ ସମ୍ମାନ
ଓମରଠା ମେଗରେ ଅନ୍ତର ଦେବାର ଦେଇ

ନ ଗଲା କିନ୍ତୁ ଫେର ସିଦ୍ଧାର ଯାହିଁ ମାନଙ୍କର
ବାହୀରେ କି ହେବ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ଯାହା
ହେଉ ଏବିଷ୍ଟରେ ମାନୁଷଙ୍କ ମହାଶୂନ୍ୟ
ନିମ୍ନରକ୍ଷ ଦୟାଜ୍ଞ ବିଶେଷ ଶୈଖିଷ ଲବ
କରିବେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।

* ୫ । ସମୟ ଯାଦିମାନେ ଏହବାକୁ
ହୋଇ କଷ୍ଟବାର ଶୁଣାଗଲା ବି ସରକାର, ଯେ-
ପ୍ରତି ଯାଦିକଳାଗ୍ର ଥିଲା ୫୦୫ ଅଣା ହସାବ
ଫିର ନେବାର ନିୟମ କରିଥିଲୁଛି ଏଥରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅପରୁତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସରବାଳ-
କଷ୍ଟବାର ଉଚ୍ଚ ଫିର ଅଧିକ ଜଗିବାର ବିଧାନ
ନ ହୋଇ ନିଜ ସରକାର ଯାଦିମାନଙ୍କଳାଗ୍ର
ଆଧାର ବର ନେବାର ନିୟମ ବର୍ତ୍ତଯାଇଥିଲେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚ ୫୦୫ ଅରା ଫିର ଅନ୍ତରେ
ସରକାର ଦେଇ ଥାଅନ୍ତ ଏବଂ ଲୋଗର୍ଷତ୍ତ ସରବାଳମାନେ ଏତେ ଅୟୁଷତ୍ତ ଯାଦିମାନଙ୍କ
ଦିପରେ ପ୍ରକାଶ କର ନ ପାରନ୍ତେ ସରଫ
ଅନେକ ଯାଦି ଉଚ୍ଚ ସରବାଳମାନେ ଅପରା
ଇତ୍ତାନ୍ତାରେ ସରମାନଙ୍କରେ ରଖି ନ ପାରିବ
ନିମିତ୍ତ ସ୍ଥାନ ନିଯମପଣ ବର ସ୍ଥାପନରେ ଯେଉଁ
ଦରେ ଯେତେ ଲୋକ ରହିଗଲାନ୍ତି ତରିକେ
ସାର୍ଟପିକଟ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ସାର୍ଟପିକଟ୍
ଫିର ଏକ ଠଙ୍କା ଦରବାଳଙ୍କ ଲିକଟ୍ର ନେଇ
ସରକାରରେ ଦାଖଲ କରନ୍ତେ ଏହିପଣ ନିୟମ
ବର୍ତ୍ତଯାଇଥିଲେ ଉତ୍ତମ ଦୋହରାନ୍ତା ପୁଣି
ସରବାଳମାନେ ଫୁଲେ ଯାଦିମାନଙ୍କୁ ରଖି
ଯେହିପଣ ସରତା କେଉଁଥିଲେ ଉଚ୍ଚ ଅନ୍ତରେ
ନେଇ ନ ପାରିବ ବରସ୍ତରେ ନିବାରଣ ଥାନା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିକଣରେ ନେଇଥାଇଲେ ସେମୁଳେ
ଯେ ବର୍ଷ ପୂଜା ଏହିବାର କେବେ ତମ୍ଭର
ଅଶ୍ଵର୍ଦ୍ଧ କି ଆଛି ।

୨୯ । ଏଥର ଖୁବ୍ ଜଣାଯାଉଅଛି ବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଯାଦି ବି ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅପିବେ ଜାଙ୍ଗ-
ମନ୍ଦିରକୁ ଫିଲ୍ମର ଦୀପି ଦେଖାଇ ହେବ ତହୁଁରେ
କିଛି ଯନ୍ତେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସରକାର ସେଥିର
କିଛି ଆଶ୍ରମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚଳନ କିମ୍ବାନୁସାରେ
ପାଇଁ ନ ଥିବାକେ ଏହୁଲେ ଯାଦିମାନଙ୍କ କହିବା
ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର ବସନ୍ତକୁଠାର ଫିଲ୍ମ
ଆହୁଯକବିବାର ପ୍ରଥା ଚଳନ କିମ୍ବାର କଣ-
ପର ଟୁୟ ଥଣ୍ଡା ହୁଲେ ଟୁୟ ଥଣ୍ଡା ପ୍ରରକଣରେ
କିଥିଗଲେ ଦୃଢ଼ା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆୟୁହେବା ଫିଲ୍ମ
ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଷଙ୍କ ବିବିହେବା ଜାହା ଯାଦିମା-
ନେ ଅଛି ସନ୍ତୋଷପୂର୍ବ ଦେବେ ଏହି ଫି-
ଲ୍ମମ ଗଞ୍ଜାଧାରକଙ୍କର ସମ୍ମର ହେବକାର
ସମ୍ବାଦନା ଅଟେ ଏହୁଦର ଅସ୍ତ୍ର ଶାୟତ୍ର
ଶା ମହିମାକର ଶା କମିଶୁରବାହେବ ଏଥର
ସୁନ୍ଦର ଗାସୁକର ଏରବାନମାନଙ୍କର ଏହି
ଅଭିନନ୍ଦ ନିବାରଣ କରି ଛାଇ ।

ଭାରତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂପର୍କ ୧୯୮୮

ଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତିକପ୍ରସାଦ ଅଳ୍ପମ୍ବେ ପୁଣ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବନ୍ଦମାଳା ମିଠା କୃତ ଉଚ୍ଚଲ
ପକୁନଳ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ୱାରାବାର ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ବନ୍ଦମାର୍ଥ ପ୍ରକୃତ ଅଛି । ଶ୍ରୀବନ୍ଦମାଳାରେ କିମ୍
ମୂଷରକାରୀ କର୍ତ୍ତାରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳା କଟଳ ପ୍ରାପ
ହେବେ ।

ବୁଲ ପ୍ରିସ୍-କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ

ବୃକ୍ଷ ଗା ୧୯ ରିଣ୍ ଲୁନ ସନ୍ ୫୦୮
ଶା ଗୋଟିଏବର ବୟ
ସେହିପଣ୍ଡ ।

ମୁଖ୍ୟାତି

ଶ୍ରୀ କୃତୁବ୍ରତ ଗନ୍ଧାନଗରେ	ପଦ୍ମିନୀ	୫୨୯
ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଶ୍ରୀଦେବକଲ୍ପନା	କଟକ	୫୨୯
" ଗୋଦନଚନ୍ଦ୍ରପାତା	" "	୫୨୯
" ସୁମେଷ୍ଠ ମାହାତ୍ମୀ	" "	୫୨୯
" ଶୁଭମିଶ୍ରମାରାଜେନ୍ଦ୍ର	" "	୫୨୯

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍ ମେଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭୮

ତୋଟକୁ ମାଛେ କୁଳୁଇ ସନ୍ତୋଷମେହିଥା ନୁ । ପ୍ରାବିଶ ଦି ୧ ଜାନ୍ମ ଦିନ ପଞ୍ଚମାଲ ଗନ୍ଧବାର ଦର୍ଶାନୋମୂଳ୍କ ଦେଖେଇ କର୍ଷକୁ ଠେଣ୍ଡି ନନ୍ଦପାଲ ପାଇଁ ପାତଙ୍ଗମାୟିଲୁ ଠେଣ୍ଡି

ପ୍ରତିନିଧିକ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୫
ଦର୍ଶନେମୁଳ୍ୟ ଦିଲେଖ କର୍ଷକୁ ଟ ୨୭
ନିଧିପଲ୍ ପାଇଁ ଜାକମାପଲ୍ ଟ ୩୩

ପୁଣ୍ୟ ବରତା ଅଛନ ।
ଏ ଧରନ ପଚଳ ହେବା ଦିନଠାର ପୁଣ୍ୟ
କଲେବରେ ଯେତେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଉଥିଲୁ ମର
ସପ୍ତାହରେ କେ କରିଲେ କଣ୍ଠେ ଏଥିର ମସି ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷକ୍ଷଳ । ଏ ହୃଦାରେ ମୟ ଆହଁ ଶାରୀରିକ
ପଥ ପ୍ରଭାବ କଲୁ । ଏହା ପାଠ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟତିଥି
ହେବ ଯେ ଶେଠୀ କର୍ମକାରକମାନେ ଅଳନେର
ପ୍ରକୃତ ନର୍ମ ଫୁଲ ନାହାନ୍ତି । ଯାଦିକୁ ଉତ୍ତା
ଦେବାଗାର୍ ସେମସ୍ତ ଏର ଅଛି ମେଥୁଗାର୍
ଭକ୍ତ ଅଛନ ହୋଇଥିଲୁ । ନୋହିଲେ କେବୁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ବିଶାରେ ଅପଣା ବନ୍ଦି କୁମୁଦିଙ୍କ
ଅଣି ରଜିଲେ ଯେ ଉତ୍ସଂଘାର୍ ଦଶମାୟ ହେବ
ଏହା ଅରନରେ କାହିଁ ଦିନୀ ବାବରୁ କର୍ତ୍ତା-
କର୍ତ୍ତା କରିଦେଖୁ ନୁହଇ । ଏହିଥି ଅରୁପାୟ
ହୋଇଥିଲେ କଢ଼ାଏବ ପ୍ରତି ଅଛନ ହୋଇ
ଯେ କେବଳ ପଥକୁ ବର୍ଣ୍ଣକରିବା ଏବଂ ତାହାର
କାହାର ଦେବାର ବଧାଳ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିମେ-
ପତଃ କେବୁ ଅପଣା ବନ୍ଦି କୁମୁଦିଙ୍କ ବସିରେ
ଅଣିଲେ ଜାହାରାର ଉତ୍ତା ନିଅର ମାଟୁ
ଜେବେ ଉତ୍ତାଏର ଅଛନର ଅଧାନରେ ତାହା
ଏବଂ କିମେର ଅପିବ ।

ବଜ୍ରକୁଳ ବାବାକୁଳୁ ଦିତାର ଦେବା ଅଭିନ୍ନ
ଅଭିନ୍ନର ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଦେବାର ଜଗାମାଧ ।
ଯେଉଁ ସମୟରୁ କରନ୍ତାଥିଲୁ ନନ୍ଦି ଓ ଦେବା
ପକାଇ ଦାରାଧିକ ହେଉ ସମୟରୁ ବଜ୍ରକୁଳ
ବଂହାରରେ ଦେବିଙ୍କ ଅଭିନ୍ନ ଅଭିନ୍ନର ଓ

ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କିମିତି ହାପିତ ହୋଇଥିଲା
କଗନ୍ଧାରେ ରଥଲେ ଘରେ ସେ ଜାହାଙ୍କ ଦିନରେ
ଯାଏ ଓ ଅପରି ଜାହାଙ୍କ ଛୁଟା ଉଲ୍ଲେ କରିବା
କରୁରେ କରିବ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ସହିତ ସଙ୍ଗେ
ଜାହାଙ୍କ ଦେଇଥାର ଏହାଙ୍କ ଭାବାର ଦେବା
ପାଇଁ ମାଟ୍ରେଷ କେଉଁ ଧରିଛନ୍ତି ନିଜେ ଶନିଆ
ପାରିଥାବୁ ତଣାଯାଉ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ ଭାବକଳା
ସହି କରି କରିଥାବୁ ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ
ହେବା ଜାହାଙ୍କର ବିଷେଷ କାମ୍ୟ ହେଉଥାଇ

ଆମେମାନେ ଧୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସାତପୁରଗ କେତେ
ଖଣ୍ଡ ପଦ ପାଇଅଛୁଁ ହାନାହାନରେ ଏ ହସ୍ତା-
ତରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଅନ୍ଧମ ହେଲୁଁ ।

ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ କମ୍ପ୍ସର ବର୍ତ୍ତିତା ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଲ୍ୟରେ ସମ୍ପଦ ଯୋଗିଣୀ ଦେଇ
ଅଛି କି ଏମାତ୍ରକାର ଅଛିକିନ୍ତି କର୍ମଚାରୀ କି
ଜାହାଙ୍ଗର କର୍ମରେ ନିଯୋଗ ହେବା ଗଛେ କେ
ପରାମର୍ଶଦେଇ କାନ ହେଉ ବି *** ଶି ବଧୁଃକମ୍
ହେଲାତାର ଥାର ପରାମର୍ଶ କର୍ମ କରିଥାରିବେ
ନାହିଁ । ଯେତେ ପରାମର୍ଶ କର୍ମର ସ୍ଥାନ-
ମେତ୍ର ହୋଇବି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥବ କାଳ ଉତ୍ସବାର
ହେବ ତେବେ ସେ ଯେଉଁ ମହନ୍ତୁମାରେ କର୍ମ
ଗ୍ରଥବ ସେଠାର ବାଦିମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଲ୍ୟକୁ
ଅପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉ ଦେଖାଇଲେ ଆଉ ପାଇଁବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂବର୍ଷ ବ୍ୟବସର୍ଥରେ ସେ ବାନ୍ଧି
କର୍ମରେ ଭବିତାରିବ । ଏଥର ଅର୍ଥବ ଶାସନ

ଗବ୍ରୁଣିକେନରଳ, ସାହେବଙ୍କ ବନାଅନୁମତି-
ରେ କେବୁ କର୍ମ କରିଥାଇବ ନାହିଁ ।

ପୁରେ ଏ ଲିପୁନ ହେବଳ ଯେଉଁ ମାନ୍ଦି
କିଯୋଗ ହେବା ଗବଣ୍ଣିମେଳୁ ଗଜେଟରେ ଛପା
ହେଉଥିଲ ଧେହମାନଙ୍କର ପ୍ରକଳ ଥିଲ ଓ
ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅମ୍ବଦେଶର ସୁମୋଗୁ ଦେଖୁଟା-
ବଳେତ୍ତର ବାବୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟାଧନଦାସ କର୍ମ ଜୀବନ-
କର ପ୍ରେସର ନେବାବୁ ବାଘ ହେଲେ କର୍ତ୍ତମାନ
ଆଜିର ଜଣାୟାଏ ଯେ ଆମଲକୁ ଯତି ମଧ୍ୟ
ଏ ଅଜ୍ଞ ଚଟିକ ଏଥାରୁ ପଞ୍ଚାବଜନବର୍ଷର ଅଭ୍ୟକ
ବୃଦ୍ଧତା ଅନେକ ଅମଲ ପାପ ବହୁମହିମା-
ରେ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାବେଳକେ
ବାହାରଗଲେ ସରକାରୀକର୍ମର ଅସ ଦିଆ ଘଟି-
ପାରେ ଅଭିବକ୍ଷ ରରସାନ୍ତ ଅର ଯେ ବର୍ଷ-
ମେଲୁ ହିମରଃ ଏ ଅଜ୍ଞ ପ୍ରତଳକରିବେ ।

ସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିବେଚନା ହଲେ ଏ
ଅଜ୍ଞାନୁ କୌଣସିଥେ ମନ କୋଳିଯାଇ କା
ମାରେ ଧର୍ମକର୍ତ୍ତା ଦୟା ଦିଦାର ମନୁଷ୍ୟକୁ
ବୁଝା ବୋଲିଯାଏ ଓ ବୁଝା ହେଲେ ମନ୍ଦିର
ଦୂରନାହିଁ ଓ ପରିମା ଓ ଉତ୍ସାହପଦକାରେ
ଯେବେ ବରକାର ଗନ୍ଧି ଉତ୍ସାହ ଦୋଷରୀ ଏ କୁରି-
କୁ ଉତ୍ସାହେବାର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛିକୋଣ ଲେବେ
କାଳ ବୃଦ୍ଧି ସମାଜ ଦୋଲୁଥାନ୍ତି କିମେଷରେ
ଜିବାଲ ସରକାରୀ କର୍ମର ଯେମନ୍ତ ଘର
ବାଲୁଅଛି ସେଥିରେ ଅଛି ପରିମା ସୁବାନ୍ତ
ମାଂସାଧାର ନାହିଁ ଗନ୍ଧିପଦେଶିଥାର ଆଜ୍ଞାୟ

ବସି ହୁକା ଟାଣୁ' କର୍ମ କରିବାର ଦିନ ଅଛି
ଫେରିଥିବାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧନା ହାତୁଁ ସୁଜଗାଂ ଗବ-
ର୍ମେଖାଳୀ ଅଛି କାଳୋଚିତ ଧର୍ମାନ୍ୟାଶୀ ଅଛି

ବ୍ୟାକର

ଏହି କର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ପାଇନାର
ପାଶୁଲିପି ସଂଗୋପକ ଦୋଇଥିର ଅଧି
ବଜଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ପରାରେ ଉଚ୍ଚତା କରଇ
ହେବ ଓ ତୁଠେ ବିଦ୍ୟବିବ ହୋଇଥିବ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପୂର୍ବର କହୁଥାରୁଁ ଯେ ଏ ପାଶୁଲିପି
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ସକ ସାହେବ । ସେ
ଧୀରଷ ପାଇବା ଇକ୍କାରେ ଏ ବର୍ଣ୍ଣ ନେଇ-
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବା କରିଦାର କି ଦେଖିଯୁଗେବ
ନୁହେ ବିଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧବିବମାନ ମଧ୍ୟ ଜାହା-
ଙ୍କର ଜନା କରିଥାଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପୃଷ୍ଠରୀ
ପ୍ରଜାଙ୍କଠାର ଟାଙ୍କେ ଜେବା ଜାରଣ ଯେ ବ୍ୟବ୍ରତ
ବିଦ୍ୟମାନ ଚରିବାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ଜାହାର
ପ୍ରଗତ୍ୟା ପାଇବାର ଅଗା ଅଗନ୍ତ । ଗବର୍ଣ୍ମୀମେ-
ଣ କରିବିରମାନେ କିମ୍ବତ ବୋଲିଆନ୍ତି ଯେ
ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାମାନେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିନ୍ତି
ଜାହାଙ୍କ ଜାହାର ବିବାର ଉତ୍ତର ମାତ୍ର ବନ୍ତି-
ମାନ ଗବର୍ଣ୍ମୀମେଣ୍ଟ ଏମନ୍ତ ଭାଷାୟ ବାହାର
କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ କୋଣସି ପ୍ରଜା ଟାଙ୍କେ ପାଇସନ୍ତ
କିମ୍ବା ପାଇବ ନାହିଁ । ସରକାର ଉପରେ
ଠଙ୍କାରେ ଏବସରସା ଦେବାରୁ ପତ୍ରକ ଓ ଜାହା
ସଙ୍ଗେ ଯେ କେତେ ଦୂର କେତେ ଲଭ୍ୟକ ପତ୍ରକ
ଆହା ପ୍ରହୁଳୁ ଏବା ଗୋଟିର । ତେଣା ପ୍ରଜା-
ମାନେ ସବୁଠାର ବିଶେଷ ହର୍ଷଗାସନ୍ତ ହେବେ
<ମାନେ ସରବରୁ ଯେତେ ଦେଉଥାଇନ୍ତି ପ୍ରାୟ
ତେଣୁବ ଜଳକର ଦେବେ ଏବା ଜାହା କୁତା
କାଟକର ଦେବେ । କାଟକର କାହାରେ ଏବା
ପଇସାରୁ ଥାନେକ ଲୋକ ଜଣା ମନେ କର
ପ୍ରଜାଙ୍କର କେବଳ ହେଉ ନ ଥିବ ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପ
କରିଥିବେ ମାତ୍ର କବେତନା କରିବାର ଉପର
ଯେ କିନ୍ତୁ ଏବା ପଇସା ନଗଦ ଦେଇ ପତ୍ରକ
ଓ ଜାହା ଦେଇ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବିନ୍ତି ରହିବାର ଦୁଇଲ
ସାମାଜିକ ଟାଙ୍କୁର ଅଭ୍ୟାସମାନ ସହି କରିବାକୁ
ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବିନ୍ତି କୋଷ କରିଥାରୁ
ଯେ ଏ କର ସହାରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଭୋଗ ଅନେକ
କବି ହେବ ଓ ଗବର୍ଣ୍ମୀମେଣ୍ଟ ଯେ ଫୁଲପ୍ରଜାଙ୍କ
କେତେ ଦେଇ ପାଇ ଜାହାଙ୍କ ଦୂର ବିଜ୍ଞାପାନ୍ତି
ଜାହା ପ୍ରସାନେ ମନରେ ରେଖ ଆଗବେ ।
ଫଳତଃ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିର ବନ୍ଦର କରିଥାରୁ

যেবে দৃঢ়গুপ্তকানু নিজান্তরে কেন্দ্ৰ
দেৱাৰ অবণ্ণিৰ হেম ভেবে লক্ষণকৰ
হিঙ্গৰ বৃদ্ধি জ কৰ আৰু গোত্ৰি নূৰকৰ
বিশাইবাৰ প্ৰয়োজন কি আছ ? প্ৰতা
জনকে বৰ্ষিকে দৃঢ় হৈ ত ছি ত র লক্ষণ
জাইব ত সামাজিক বৃত্তমু গোত্ৰিকে প্ৰায়
অধিজনহন লক্ষণ গৱে হৈব মহৱ প্ৰচ
গুৱাথণা বৃদ্ধি হৈলে জগে লুহুলু প্ৰায়
পুৰ জন অশা অথবা দেশ পত্ৰিক অথব
মে কুই জাণি পাৰিব নাহি । জাণি পাৰিব
অবা কথাৰ সাক্ষাৎ বসুন চাহুপৰ অজ্ঞা-
গুৱাগুৰ প্ৰকাৰনৰ চাহুৰ হৈৰ বনে
ভিপদীৰ গোৱাৰ যে সহস্ৰাংশেৰ ভল
এহা অনুভৱ মাত্ৰকে স্থাৱাৰ কৰিবে ।

যে যাহা হৈল চাহুৰ স্থায়াৰণ্য বিষ-
যুৰে ভৰ্ত জৰাজৰ অবণ্ণিৰ কাহি যেক-
ঠণ্ডি অবক্ষেত্ৰে অজ্ঞ হোৱাপৰ চাহুৰ
গুৰুত হৈব মাদি দৃঢ়ৰ কিষ্য যে
যেক্ষণক সত বিগৃহৰে বিধানমান
হোৱাপৰ এ কিষ্যৰে গায়কু বিমুক্ত
বজলগু সাহেব ত জৰজৰকৰ্ণীয় বজ যে
অপত্তিমান অগৱ কৰিঅকৰি যেবে
জড়িতৰে ক্ষেত্ৰস্থাপক বজমানে এ পাত্ৰ-
ৱৰ্ষিকু অগৱাহী ন কৰন্ত ভেবে বেমানে
বিজানু দুৰ্ঘারে পত্ৰিকৰু কৰিবকৰ
হৈব । যেবে জৰানু এ আৱন প্ৰজল
হৃথি জেবে অমৈমানে জৰাবা কৰ্ত্ত
যে ওৱেজে জলকৰ বৰ্ণৰ্বায় অজ্ঞগ-
ৰিমান জৰাবৰ হৈবা পৰ্যন্ত এহা স্থিতি
ৰহি ।

ସମାପ୍ନେତନା ।

ପ୍ରକାଶକଳାଳ ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ ବାବୁ ଦ୍ୱାରିକାଳାଥ ତନକର୍ତ୍ତକଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଶାନ୍ତ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକାରୀଙ୍କ ସହାଯ୍ୟ-
ରେ ମହିଳା ।

ଭାବୁର କାହାରେ ଯେପରି ପୁରୁଷର ସତର
ଜାମୀ କାହାରୁ ଅବଦଳ ନାହିଁ କହିଲେ
ପୁଣି କଞ୍ଚକଗାସ୍ତ ପୁରୁଷ ପ୍ରାୟ କିଛିହଁ ନାହିଁ ।
କଞ୍ଚକଗାସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କଜପଥାର୍ଥର ଜୀବ
ବିବାହେ ଲାଭ ବରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ସପ୍ତବ୍ରତ କରୁଥିବରେ କଜପଥାର୍ଥର ପଦିତ୍ୟ ତ
କାହାର କାହିଁ କିମ୍ବାକ ସହଜ କଥାମାନ କି

ଯାହା ପଦାର୍ଥବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର୍ଥିଙ୍କୁ ପଥମେ ତେଣୁ
ଇବାର ଉଚିତ ସେହି ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା
ଓ ଏହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କଳ ହେବା ପୂର୍ବରେ ଏକନବିଧ
ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାବିନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏ କବିତା ଉତ୍ତରପୁସ୍ତକ ବିଜ୍ଞାନ ଶାଖ ମନ୍ତ୍ର
ଗର୍ବର ବଳ ସ୍ଵତ୍ତୁକଳ ମନୋମାନ୍ତରରୁ ଫେରି-
ମାନ ମହାବୃତ୍ତଙ୍କ ବିଭି ଧନୀର ପାଇତୋତ୍ତିବ
ଦେଇଥିବାରୁ ଅଳ୍ପବ ପୁରୁଷ ଜଣ୍ଠିର ଯେ
ସମ୍ବଧାଧାରଣ ପ୍ରଦଶାୟ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିଛି
ଉପୟକୁ ତାହା ଲେଖିବାର କାହାକୁ ।

ଅମେନାକେ ଏହାର ଅନେକାଂଶ ଆଜ
କର ସମ୍ମୋଷ ହୋଇଥିଲୁ ବୌଣ୍ଡି କଣେଖ
ଦୋଷ ଦେଖି ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଛାନ୍ତି ରେ
ଏମନ୍ତ ଉଚନା ହୋଇଥିଲି ଯେ ମନଟେ
ସହଜରେ ଗୁଣ ପାଇବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜନ୍ମଗାନ୍ଧି
ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବଳ ଗୋପ ଯେତାଯାଇ ନ
ପାରେ । କାରଣ ବିଷୟ କଟିନ ଜହାନେ ଗୁଣ
ବସର ସ୍ଵର୍ଗ ପୂର୍ବର ଅଭି ବେହି କରି ନାହିଁ
ଓ ଲୋକଙ୍କର ପରାର୍ଥ ବଦିଧରେ ଅନେହିପ୍ରକାର
କୁଦ୍ରତର ଅଛି ଓ ଦିଗେଷରେ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା
ବଜାଦେଗବାସି ସପ୍ରଭୁ କାରଣର ଉତ୍ତର କୁଦ୍ର
ମାନ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ ଓ ଜ୍ଞାନଙ୍କର ଜନ୍ମରେ
ବିଶ୍ଵ ବ୍ୟାପାର ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଏକକ
ଜାହାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେବେ ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରହ
କର୍ତ୍ତା ସ୍ଵର୍ଗକୁ ବଦିଲିଦ୍ୱରା ପାଠୋପଯୋଗ
କରିବା କାରଣ ଜାତି କରି ନାହାଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଜଳିତମାର ତା * ରିଖୁର ବନ୍ଦିବନ୍ଦା ମାଟେ
ଠରେ ଡେବା ପ୍ରଦେଶ ହାତିମଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ
ଜଳିତିର ଅଜ୍ଞମାଳ ପ୍ରଚ୍ଛବ ହୋଇଥାଏ
ଯଥା ।

ଜଳ ଟେନିବ ସାହେବ କଟକର ଅଶ୍ରୁ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଓ ବଳେକୁ ଦେବେ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
ଫର୍ଶକଥାହେବଙ୍କ ପ୍ରଥମଙ୍କ ଅଥବା ଏହି
ଆଜ୍ଞା ଏହିନ୍ତି ଏହିଠି କଲେତୁ ଓ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର
ମୁଦ୍ରା ବର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବେ ।

କାନ ରୁଦନସ୍ତବାଳେଟ୍ ମାହେବ ଏମ, ଏ
ବାଲେଶ୍ୱର ଅଶ୍ଵିଶ୍ୱର ମାହିଷ୍ମୁଠ ଓ ବନେ
କଳୁଠି ଦେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମଶ୍ରୋର କବତ୍ତି
ମାହିଷ୍ମୁଠ ଦର୍ଶନେ ଏବତ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ରହିଛନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀର ମାନସନ୍ଧ୍ୱାନେକ ସୁଖର ଅନ୍ତି

କୁଣ୍ଡମାଛଷ୍ଟେଟ ଓ କଲେକ୍ଟର ହେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମଶେରୀର କର୍ମମାଛଷ୍ଟେଟ ପଦରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତଥିବେ ।

ବାକୁ ନାନମାଥବ ମୁଖ୍ୟମ୍ ଏଲ, ଏଲ, ପୁଣ୍ୟ ମୁକ୍ତିପଥ ହେବେ ।

ଆଜିର ସୋମବାର ଗ୍ରାସକୁ କମିଶ୍ରସା-
ବେବ ବାଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନିମିତ୍ତ ଯଥ କରିବେ

ଏହାକର ବୈତନ୍ତ୍ରାର ସାହେବଙ୍କ ମହିକୁ-
ମାର କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ମେଧିନାଥ ମିଶ ବି କେ
ଅଳ୍ପଦିନ ବେବ କରିବୁ ବରଜାମ୍ବ କୋଇଥିଲେ
ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଉପରାଖାକାରେ ଦାଖିଲ ନ
କରିବା ଏବଂ ଶ୍ରଦ୍ଧମର ବେବାକରେ ନ ଲେଜି-
ବା ଦେବରୁ ବିଶ୍ଵାସବାଜିବାର ଅଭିଯୋଗରେ
ଶର୍କରାଦୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଗତ
ସୋମବାରଠାର ବାଜରରେ ପତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।
ଏହାଠଠାର ପରିଚ ପୁଣ୍ୟନେବା ସମୟରେ ଏ
ବୁଝୁ ଧର ପତଳ ଯେବେ ଏମନ୍ତ ହେଲା ତେବେ
ରେକଷ୍ଣମ୍ବ ମହିକୁମାରେ ବିକ୍ରି କରାଇଗ ନାହିଁ
ଦେଇବାକୁ ହେବ ।

ଗତ ମହିକାରଠାର ଏଠାରେ ଜଣିବ ନୂତନ
ନିରବନା ପାପାହବ ପଦିକା ବାହାରବାର
ଯର୍ତ୍ତମା ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ନାମ କଟିବ
ନିରିକଳ ଓ ଏହାର ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍କ ୫ ୩ ଟଙ୍କା
ମାତ୍ର ।

ତୁନୁପ୍ରେତିଅନ୍ତର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ପନ୍ଥ ୧୯୭—୭୭ ମହିଦାରେ ମାନ୍ଦାଜିର ଜଣେ
ଜବର୍ତ୍ତିର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଯେ କୌଣସି
ସରକାରୀ କରମଣ୍ସ କି ପିପାହ ସ୍ଥା ରଖିବ ନାହିଁ
ଓ ଯେବେ ବାହାର ରାଜାର ସ୍ଥା ନିରବ ମଧ୍ୟରେ
ଥିବାର ଜଣାଯିବ ତେବେ ଯେ ହାକୁ ବାହାର
କର ଦିଅସିବ ଓ ଦେଖାଇବ ଦିନ ହେବ ଓ
ଯେ କଥି ଜାହାରରେ ସରକାର କରିଥିବ ଯେ
ମୟ ବିଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନକାଳର ଗାସର-
ବର୍ତ୍ତମାନର ମନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିରବର ବାହାର
କର ନ ଦେଇ ୧୫ ଅନୁନ୍ଦ୍ୟମ୍ ଜାହାଜର
କୁଳମାଥବ କରିଥିଲା ।

ଗତ ଅପ୍ରେଲମାସର ଲୋକପଂଜି ଅନୁ-
ମାରେ ଲଶ୍କର ନିମରରେ ବି ୨୦୨୫୦୪ ଲୋକ
ବାବ କରିଥିଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟାହବ ସଂକାପଦିନାନିକର ଜଣାଯାଏ
ଯେ ସେବାଠାର ମଜ୍ଜାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେହିବ ରେଲ-
ବାଟ ନିର୍ମିତ ହେବ । ଏଥିରେ ଯାଦି ମାନକର
ବସ୍ତର ମୁଦ୍ରା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ବୃକ୍ଷଦେଶର ଗ୍ରାମ ବନ୍ଦଦେଶର ପ୍ରକଳିତ
ଶବ୍ଦା ପ୍ରଗାଳୀ ବିଶ୍ଵାଦିତବା କାରଣ ଦୂର-
ଜଣହିସ ଅପଣା ଦେଶର କଲିକାରୁ ପଠାଇ-
ବାରେ ସେମାନେ ବନ୍ଦଦେଶର କାରଣ ବିଶ୍ଵାଦିତ
ଶବ୍ଦା ଅଧ୍ୟୁତ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଜଣେ ଗ୍ରାମ
ନ ପାଇବାକୁ ପ୍ରତିବେଳେ ସବୁ ଶଳଗଲୁ
ଅନ୍ୟତଃ କେତେବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ କରି ଯୋଗାଇବା
ଲାଗି ହୋଇଥିଲା ।

ଶାମ୍ୟ କର ବନ୍ଦଦେଶରେ ବନ୍ଦଦେଶର
କିମିଦାରମାନେ ବିଲୁଇର ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟକୁ ଯେଉଁ
ଅବେଦନ ପଥ ପଠାଇଥିଲେ ଜାହା ଉଚ୍ଚ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାୟଥାରକ ସବରେ ଅଗର ହୋଇ
ବନ୍ଦରି ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବମାନେ କେହି ଏଥି-
ରେ ହସ୍ତଶେଷନ କଲେ ନାହିଁ ଓ କରିବାରୀ
ବେଳେ ଗ୍ରାମକୁ ମରରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ । ସେମେ-
ଠାରୀ ଜାହାକୁ ଦୁଃଖଦେଲେ ଯେ ବନ୍ଦଦେଶର
ଦରିଦ୍ରାଧନ କିମିତ ଯେତେବର୍ଷକାରୀ ପ୍ରେସ୍‌ରକ
ଜାହା ବକ୍ତ୍ଵର ପରିଶ୍ରମ ମନ୍ଦିରକା ଅଛି । ସେ କଳା-
ପାଣି ଧାର ହୋଇ ସିଂହାସନ ଓ ଜାହିଦିରରେ
ବାଣୀକ କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଜାହା-
କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କବଣଗିରା କିମିତ ଉଚ୍ଚଲାରୁ
ଓ ଅନେକବାକୁ ପଠାଇଥିଲା ।

ଅନେକ କାନ୍ଦପାଣୀ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦଦେଶର
ଯାଇ ଅପଣାର ବନ୍ଦଦେଶ ପରି ସବଳ କଣି
କେଇ ଯାନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ସେମାନେ କଲିକାରେ
ଜବକା ଉପାର୍ଜିକ କରିବୁ ବୋଲି ଗଣନା
ହେବ ନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଅନୁଦିନ ହେଲୁ କଲିକା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜାହାନେ ଏହିକଥ
ଅଭିନ୍ୟାସ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ଯେ ବନ୍ଦଦେଶର
ରେ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଲି-
କାରେ ଜାବକା ଉପାର୍ଜିକାରୀ ବୋଲି ଜାନ
କରିଥିବ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ଉତ୍ତଳପଥିକା ସମ୍ବାଦର
ମହାମୟ ସମ୍ବାଦରୁ ।

୧ ମ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ପୁରୁଷରରେ ଏମ
୮୭୯ ସାଲର ଅ ୪ ଉଚ୍ଚ ଜାହା ହୋଇ
ହେଲେ ଅଫିରର ତାକୁର ସାହେବ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଠା ପାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବାରୀର
ବିଶ୍ଵାଦିତକୁ ପାଇଁ ଏ କା ଲେଜିଏ
ଅବାୟ ବର ନେଇଥିଲାଗୁ ଓ ପ୍ରେରିତ ସାଲ
ଅନ୍ତରକ ଯାହା ଜେବେ ଜାହା ଜାକ ମନ୍ଦିରା
ସେ ଯାହା ହେଇ ଜାକ ଲେଜିବ ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏପରି ଏକ ବେପାର ହୋଇଥିଲା ଯେ ବାହାର
ବନ୍ଦଦେଶର ବିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ ଅନିଲ କେହି ରହୁ
ନାହାକୁ କାରଣ କି ଏଠା ବାଲାଚରଣ ନିର୍ମୟ-
ବାକର ବଢ଼ିବା କେତେବର୍ଷ କୁଣ୍ଡ ଅବି ଜାହା
ବରେ ଥିଲେ ଯେ ତାକୁର ସାହେବ ପଦ୍ଧତି
ଜାକୁ ଧର ରିପୋର୍ଟ କରିବାର ଜାହା ନାମରେ
ସମନ ହେଲେ ହେଠାର ଯାଇଁ ମେଜିସ୍ଟ୍ରେଲାରେ
କୋଠରେ ହାଜର ହେଲେ କୋଠରେ ମେଜିସ୍ଟ୍ରେଲାର
ମେଜିସ୍ଟ୍ରେଲଙ୍କ ହଜୁରରେ ଇତିହାସ କରିବାର
ହେତୁକିମାରୀକାରୀ ହେଲେ କିମାର ଲେଜାଇବାର
ଜୋବାନ ହେଲୁ ସେ ଜବାବ ଶେଖିବ
ଲେଜାଇଲେ ମେଜିସ୍ଟ୍ରେଲଙ୍କ ହେତୁକିମାରୀର ବାହେବ
କିମାର ଶୁଣିବା ଦୂରେ ଥାର ଆସିମାନ୍ତି ନ ଦେଖି
ଏକବାରଗି ୫ * କା ଜରମାନା ହେଲୁ ।

୨ ସ୍ଥ । ଏକ ବାହାର ଦିଲିଗନ୍ମ ଦାବଙ୍କର
କିମି ଶିଥ ଜଣନ ବୁନ୍ଦାବନରୁ ଅବି ଦାବଙ୍କର
ମଠରେ ରହିଲେ ତାଙ୍କୁ ମନ ଭଲୁ ପ୍ରକାରରେ
ଜରମାନା ପିଲୋବରେ ୨ ୦ ୭ ହେଲୁ ଓ ଅବି
ଦିଲିଗନ୍ମ ନମର ବହସର ଅନ୍ୟମ୍ କରିମାନା
ହୋଇଥାଏ ସେମାନେ ଜାଗୁର ହୋଇ ଇତିହାସ
ରୂପରେ କରିମାନା ଦେଇଁ ରୁହ ହୋଇଥିଲାଗୁ
ଟଙ୍କାର ରିଟ୍ରିନ୍ ନ ହେଲେ କରିମାନାର ଅଫିଲ୍
ନ ଥିବାର ନାହିଁ ହୋଇ ରହିଥିଲାଗୁ
ମେଜିସ୍ଟ୍ରେଲଙ୍କ ବାହେବ ଏପରି ଗୁଣଗାୟ ଓ
ପରିଶ୍ରମା ଯେ ଏତେବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ର ପହରରେ
ଯାଦି ଗୋଲମାଲ ହେଲୁ ଏବଦିନ ମଧ୍ୟ
ବଡ଼ଦେଇଲ ସହରର କେଉଁ ରହିଥିଲେ
ନାହାନ୍ତି କାରଣ କଲାମେକଳ ବାପୁର ହାତା
କାନ୍ତି ହେବ ଏହି ରଥ ଥିଲେ ଥାହାନ୍ତି ସେ

ଅବେଳା

ଉତ୍କଳସଂପଦିତା

୧୯ ରଗ କୁଳାଇ ସନ୍ଦର୍ଭ ମସିହା

ଏବେଳିମେଳୁ ବଜାଲଙ୍କ ଥିଲୁ
 ବଳିତମାସ ତା ତ ରଗରେ ଗର୍ବିମେଳୁ
 ଲ ଛରଗେମନ ମହିକୁମା ସଞ୍ଚରିତରେ ଯେଉଁ
 ଲିଟିବିଦିବ କରିଅଛନ୍ତି ଉହିର ପୁରାତ
 ପାର ମର୍ମ ଭାଲେ ପ୍ରକାଶ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯଥା
 , ଫଳା । ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଲେଖିତକୁ ପାହେବ
 ଅଛନ୍ତି ବି ମିଥୁର କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵାହେବ ବି ଯେ
 ଏ ଓ ମେଦନପୁରରେ ଜଳବର ଅଧିକ
 ନିମିତ୍ତ ବଳେକୁଠରର ସମତା ପହିଳ
 ସ କର୍ମଶୀଳ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏକା-
 ବାଳ ତେ ଶବ୍ଦିମେଳୁ ବ୍ୟାପରେକେ ଅହା
 ଶିଖ ଅଧିକ ଅଧାରତର ଅଧୀନ ନୁହନ୍ତି
 ର ବିବେଦନା ହେଉଥାଇ ଓ ସେ ହାଲାୟ
 କୃତ୍ତବ୍ୟାହ ସ୍ଵଭବ ରହ କର୍ମକର୍ତ୍ତବ୍ୟାହନ୍ତି ।
 ତୁଷାହେବକୁ ଯେପରାର କର୍ମ କରିବାକୁ
 ଆହୁ ଏବ ଏ ସ୍ଵାକର୍ମଶୀଳ ଯେଉଁ ପଦ
 ଅଛନ୍ତି ଉହିପରି ଦୃଷ୍ଟିକର ଲେଖିତକୁ
 ବ୍ୟାକ ନତ ହେଉଥାଇ ଯେ ଏପରି ଅବଶ୍ୟା
 ବାର ଛାପିଛନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଭିଏବ ଅନ୍ତର
 ଅଛନ୍ତି ବି ଡେଣାରେ କିର୍ତ୍ତୁତୁଷାହେବ
 କୁଠର ଦ୍ୱାରା ଯାହା କରିବେ ଉହିର
 ୨ ଡେଣା କମିଶ୍ରରକ କିରାତରେ ହେବେ
 ମଦନପୁରରେ ଏହିପରି ଯାହା କରିବେ
 ଥାନ କମିଶ୍ରକାରୀରେ ଉହିର ଅଧିଳ
 । ମେଦନପୁରର ବଳେକୁଠରକୁ ସମତା
 ଗଲା ଯେ କର୍ତ୍ତା ସାହେବଙ୍କ କୌଣସି
 ଭଲବ ବରପାରିବେ ଓ ଅନଶ୍ଵର ହେଲେ
 କାଳ କମିଶ୍ରରକ ଅଞ୍ଚଳିମିତି ତାହାଙ୍କ
 କୁ ପଠାଇବେ ।
 ବପା । କେନ୍ତକିମ୍ବା ମବାରି ପାହେବ
 । କରାନ୍ତି ବି ଯେତେକୁର ଏହମତ ବିଷୟ
 ମହାନ୍ ବିଦ୍ୟାବିଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଉହିଉପରେ
 ଏବ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଳ କଳିକ ଓ ଏହା ମୟ
 ଦେଖ ବୁଝିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ବ ଯେହମୟ ବିଷୟରେ ବଳେକୁଠର
 ମାନ ନକାରାବେ ଉହିରେ ସେ ରିକାର୍ଡ
 ମାର ହାଲାୟ ଉତ୍ତପଦ୍ୟ ବାହମନ
 ଅଚାର ।

ମୂଳପଦ ଦେଖ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛେବ

ତାରିଖ ମାତ୍ରେ କୁଳାର୍ ସନ୍ଦେଶ ମହିଳା ମୁଦ୍ରା

૧૦૨

{ ଅପ୍ରିମ କାଷ୍ଟକ ମୁଲ୍ଲୁ ପ୍ରେ
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୁଲ୍ଲୁ ଦେଇେ ଦର୍ଶକୁ ପ୍ରେ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାପଲ ପ୍ରେ

ଜଗଭୁବିନ୍ଦୁର ଥାନା ଉଲ୍ଲବ୍ଧାରେ ଥିବା
ଅମୂଳାନଙ୍କର ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ବନ୍ଦୁବଳମୁଖୀ
ପଦି ବା ପାଇସନାର କଥା ଅମୂଳାନଙ୍କ ଜଣାଇ
କାହିଁ ଘୋଷମାତ୍ରର କଥା ମହାଶୟଦ କଥାକାର
ମହାଶୟଦର କଥା କର୍ମବୂଳ ମହାଶୟଦ କଥା
ମହାଶୟଦ ଅନ୍ତର୍ବଳାନ କଥା ଯେଉଁ ହନ୍ତିରାଣ ଗ୍ରାହ
ତଥାର କଥା ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଦିଗୀ ପରମାନନ୍ଦବାର
ବଳମୁଖ ହୋଇଥିଲା କାହା ମାମରେ ଉପରସ୍ତ
କର୍ମବୂଳ ନିର୍ବଳକୁ ଉପୋର୍ଚ୍ଛବିରାଜକୁ ।
ଅମୂଳାନେ ଘୋଷମାତ୍ରର ମହାଶୟଦକୁ ଏହି
ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏଁ ତରିଥା କିମ୍ବା ଯେ
ଅର ବନ୍ଦେ ଘଣନା ହେବ ମାହଁ । ଏଥର
ଜ୍ଞାନବଳାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କି ଯେବେ ସେମାନେ
ତାକ ଯୋଗେ କିମ୍ବାକି କାଳରେ ପଦିବା
ନ ପାଇବେ ଯେବେ କିମ୍ବା ବିଷୟ ଅମୂଳାନଙ୍କ
ଧର୍ମାନ୍ତରେ ଓ ଯେଉଁ ବାଗଜରେ ପଦିବା
କିମ୍ବା ହାର ପଠା ଯାଇଥାର ସେ କାଳରକୁ
ମଧ୍ୟ ଘାୟାଳି ରଖି ପଠାଇ ଦେବେ ବାରଣ
କାହା ଉପରେ ଯେଉଁ ତାକ ଦର ମୋହର-
ମାତ୍ର ଥାଏ ସେଥିରୁ ଦେଇଁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦେବେ
ପଦିଗୀ ପ୍ରକେମ ହୁଅଇ ଜ୍ଞାନାଥ । ଦେବେ
ମୋହରମାତ୍ରକଥାମୁଖ ବଳମୁଖ କାନ୍ଦିଲ
ତ କାହାମାତ୍ର ବଳମୁଖ ହେଲା କଥା ଯତର ।

ଭଲବର ଅସାୟର
ବାର୍ଷିକ ପ୍ରଶାଳି ।

ଗନ୍ଧପ୍ରାହରେ ଶ୍ଵର ବର୍ତ୍ତକ ଗାହେବଙ୍କ
ମେଳା ଜରୁ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଗଢ଼ିମେଖାଳୀ
ଅଳ୍ପ ଅମେଳାନେ ପ୍ରକାଶକରଥିଲୁ ଜହାରେ
ଅନ୍ତରେଲେବେ କିଧର୍ଦ୍ଦନ୍ତ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ଅବୁଲୁ ଲେଖିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ । ଗରବର୍ଷରେ
ଜଳକର ଆସ୍ତି ବିଷୟରେ ଯେତେ ଅତିଥି-
ଗୁର ହେଲା କେବଳ ଅଧିଲକ୍ଷଣବାର ଅନୁ-
କାର ନ ଥିବାର ଜାଣି ସଜ୍ଜାମାନେ ସହୃଦକରେ
ଓ ହମେ ଜାହା ଏମନ୍ତ ଭୟକର ହୋଇ
ଉଠିଲୁ ଯେ କମିଶାର ଓ ଅନ୍ତର୍ଧାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଜ୍ଜାର ସେଥିର ଲିପାୟ ଲିଖୁଥିଲୁ
କରିବାକୁ ପ୍ରଦୂର ହେଲେ । ଅମେଳାନେ
ସେରେବେଳେ ବର୍ତ୍ତତ ଗାହେବଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି
କରୁଥି କରିବାର ଅସକାର ଦେବାଦସ୍ୟ ଏ
ପର୍ବତକାରେ ଲେଖିଥିଲୁ ତେଣେବେଳେ ବହୁ-
ଥିଲୁ ଯେ ବକ୍ତ୍ଵାନ୍ତିରେ ବାରିକମାତ୍ରଙ୍କ
ମହିଳା ଅଧିକ ହେଲେ ବୋଲିଛି ଜାହାକୁ
ଏକାଦ୍ରମ ମେଳା ଦିଆଇଲା ଓ ଏକଥ ସନ୍ମାନ
ଯେଉଁ ଫଳର ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ବାର୍ଷିକ
ଜାହା ଦେଖିବାରେ ଅଧିଲ । ମାନ୍ୟବର ଜ୍ଞା-
ପାହେବ ଗଢ଼ିମେଖାଳୀ କେଉଁ କିବେଳଜାରେ
ଏକାବେଳେକେ ନାଲକର ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଟେଶ୍ଵର
ଏକାଦ୍ରମ ମେଳା ଦେଲେ ଅମେଳାନେ ସ୍ତ୍ରୀର
ଦୟା ନ ପାଇଁ ପାଇ ଜାହା ଯେ ଅଳ୍ପ ଅନନ୍ତର

ହୋଇଥିବ ଅଳ୍ପକାଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ହେଲା ।
ଗ୍ରେଗାହେବ ଜ୍ଞାନୀମଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
ଅଗ୍ରେ ମାଥାରାଗ କିମ୍ବାନୁଦ୍ୟାରେ ଅପିଲ କବି-
କାର ଅଶ୍ଵକାର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ ପଣ୍ଡାଜୁଲୁ
ଜାହା ଅଜାବନ୍ଧକ ବେଳି ରହିଛ କରୁଥାନ୍ତେ
ଜାହା ହେଲେ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵଧାରେ କେମନ୍ତ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଜାଗିପାରନ୍ତେ ଓ ଉଦ୍‌ଦୟାରେ
କିମ୍ବା ପରିଦ୍ରିତ ବରନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉଥିଲା
ମାନ୍ଦିବର କେମୁଲିଷାହେବଙ୍କ ହେତୁର ପ୍ରଜା-
ମାନ୍ଦେ ଅଜାଗରିର ମୁକ୍ତ ହେବାର ଉଦୟା
ପାଇଲେ ଏଥର ମାହିସ କରି ଅପିଲ କଲେ
ଜାହାକର ଅଞ୍ଚଳକୁ କବିତେବୁର ନନ୍ଦାଶ୍ଵର
ଅନ୍ଧାରୁ ଅନାଧୀନରେ ଜାଗିପାରବେ ଓ ଦ୍ଵିତୀ-
ନୂପାରେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସାବଧାନ ହୋଇ
ଚିଲିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ ମାନ୍ଦିବର କେମୁଲ
ସାହେବଙ୍କୁ ଏଥର୍ପାଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛି
ଓ ସେ ସେ ଅଳ୍ପକାଲମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଲୋକ-
ଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଜାଗି ପାଇଲେ ତର୍ହୁ ମାର ଜାହା-
କାର ଅଗ୍ରେ ପରମ୍-ସା କର ଅନ୍ତରେ

ସୁର ରଜାର ଅଛନ୍ତି ।

ଜଳ ପ୍ରାହିର ଧରି ବାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣ-
ଧର ଛପା ଦୋଷାତ୍ମକ ଯେବେ ଜହାଁ ଲିଖିଲ
ବିଶ୍ୱମାନଙ୍କରେ ବୌଧି ଜୁମ ନ ଥାଏ
ତେବେ ପୁରୁଷେ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପାତ୍ମ ହେଉ-
ଥିଲା ତାହା ସମ୍ଭାବ ଦେଖେ ବ୍ୟକ୍ତ କର

ନ ପାଇଁ । ସୁଲକ୍ଷ୍ଣପେ ବିବେଚନା ବଲେ ଉତ୍କଳ
ପଥରେ ଲେଖାଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସତ୍ତଵ
ଦୋଧ ଦେଉଥିଛି ଓ ଲେଖକମାନେ ବିଶେଷ
ମନ୍ଦିରମା ସବୁର ଉତ୍ତରେ କରାଯାଇବାର ଶୌଣିଧି
ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ହେଉ ନାହିଁ ତଥାତ ଯେବେ
ବେହ କୌଣସି ଅପରି ଗେବାର ଏହାକୁ ଉତ୍ତର
ଜାହା ବରକୁ ସଂକୁ ଏ ସବୁ ବିଦ୍ୟାରୁ ସର୍ବ
ଜୀବ କଲେ ଘରୀର ଅବସ୍ଥା ବଢ଼ି ଗ୍ୟାଙ୍କର
ହୋଇଥାରୁ ବୋଲିବାରୁ ହେବ ଓ ଏବରତ୍ତା
ଆଜିକ ତହିଁର କାରଣ ଅଚ୍ଛଇ । ହାନୀପୁ
ବିରମଗ୍ରହକର ଏହି ବାଞ୍ଚା ଯେ ବେମନ୍ଦେ ବହୁତ
ଠଙ୍କା ପାଇଲେ ନଗର ପରିଷାର ଓ ଶୌକୁବ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ନିର୍ବାଦ କରିବେ ଏଥିରୀଇ
ମେମାନେ ଲୋକଙ୍କ ବକ୍ତ୍ଵ ଦେଖି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ
ଦ୍ୱାଷାତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର ଗିରା କରିବାର
ଏହା ପଥାନ ଦୋଷ ଆତିରମ୍ଭ ଦୁଃଖରହିଷ୍ୟ
ଯେ ଗନ୍ଧିମେଘ ମେଥ ପ୍ରତି ଅଛା କିମ୍ବା
ନାହାନ୍ତି ହେ ଯାହା ହେଉ ନଗରପୁ ଜନମାନେ
ଯେବେ ପ୍ରକ୍ରିୟକ ଅନ୍ତର୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖିବ
ଅପିଲ କରନ୍ତୁ ଜାହା ହେଲେ କିମ୍ବା ଏ ଅ-
ଜୀବନ୍ତରମାନ ରହିଗ ପାଇନ୍ତି । ଲେଖକମାନେ
ବୋଲନ୍ତି କି ପଞ୍ଚାମ ଠଙ୍କାର ଜଣା ଦିନୁର
ଅପିଲ ନାହିଁ ବୋଲ ଲେବେ କରିବୁ ହୋଇ
ରହିଥାଇନ୍ତି ମାସ ଏ କଥା ଭ୍ରମାନ୍ତିକ ଅଚ୍ଛଇ ।

ଆଜିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ୫ ୫୦ ଲାଖ
ମୁଦ୍ରନ ଅର୍ଥଦଶ୍ଵର ଅଧିକ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଯେହିଲେ ଅନ୍ତର ମର୍ମର ବିଷୟର କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥିଲୁ ସେହିଲେ ଅଧିକ ହେବାର କିଷେଷ
ନାହିଁ ଏବନମର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲେ ମର୍ମ
ଏବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଭଲ ମନ୍ଦ ଜଣା ପଡ଼ିଆନ୍ତା ।
ଏହେବେଳେ ବିଛୁ ବଳମ୍ବ ହୋଇ ନାହିଁ
ତତ୍ତ୍ଵ ସାହେବଙ୍କ ଗନ୍ଧର୍ବେ ଅଧିକ ବରତ୍ତ
ସେଠାରେ କୁଣ୍ଡ କ ହେଲେ ଏବାଦେଳକେ
ପବନ୍ତିମେଘ ବଜାଲକୁ ଥିବେବନ ପାଇଁ
ଅକଣିଶ ପୂର୍ବାନ୍ତ ହେବ । ମାନ୍ଯକର ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ
ବେମୁଲ ସାହେବ ଲେଖନଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମର ପ୍ରକଳ୍ପ
ହୃଦୟ ହୁବାକୁ ଯେମନ୍ତ ତ୍ୱରି ଅନ୍ୟଧୂମି-
ରକୁ ବିବାହୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଧ ପ ଆଚନ୍ତି ।

ପଦ ପ୍ରେରକମାନେ ସବୁଦ୍ୟା ଅନୁମଜ୍ଜନ
କରିବାରୁ କଲେ କରେଗଲିବାକୁ ଅନୁଶେଷ କର-
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଜାପାଙ୍ଗପୁର
କିମ୍ବା ହେବାର ନୃତ୍ୟ ସେ କେବଳ ସାଧନତ
ମବୁଦ୍ଧମା ବରମାତା ମଜ ଥାଇବାର ଅନୁମାନ

ଶ୍ରୀଅକ୍ଷର ମାତ୍ର ଏ ସ୍ଥାନର ଲୋକେ ଯେ ମନ୍ଦିରା
ବରହାରୁ ଦେହେ ପୁଣ୍ୟ ବରନ୍ତୁ ହି ଅଛି ବାବା
ଜୁ ହେଲେ ବଖିମାୟ ଶୁଦ୍ଧ ବରେଶାରୁ ଗୋତ୍ର
ମୁକ୍ତାର ଏବଂ ହାତମଳ ଅନୁହରଣ ବରେଶାର
ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ତାହାର ଜ୍ଞାନକୁ ନାହିଁ ।
ବିଶେଷରେ ବହୁତ ଲୋକ ଦରବାର ବିଷୟରେ
ମୂର୍ଖ ଥିବାର ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନକୁ
ନାହିଁ । ଶ୍ରୀପତ୍ର ବନିଧିର ପାହେବ ଯେବେ ଏବହୁ
ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତେ ତେବେ ବହୁତରା ବାବାଜି-
ମାନେ ଅଧିକ ବରୁଣୀପ୍ର ସଙ୍ଗେ ଗୁରୁ ନବଲ
ପଠାଇ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ତାମା ବିରସାରେ
ଉଷିଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ଗୁରୁ ଓ ବାବାଜିମଙ୍ଗରେ
ବହୁତ ଅନୁର ଯେଉଁ ମାନେ ସଂସାରର ସବୁ
ବିଧିପାର ଛାଡ଼ ଦେବକଳ ଶିଶୁର ଅଶ୍ଵଧନାରେ
ରହଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେ ଅଛନ ଦୟା ରଗ
ଅଛି ବେବେ ବଥୁରେ କରନ କି ଅଛି । ବିଜକ
ଶ୍ରୀନବର ଯେବେ କମିଶୁର ପାହେବ ମାନ୍ଦିଷ୍ଟୁ-
ଜୀବାର କୌଣସି ଅତ ଗଲବ କରାଥାନ୍ତେ ତେବେ
କି କୌଣସି ଶ୍ରୀପତ୍ର ଲଗନ ହୃଦୟା ନାହିଁ
ଅଧିତ ସମସ୍ତେ ସଂକୁଳ ହୃଦୟାନ୍ତେ । କମିଶୁର
ସାହେବ ଅପଣା ଏଲକା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖାନିଷ୍ଠ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଟନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଲୋକେବର
ପଞ୍ଚଶିର କରିବ ସେ ଏତେ ଦୟା ଧର ଗୁଲକେ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମ୍ବାଳଙ୍କର ବହୁବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡୁଲାକ ଏହି ବହାଦୁର
ଅଛନ୍ତି ତେଣାର ଅଛି ନବରମାଳଙ୍କରେ କଳା-
ରହାନ୍ତି ମାନସ କରି କଲ୍ପ ଶାକମଳାଗ୍ରାନ୍ତି ଯଥା
ମର୍ଗ ଗୁହାଥରୁଣ୍ଟି ଅଛିବେ ଏ ସମୟରେ ପୁରୁଷ
ବସିମାଳଙ୍କର ଗୁହାର ଶୁଣିବାର କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତି
କରି କାହିଁବା ଜାହିଁନ୍ତି ଏ ଅଛନ୍ତି ଉପଯୋଗି
ତା ପ୍ରମାଣ ବା ଅପ୍ରମାଣ ହେବ ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ହାଲ ମୋଜଦ୍ଦା

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଗୁରୁବାର ଦିନ ଏ ମୋହଦମ
ଦୋହରାରେ କଷ୍ଟକି ହେଲା ଓ ଜଳସାହେଦ
ଅସମିଙ୍କ ଉପରେ ସଦେହ କର ପ୍ରତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ
ଅଭବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଲସ ଦେଲେ
ମୋହଦମାର ଦୃଢ଼ାନ୍ତି ଏକପକାର ଆଧୁର୍ଯ୍ୟ
ଅଧିକ ଓ ଡାଙ୍ଗୁଗୁ ଦେଖୋନାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧା
ଲଭ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସିଥିଲମ୍ବନ୍ତେ ଚଲିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ହୁଅଇ । ବେଳସପତା ନନ୍ଦପଟ୍ଟିରେ ଏହି
ମୋହଦମାରେ ଏକପକ୍ଷ ଜଣିବ କର୍ତ୍ତନାଧିକାର

ସହମୋହର ନବଲ ଜଳସାହେବଙ୍କ ମାହାପିଲ-
ଶାବାର ଦେଇଯାଇ ଦାଖଲ କରେ ଅନ୍ୟଧୟସ
ତହୁଁ ପୂର୍ବର କେଉଁଥିବା ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାପଥର
ନବଲ ଶାବାର କରେ ଏ ଦୂହିକରେ ପ୍ରଭେଦ
ଦେଖା ଯବାର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅବଳ ନଥୁର
ପ୍ରଥମ ଦାଖଲ ବର୍ଣ୍ଣନାପଥ ବାହାର ଯାଇ ଚହୁଁ
ହାଜରେ କୃତିନି ବର୍ଣ୍ଣନାପଥ ଗଣ୍ଡିଏ ରଜାଯାଇ
ଅଛି । କୁଳ ବାହାଯୋଗେ ଏଥା ଦେଖା ତହୁଁର
ପ୍ରମାଣ ଦେଲା ମାହାପିଲ ବିମ୍ବ ତାହାଙ୍କ
ଅଧୀନ କି ବିଦ୍ୟାବୀ କେବଳ୍ୟାମ ହୋଇଥିବ
ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିଲା ଓ ଦେଖାନ କରୁଥିଲେ
ମାହାପିଲ ଦାଏଗ୍ରସ ଅଟେନ୍ତି ମାଥ ଫାରଜଦାର
ମଦାମେ ତାହା ପ୍ରବୁର ନୁହେ ବାରଣ ମହାରି
ଜଙ୍ଗ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏ ସମସ୍ତ ଦୋଷପାରେ ଓ
ଯେଉଁମାନେ ନବଲ ଦାଖଲ କଲେ ଧେମାକେ
ଯେ ପୂର୍ବର ତାହା କୃତିନି ଥିବାର ଜାଣିଥିଲେ
ଏହର ଶର୍ଵୀଯ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । କେବଳ
ତାହାଙ୍କ ନଲ ହେଉଥିଲା ବୋଲ ଧେମାକେ
ଲକ୍ଷ ଥିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇବା ଏହପ୍ରକାର
ବିବେଚନାରେ ବୋଥ ହୁଅଇ ଅସାମିନାନେ
ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ କେବଳ ଜଣେ ଘରା
ବ ସେ ପୂର୍ବେ ଅସାମି ଥିଲା କେବଳପଢ଼ା
ହାବିମ ତାହାରୁ କ୍ଷମା ଦେଇ ଗହାବର ମୋକ-
ଦମା ଶ୍ଵର୍ତ୍ତିଯାଏ ଫାଳକରେ ରଖିଲେ ମୋକ-
ଦମା ଗେଷ ଉତ୍ତର ଦିଶାରେ ନ ବାଳ ଫାଳକରେ
ରହ ପରମେଷ୍ଟରେ ଉତ୍ତର ପାଇଲା । ମୋକ-
ଦମା ଲକ୍ଷ୍ମି ହେଲାକଣେ କଳ କି ମାହାପିଲ-
ଦେହ ବନ୍ଦାର ମୁକ୍ତର ଆଜି ଦେଲେ ନାହିଁ
ଓ ଏ କର୍ତ୍ତ୍ବ ଦ୍ୱାରା ଜେଲଗାନାରେ ପଥିଥିବାର
ଅପରା ଉତ୍ସବର ଉତ୍ସବ କର ପାଇଲା ନାହିଁ
ଦୁଇରୁ ଜାଞ୍ଜିରମି ଗୋଟି ପ୍ରାୟ କେଳରେ କଲୁ
ମରକାରର ଅନ୍ତର କର ଏ ପରମେଷ୍ଟରେ
ଯେ କିମ୍ବା ଦେଲା ନାହିଁ । ଅମେମାନେ ଏତିବି
ବିଦ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଥ ହୁଅଇ ଦୂରତ୍ତା ଗୋଟି
ଉତ୍ତର ଥିବାର ଦେହ କରମ୍ଭରିଜ ମନରେ ସେ
ବିଥା ଉତ୍ସବ ହୋଇ ନ ଥିବ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଉଦୟଶ୍ରୀରଥାହେବ ଏ ମୋକଦମ୍ଭାର
ଚନ୍ଦ୍ର କରିଗାରେତୋ ପି ଆଂଧ୍ରାରେ ଜୁଟି କରି
ଲାହାରି ଓ ଯେବେ ସାମିଜ୍ କଥା ସବୁ ସଙ୍ଗ
ହୃଥରୁ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ସେ ଅପଣା ପଦର ମଳକୁ ତେ
ଲାଧୁମାର୍ଗରୁ ବସୁନ୍ତ ହୋଇ ହୌଶବି ପ୍ରକାରେ
ଆପାନିମାର୍ଜନ୍ ବସୁ ଦେବାଶାର୍ ଏବାନ୍ ଯହି-
ବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ । କିଛି ଉଦେଶ୍ୟ ବାଧିବା

ଦିନିତି ପୃତ୍ତାଣ୍ୟସ୍ଥ ମାଧ୍ୟମପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରକାଶକରି
ମୋହଦିମା ଏଂକୁର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଜବାବି ଅମଲ କାହା କରିଥିଲେ ଓ ଅପଣା
ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଜଗତ ପୃଷ୍ଠାରେ ମୋହ-
ଦିମା ଗଲାଇବା ପାଇଁ କଟକକୁ ଅଦେଖିଲେ
କିମ୍ବା ହେବାର ଫେରିଗଲେ । ଘୋଷି ବନ୍ଧୁମିକୁ
ଦିନ ବିଅଛବି ମାନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟେଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତିର
ଏ ବିଦେଶଗାରେ ତାହାଙ୍କୁ କଟକକୁ ଅପିଦା
ଆବଶ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତମାୟୀ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ମାତ୍ର
ସାଂକ୍ଷରାଜଙ୍କ କଥାକୁ ସତ୍ୟ ମଣିଲେ ତାହାଙ୍କୁ
କଟକକୁ ଥିବାର ଅର୍ଥ ରହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଓ
ଏଥରେ ସେ କେବଳ ନିଜାର ଭାଜନ ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି । କଣେ ସାଂକ୍ଷ କହିଲ କି ଉଚ୍ଚାର-
ସାହେବ ତାହାକୁ ଅପଣା ଜୋଠିଲୁ ଖୋରାକୁରେ
ଥରନେଇ ମୋହଦିମାର ବଥ ପରିଗଲେ ସେ
ପୁନଃପୁନ ବିହିନ କାଶିବାର କରୁଥାର ତାହାକୁ
ହାଜର ଦେଇ କହିଲେ ସେ କାଲିଆଡ଼କୁ
ଅବଶ୍ୟ କରୁବ । ଏହିଦୟ ପୁର ମହିଦିନ
ଦେଖାଏ ପରିଥିର ହାଜର ଦେଲେ କହି
ଉତ୍ତାବ ପଞ୍ଚାଂକଙ୍କାର ମୁଦ୍ରିତବା ନେଇ ଦିଲେ-
ଯାଇଁ ଏ ଗାଁ କରେ ଥରେ ଲେଖାଏ ହାଜର
ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ବିହିଦନ ଉତ୍ତାବ
ପୁନର୍ବାର ଏ ଏ ନ ହାଜରରେ କଲୁଣେ ।
ଆଜି ଏକ ସାଂକ୍ଷ କହିଲ କି ଅଣିକୁଝ ମାନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟ
ତାହାକୁ ବୋଠିଲୁ ତାହାରନେଇ ଏହି କାଳ
ମୋହଦିମାରେ ମିଥ୍ୟାକଥା କହିବାକୁ କହିଲେ ।
ସେ ଜହାରେ ଅସମ୍ଭବ ଦେବାର କୋର୍ଟର୍ବା-
ଇନହେବୁତର ତାହାକୁ ବାହିମଙ୍କ ସାଂକ୍ଷରେ
ପ୍ରଥାର କଲା । ଦାଢିମ କହିଲେ କି ଯେବେ
ଗୋଟେ ଯେପରି କୁରାଯାଇଥାର ସେ ପର ନ
କହିଯୁ ଭେବେ ଅମ୍ବେ ହାଜର ଦେବୁ ଜହାରେ
ଗୋଟିର କାହିଁ ଯିବ ଓ କାହାହେବାକୁ ଜର୍ଣ୍ଣି
କରି ଏହା ବହବାରେ ମୁହା ସାଂକ୍ଷ ଦିବାର
ସମ୍ମର ନ ହେଲାନ ତାହାକୁ ବାଜଇରୁ ପଠା-
ଇଲେ ଓ ବେରେବକ ହାଜିଲରେ ରହି ଛାତ
ଦେଲେ । ଏ ପୁନଃକ ମଧ୍ୟ କଣେ ସାଂକ୍ଷ
କହୁଥାରୁ ଯେ ଗୁମାନପୂର୍ବବାଦ ଛାତକ ସାଂକ୍ଷ-
ରରେ ଏ ସବୁ ଶିଥିର ମାତ୍ର ରହିଲ ବହିର
ସେ ଗାନ୍ଧିଲୁ କେହି ଥମବାଇବାର ସେ ଶୁଣି ଲାହୁ
ଅଜ୍ଞ ଏବଂ ବୁଝା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମାତ୍ର ଶାଇଥୁ-
ବାର ବୁଝାନ କରିଥାନ୍ତି । ହାତିମଙ୍କ ଚରିତ
ପ୍ରକଳ୍ପରେ କଥା କରିବାର ସାଂକ୍ଷ କେତେ କଟା-
ଇଲେ ତାହା ଅବଧିନାୟ ବାବୁକରେ ଏ ସବୁ

ଏତେ ହୋଇଥିଲେ ହାତୁମ ପଦକୁଣ୍ଡଳହୋଇ ବିଶ୍ଵାସାର ଯୋଗଣ । ଜଳସାହେବ ଏତେ ଗୁରୁ-
ତର ବଥାକୁ ବିନ୍ଦୁଷ କବାଜ କରିବେ ଦେଖି-
ବାରେ ଅସିବ । ଉତ୍ତର ଏଷ୍ଟି ଶିଖ ବିଅଶ
କରିବେ ଆମ୍ବେମାନେ ତୁବ ହିରିବର ପାଇ-
ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ କଥା ପାଠକଙ୍କଠାରେ ଅବଦିତ
ନାହିଁ । ପୂର୍ବର ତିବିଜମୁର ମୋକଦମା ହାଇ-
କୋର୍ଟରୁ ରହ ଗୋଇ ଅପି ଜ ଥିଲେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ବୁଝନ୍ତି ସେ ପାଞ୍ଚିଙ୍କ ଉପରେ ସାହେବ
ଅଧାରିତକୁ ଅପମାନିତ କରିବା ଅଥର୍ଥର
ଅଭ୍ୟୋଗ କରି ଦିଶୁ ଦିଅନ୍ତେ । ସେଇସଥି
କରିବାର ଅଭି ସମ୍ମାନନା ନାହିଁ । ଏଥର
ଏହାଙ୍କ ନାମରେ ଦୂରୀମ କରିବାର ଅଭ୍ୟୋଗ
କରିବେ ଜାହାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଲୋକ ଭୁବିହୋଇ
ଉଦ୍‌ବିଲେ ଭଲ ଦିଶିବ ନାହିଁ । ସାମ୍ବିନିକ
ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ର କରିବ୍ୟ ବି ଯେବେ ସେମାନେ
ଏତେହରତି ଦୂରୀ ପାଇଥିଲେ ରେବେ ଉପ-
ସ୍ତ୍ରୀ ଅଧାରିତରେ ଫଳାଫଳ ଉତ୍ସାହିତାଦେ-
ବଳୁ ଦୋଷ କରି ଜାହାଙ୍କଠାର ଗେବାରତ
ପାଇବାର ଦେଖୁ କାହାରୁ କାହାରୁ ନ ଦିଲେ ।

ଅମୂଳନଙ୍କର କଣେ ସମ୍ବାଦପାତ୍ର ଜଡ଼-
ନିଦିଗୁ ଲେଖି ଥିଲୁଛି ଯଥା ।

୯ । ପ୍ରାନ୍ତଶୂନ୍ୟମାଳକୁ ପୋଷଣାର୍ଥେ ସମସ୍ତକୁ
ଚେଷ୍ଟିଗି ଦେଗାଯାଏ ମାତ୍ର ଜାଙ୍ଗମାଳକୁ ଚର-
ବାଲୁଗି ଦୂରେ ଯେଉଁକୁ କୁମି ଥିଲା ତାହା କିମେ,
କ୍ଷେତ୍ରକୁହାଇ ଯାଉଥିବାରୁ ଦିନକୁଦନ ଉଚ୍ଚ ପଣ୍ଡ-
ବିକ୍ଷାର୍ଥେ ବଢ଼ି କଷ୍ଟ କେଉଥାକୁ ଏଥର କି
ଉଥାପି ପାଠକମହାପ୍ରକୃତି ମନରେ ଉପରୁ
ହେଉ କାହାଁ ।

। ଅମ୍ବୁମାନେ କରନାହିଁଲାନରେ କୋ-
ଶବ୍ଦ କର୍ମ କର୍ମାତ୍ମକ ସେବାରେ ସେଠାରେ
ଅନେକ କୁଳ ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ଆଜିକୁ ଫିଙ୍କେ
ହେବ ଦିନେ କେତେଜଣ କୁଳ ବଣଗୁଡ଼ ବେଶା-
ଦୀପ କାଟିଥିଲେ ସେଥିମଧ୍ୟ କେବୁ ଗୋଟାଏ
ବୁଝି ସର୍ବ ଦେଖି ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାଦ ଦେ-
ବାର ଅମ୍ବୁମାନେ ପରେ କୁଳକୁ ନେଇ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ଗୋଟିଏ ଶାଳୁଆ ମୁଣ୍ଡି ପଢ଼-
ଥିଲାପରି ବୋଥହେଲା ପରେ ନିର୍ଭର୍ବନର୍ତ୍ତ ହେ-
ଲାର ସମସ୍ତକୁ ମନରେ ଏଥର ଉଦ୍‌ଘର୍ଷିତିଥିଲା
ଯେ ତେହି ଧାର୍ଷିତକର ସେଠାରେ କଣ୍ଠାୟମାନ
ନ ହେଲେ ପରେ ଅନେକ ଉତ୍ସାହ ଦେବାର
କେତେଜଣ ମାହିପକର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାରି ଏକମୂଳର
ଜାଗ କରିଦେଇ ସେହି ବଣାରେ ଗୋଟାଏ
ଶୋବା ମାରିଦେଇ ପରେ ନୃତ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ
ପାଠ ପକାଇ ଜାହା ଦୂରମାରେ କେତେଜଣ
ମାତ୍ର ଥରିବାଲେ ଅର ଶୈଳମାନେ
ଧାରିବାରେ କାହାରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏଥରେ ମେ-
ଧ୍ୟ ମୁଗ୍ଧପରି ହେବାର ଦୃଶ୍ୟ ବାନ୍ଧି ତାଣି
ଧାବାଲିରେ ପକାଇବାକୁ ସେଠାରେ ପ୍ରାଚୀ-
ସ ଫିଙ୍କେ ଜୁବିତ ଥିଲା ଜାହା ମୁଗ୍ଧପରେ
ପାରେ ଉତ୍ସାହଦେଲୁ । ଜାହା ନାପରେ ଲମ୍ବ

ଅମୁମାନଙ୍କ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସମାଜଦାତା
ଲେଖିଥାଇଲା ସଥା ।

୧୯। ପଶୁର ଡିକ୍ଟ୍ରେକ୍ଟ ମୁଖ୍ୟମେଣ୍ଡେଜ୍
ଏବନିନସାହେବ ଅଧିକା ରଜାଙ୍କୁ ପ୍ରହାରକରନ
ଅଧ୍ୟାଧରେ କି ଏଥୁମାଳିକ୍ଷେ ଠ ଶ୍ରାସକୁ ମେନ-
ମଳିନସାହେବଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପାଇଲା କହାନା

ଦେଇଥରି ପାହେବ ଥିବାନ ମୁକ୍ତାଗାସାର
ଦୋଷ ମୀଳାଇଲା ଅର୍ଧଦଶ ପ୍ରକାନ ଭଲେ ।

୨ୟ । ସିରାଜପତଙ୍ଗାର ଅନୁରଗି ଗୋଟି-
ଏଳ ମହିଳା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦାଉଛି ଯା
ତମେହି ଧୂଷନ୍ଦୀନ ପ୍ରବଳ କରିଅଛି ତମେହି
ଯାବ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣବେ ବସନ୍ତ ଜୀବିତ ମାତ୍ର
ଦେମାକନ୍ତର ଯାହାରେ ପରିମାଣ ଅଛି ମୁଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ମହାନ୍ତ ହସ୍ତିବଦୀପ ମହୋତ୍ସମ୍ମାନ କରି ଏହାରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନ ଦିବ୍ସାଳୟରୁ
ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ ପରିବହନ କରି ଏହା ଉଚ୍ଛଵରେ ପରିଥିବା
ଦର୍ଶନ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେତନାଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିଲୁ ଏହପରି ମହାନ୍ତ ମୋହନଦାସ
ଓ ମହାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧାପ ଅନେକଦିନ ପୂର୍ବରେ
ହରାପାତ୍ରକୁ ମାତ୍ର କରୁ ମହାମଦ୍ୟମାନେ ଯଧାର୍ଥ
ଥିଲେ ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାଚୀନତାଙ୍କୁ ଭେଦେ ହିଣ୍ଡାଇ ପ୍ରମାଣ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧ ଶରୀର କରି ସାଖାରଣ ହିଜ
ଶାଥମୋହନୋଲୀ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀ ଅବଲମ୍ବନ
କରି କାହାକୁ ଏହା ସାମଦିକ ଶିକ୍ଷାଦିକ୍ଷ ଶିକ୍ଷକ
ହସ୍ତକୁ କରି କାହାକୁ ଏହା କେବଳ ଦେଶର
ପୁତ୍ରରେ ଦେବାନିବାକୁ ହେବା ଯେତିକିମାନେ
କଥାକୁ ଅଛନ୍ତି ଦେମାନଙ୍କ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କଷାୟବାଧାରୀ କଦମ୍ବପୂରୁଷ ଅବଳ ସାମଦିକ
ଶିକ୍ଷା ପଞ୍ଜିଯି ଉପରେଲେବିମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ

ରାଜୁ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଜେପିଲଜିଷ୍ଟେକ୍ସାରକ
ଅର୍ଥଦେଖିବାରେ ରାଜୁ ନାହାନ୍ତି ଆମ୍ବେ ଗେଣେଇ
ପ୍ରତ୍ୟାଧିଷ୍ଟାନ୍ ଦଳ ବ୍ୟବ ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶ
କରୁ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ବେଦ ବିଜ୍ଞାନକୁ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧର ଘାଟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଧିକାର କରି ଦିଇ
ଯେଉଁ ହାତୁ ଉଦ୍‌ବିନାରେ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ
ଏବଂ ଚୋରଙ୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଜ୍ଞାନ ଧାରା
ନାହିଁ ଏହି ଅନୁର ନାହିଁ ।

୪ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖି କମ୍ପୋରେ ଦୃଶ୍ୟ ପରି
ଯାନାମ ମେମ୍ବର ହେବାଘାଇଁ ଯେଉ
ହିଁ ବ୍ୟାନ ମହିମେଷ୍ଟରୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇ
ଥିଲ କହୁରେ ଯାନାମାଙ୍କର ବହୋଗାନ
ବ୍ୟାନ ମହିମେଷ୍ଟ ହେଲ କଥାମରେ ସବୁ
ଚାହିଁ ପ୍ରତିବର୍ଷାଦ ଯାନାମାଙ୍କ ଏକପଦ
ବାହାର ମିଳିଅଛି ଜୀବାର ଉପର କମ୍ପୋର
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପାଇଁ କମ୍ପୋର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲ
ହେଲିଲେ ତ ଯାନାମାଙ୍କ ଧୂମରେ ହାତ ଫୁଲର
ହେଲ ଯାନାମାଙ୍କ ହେଲାଯାଇଁ ବହୋଗାନର କମ୍ପୋର
ଏମୋଟର ଫୁଲରମାନ କହିଥିଲା

ରୁକ୍ଷପଦ ବାନକୃତ ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବର ଗର୍ଭ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲେଖିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଧୁଙ୍କାର ଗ୍ରାମାନ୍ତ ଅନେକ ଧନ ବିଦ୍ୟୁତରୀ
ସୁଧାରନକୁ ନିର୍ମିତ ଗଜୋପାୟ ଛାହରପୂରକ
ପ୍ରସରସେବା ଓ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ ବରକଳାଗା ପ୍ରକାଶ
ପୁଷ୍ଟାର କର ଆପଣାକୁ ବ୍ୟାକାରୀ ଜ୍ଞାନକଳ ଅଛନ୍ତି
ହେମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚାଦିକ ଦୁଇ ମହିନେରେ ଦିଅନ୍ତି
ଯେହେତୁ ଭାବୁ ସେବା ବିଦ୍ୟିତ ମୁଦ୍ରାଗମ୍ଭେଦିତା
ଦେଇଲ ଅନେକ ମହିନେ ପାଥକ ହୁଆନ୍ତା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମହାରାଜ ଓ ନୂଆଗନ୍ଧି
ସହା ଏ ଦୂରବିନ୍ଦୁଳୀର ଅନ୍ତକରଣ ଦରିଦ୍ର
ପାଇଁ ଅନୁଭବିତ ବନ୍ଧୁଙ୍କାର ଗ୍ରାମାନ୍ତ ଚେତ୍ୟ
କରନ୍ତି ଯଦି ଉତ୍ସବରେ ମାନ ମନ ଓ ଧନ
ପ୍ରକଳିତ ହୁନ୍ତି କଲା ବରନି ।

ପ୍ରକାଶର ଗୁଡ଼ିଏ ଦେଗାନ୍ତ ସମ୍ମାନପଥରେ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅମୃତର ଜୟାଇବ ହତ୍ୟକାଣ୍ଡରେ
ପଂଜି ଖାଇ ୧୫ ଜାର ହିନ୍ଦୁ କଣ୍ଠ ପାଇଅ
ହୁଏ । ପାଦୋତଦ୍ୱାର ପଦେଗଲା କଲ୍ପନା
ପାଦୋତଦ୍ୱାର ପଦେଗଲା ହୋଇଥିବେ ।

ବସ୍ତୁରେ କାହାର ପୂର୍ବମାନ
ଯଦିତ ମୋଟାରଲର ନାକାପ୍ରାଚରେ କଥା
କ୍ଷୁଣ୍ଣେତ ହୁଏ ରହୁ କର୍ମକ ହାତ ଫେରାବୁ
ଯେମନ୍ତ ଦରଳା ଗନ୍ଧିମେଳା କିମ୍ବା କର୍ମକରୁ
ଆମୀଖ ଶାନ୍ତମୁ ଦୋଳନ୍ତୁ କି ଉତ୍ତର ପଦିମନ୍ତର
ସେହି ଧାରିବେ ହାର୍ଯ୍ୟ ଅବମୁ ହେବାର
ପ୍ରକାଶି ଜହାନୀ ଉତ୍ତର ପ୍ରକାଶି ପରମାତ୍ମା
ତଥା ନେତାର୍ଥ ମୁକ୍ତିଲେଖ କଥାଟ ଘେବେ
ପାଞ୍ଚମିକ ଏହରେ ଦୋଷର ଅଧିକ ଦେ
ଜାଗାନ୍ତ ଦେବଳ ଏହାର ପ୍ରାଚୀନା କବିତା ଯେ
ଯେବେଳା ଏହ ଦେଖି ଅର କର୍ମକରୁ କଲେ
ଅନ୍ୟତଃ କରିବେ ଏ ରେମାନ୍ତପାତାମ୍ ଜାନ
ଦେବେ ଉତ୍ସବ ଭାବିବା ମେଲ କିମ୍ବା

ହେଲେ ଅଛିର କଲ ହେବ । ସମ୍ପଦକ କ
ପ୍ରକଳନ ପରିଯାରେ ଏପରି ଲୋକ ପାଇଥାର
ଆଗା କରନ୍ତି ।

ପଣ୍ଡାରହାର କଣେ ଫରୁଥି ହକୁ ହୋଇ
ଅଛି । ଦିନ୍ତାଗେତେହ ହେଲାନ୍ତି ଏହବୁଟି
ଯେଠା ହୁମାନଙ୍କ ସବେ କଇବାକି ବ୍ୟବହାର
କରିବା ଶିଳ୍ପି କିମେ ଏହ କ୍ରାନ୍ତିଗର ସୁଧରେ
ପଢ଼ୁଥୁ କହିଲା ମୋତେ ଆପଣ କ୍ରାନ୍ତିଗର ପିତା
କର । ପ୍ରଜାର ଏହାକୁ ଗୋମଧ୍ୟ କୋଲାଇ
କଞ୍ଚରେ ଧୂଳ କରିଲାମ ପରେ କ୍ରାନ୍ତିର
ଦେଇ ବିଷିଳ ବରାଅଛନ୍ତି ଏହ ସେ କ୍ରାନ୍ତି
ହୋଇଥିବା । ଏହାକୁ ଫର୍ମାଇ କଥାମେଇ ବୋଲି
ଯାଇ ଆରା ନାହିଁ ।

5929

ବୁଦ୍ଧ ହିନ୍ଦୁମନ୍ଦିର ପଦାଥାଳରେ କୁମାର
ଧର୍ମମାରାଧାରୀ ଯେ ସାହସର ଉତ୍ତରକ । ଏ ।
ତୋର । ଏ । କାଳିପାତା । ଅମୃତମନଙ୍କ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରମାର ଚାଲଦେବତା ଶା ଶା ଗୋ-
ପାନାଥ କିଛି ମହାପଦ୍ମନାଥ କିଛି କେମିତିଥି ସେବା
ପୂଜା ବସ୍ତୁକାଳର ଉତ୍ତରମାନ ମୁଦେ କଷାଦି
ହୋଇ ଅମୁଖକୁ ଏକ ଯାତ୍ରୀର ଶା ଶା
ଗୋଦକରୁଣ ସେବେ ବାହାର କମି ଅମୁଖ
ମୌର୍ୟ ଓ ଅମୁ ଅନ୍ୟ ହୁବର ମୌର୍ୟମାନେ
ରମ୍ଭମନ୍ଦିର ପାତା । ପାତା ବର ଦେବ ବମ୍ବକ
କର ଅମୁଖକେ ଉତ୍ତରମାନ ଅମ୍ବେମାନେ ଓ
ଅମୁ ଉତ୍ତରମାନେ ମେହ ପାତା ମୁଦେ ଦେବ
ପାତା କର ଅମୁଧକୁ ଗନ୍ଧ ଧୂମମାଳାଧରୁ ବ
ରମ୍ଭ ପରାହିତ ଠାକୁର ମୌର୍ୟ ସେବା ପୂଜା
ଓ ପାତାକମି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ସର୍ବତମାହର ସମ୍ମର
ହୁଲତର ବନୀ ପରାହିତ ଉତ୍ତରମାନ ଅହିତୁ
ଏକବୀର ପଦାଥାଳରାତ୍ରୀ ସାବଧାନ କରିପାଇ-
ନୁ ସେ ହେବ ଉତ୍ତର ପାତା ଓ ପାତା ଉତ୍ତର
ପାତା ପାତା ପାତା ପାତା ।

ପ୍ରକାଶକ ମାତ୍ର
କବି ମାତ୍ର

୧୦୩

ମୁକୁ ନାମାବନନ୍ଦ ହୃଦ ହର୍ଷଣ ୫୧
" ବିଶ୍ୱାମୀରେ ୫୨
ଏହି ଲକ୍ଷଣଗତିରେ ସବୁ ହୃଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦହାର ହୃଦ ପ୍ରିୟେ କୁଞ୍ଚାଳିର ପରାମର୍ଶରେ
ମହା ଶରୀର ହେଲା ।